Digitaliseringsstyrelsen
tele@digst.dk
cc: pemad@digmin.dk
cc: tkc@digst.dk

TELE ANKENÆVNET
godkendt forbrugerklagenævn

Dato: 18.08.2026
Vores sag.: 25-492

Vedrørende styrelsens j.nr. 2026-18316 Høring over forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold (Finansiering af Teleankenævnet, teleudbydernes bistand til politiet, tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet, afgørelser om forholdsmæssige foranstaltninger af midlertidig karakter og bemyndigelse til at fastsætte regler på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold m.v.)

Teleankenævnet har modtaget høringsbrev af den 29. juni 2026 vedrørende ovennævnte lovforslag, der bl.a. indeholder forslag om regulering vedrørende finansiering af Teleankenævnets virksomhed.

Indledningsvis skal det bemærkes, at det af Teleankenævnets årsberetninger fra 2023 og frem fremgår, at sagsantallet i nævnet har været stigende, i modsætning til det i lovforslagets bemærkninger anførte.

Dernæst skal der i det hele henvises til nævnets tidligere afgivne høringssvar af den 16. oktober 2025, idet nævnet dog har noteret sig, at det af forslaget fremgår, at nævnets høringssvar på visse punkter er taget til efterretning.

Nævnet finder dog anledning til specifikt at gentage de tidligere fremsatte bemærkninger vedrørende den praktiske gennemførelse af den nye ordning. Nævnet forventer således fortsat løbende at blive holdt orienteret om og medinddraget vedrørende udformning og implementering af den praktiske del af en kommende generel opkrævning i en kommende bekendtgørelse, bl.a af hensyn til gennemførelse af de fornødne vedtægtsændringer samt den praktiske håndtering af økonomi fremadrettet.

Vi bekymrer os om de persondata, vi har ansvaret for. Vi gør derfor opmærksom på, at denne henvendelse kan indeholde fortrolig information beregnet til et bestemt formål. Hvis du har modtaget henvendelsen ved en fejl, beder vi dig venligst informere Teleankenævnet om fejlen. Samtidig beder vi dig slette henvendelsen uden at videresende eller kopiere den.

Adresse
Teleankenævnet
Axeltorv 6, 1.
1609 København V

Kontakt
www.teleanke.dk
Tlf.: 33 18 69 00
Mail: teleanke@teleanke.dk

CVR-nr.
27 28 53 41

Nævnet står derfor naturligvis til rådighed for eventuelle spørgsmål eller bemærkninger, ligesom vi gerne deltager i eventuelle møder vedrørende Teleankenævnets økonomi og den praktiske håndtering af både den nuværende og den kommende finansieringsmodel m.v.

Med venlig hilsen

Landsdommer John Lundum
Formand for Teleankenævnet

Per e-mail: tele@digst.dk

Kopi til: pemad@digmin.dk og tkc@digst.dk
Digitaliseringsstyrelsen
Landgreven 4
1301 København K

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold

1. Indledning

Vi henviser til Digitaliseringsstyrelsens høringsbrev af 29. juni 2026 (J. nr. 2026-18315) vedrørende forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 681 af 16. juni 2025 ("**teleloven**"), og lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold

F24 Danmark I ApS ("**F24**") er udbyder af kritiske varslingstjenester. Vi leverer varslings- og beredskabsløsninger til ca. 1.000 organisationer i Danmark, herunder forsyningsvirksomheder, kommuner, regioner, beredskabsaktører og boligselskaber. Vores ServiceAlert-platform muliggør målrettet varsling af borgere via SMS i forbindelse med kritiske hændelser, eksempelvis forurenet drikkevand, strømafbrydelser, gasudslip eller sabotage mod kritisk infrastruktur.

Dette høringssvar vedrører specifikt den foreslåede ændring af telelovens § 31, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 7), der regulerer videregivelse af nummeroplysningsdata.

F24 foreslår, at der i § 31 indsættes en formålsbegrænset undtagelse, der muliggør videregivelse af nummeroplysningsdata til godkendte udbydere af kritiske varslingstjenester. Uden en sådan hjemmel vil borgernes mulighed for hurtig og målrettet varsling blive permanent forringet. Det gælder ved kritiske hændelser som f.eks. forurening af drikkevand, forsyningssvigt, gasudslip, cyberangreb på kritisk infrastruktur, ekstreme vejrhændelser, sundhedsberedskabshændelser og brand- eller forureningshændelser.

I det følgende redegør vi for baggrunden for vores forslag (afsnit 2), de samfundsmæssige begrundelser for at indføre undtagelsen (afsnit 3), undtagelsens forenelighed med gældende ret (afsnit 4) samt vores konkrete ændringsforslag (afsnit 5).

2. Lovudkastet og praksis

I lovforslagets § 1, nr. 7, er § 31, stk. 1, udformet således:

> *"Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der videretildeler abonnentnumre til slutbrugere, skal imødekomme enhver rimelig anmodning om nummeroplysningsdata til brug for udbud af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger, i nærmere aftalt form og på fair, objektive, omkostningsbaserede og ikke-diskriminerende vilkår."*

Bestemmelsen begrænser den lovpligtige videregivelse af nummeroplysningsdata til brug for udbud af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger. Udbydere af kritiske varslingstjenester som F24 — der netop ikke udbyder offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester — er dermed afskåret fra lovpligtig adgang til nummeroplysningsdata. Den

foreslåede nyaffattelse af § 31, stk. 1, er et direkte udslag af en allerede igangsat praksisændring. Ved bekendtgørelse om nummeroplysningsdatabaser (BEK nr. 918 af 3. juli 2024) og Digitaliseringsstyrelsens vejledning om videregivelse af nummeroplysningsdata (december 2024) blev telelovens § 31, stk. 1, i praksis indsnævret, således at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester allerede i dag alene skal imødekomme rimelige anmodninger, der sker som led i udbuddet af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 3. F24 er som følge af praksisfortolkningen blevet afskåret fra at kunne kræve udlevering af nummeroplysningsdata fra udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Det har samtidig vist sig, at disse udbydere ikke er villige til at indgå frivillige aftaler om udlevering af nummeroplysningsdata, heller ikke mod betaling, idet sådanne aftaler ikke er kommercielt attraktive for udbyderne. Konsekvensen er, at F24 og tilsvarende udbydere af kritiske varslingstjenester reelt er afskåret fra adgang til nummeroplysningsdata, med den følge at mange virksomheder og offentlige myndigheder potentielt ikke vil kunne varsle borgere om samfundskritiske forhold. Lovforslaget om at indsnævre adgangen til, hvem der lovpligtigt skal kunne modtage nummeroplysningsdata i § 31, stk. 1, er dermed en kodificering af allerede gældende praksis.

3. Begrundelser for at indføre undtagelsen

3.1 Den aktuelle sikkerhedspolitiske situation

Den aktuelle sikkerheds- og trusselsmæssige situation i Danmark understreger betydningen af effektive varslings- og kommunikationsmuligheder som en central del af samfundets beredskab og modstandsdygtighed. Trusler mod kritisk infrastruktur er ikke længere alene hypotetiske, men har manifesteret sig i konkrete hændelser med direkte konsekvenser for borgere og samfundsvigtige funktioner. Eksempelvis blev et dansk vandværk i 2024 udsat for et cyberangreb, som medførte driftsforstyrrelser og midlertidige afbrydelser af vandforsyningen for berørte borgere og året forinden blev 22 danske energi- og fjernvarmeselskaber ramt af et koordineret hackerangreb. Hændelserne illustrerer, at angreb mod kritisk infrastruktur kan have umiddelbare og væsentlige konsekvenser for borgernes adgang til essentielle forsyningsydelser.

Erfaringer fra både Danmark og øvrige europæiske lande viser samtidig et stigende fokus på løsninger, der gør det muligt hurtigt og målrettet at informere borgere ved alvorlige hændelser, herunder cyberangreb, hybridkrig (fra f.eks. Rusland), forsyningssvigt, ulykker og andre krisesituationer. Hurtig og direkte kommunikation til berørte borgere udgør i disse situationer et væsentligt redskab til at begrænse skadevirkninger, understøtte beredskabsindsatsen og beskytte væsentlige samfundsinteresser.

På den baggrund bør reguleringen efter vores opfattelse i videst muligt omfang understøtte, at myndigheder og virksomheder i lovgivningen sættes i stand til at kommunikere hurtigt og effektivt med de borgere, der berøres af sådanne hændelser.

Følgende eksempler fra F24's tidligere drift i Danmark illustrerer yderligere den samfundsmæssige betydning af kritisk varsling baseret på nummeroplysningsdata:

- I en større jysk by blev ca. 60.000 borgere berørt af forurenet drikkevand, og ca. 32.800 adresser blev målrettet varslet. Borgere blev instrueret i at koge vand grundet bakteriel forurening. Uden rettidig varsling ville der være en høj sandsynlighed for sygdom og øget pres på sundhedsvæsenet.

- I en anden større jysk by blev lokale husstande adviseret om ikke at anvende vandet på grund af unormale forhold i vandforsyningen.

- En større forsyningsvirksomhed i hovedstadsområdet nåede via servicen ud til over 250.000 adresser med SMS-varsling med opfordring til at reducere vandforbrug for at forhindre systemoverbelastning.

- Flere netselskaber varsler regelmæssigt gennem F24 borgere om uplanlagte strømafbrydelser. Eksempelvis: *"Strømmen er afbrudt i området på grund af fejl i elnettet."*

- En fjernvarmevirksomhed i Sønderjylland varslede borgere i flere lokalområder om driftsforstyrrelse. En anden varmevirksomhed på Sjælland lukkede for varmen på grund af akut fejl, berørende over 20 veje.

- En forsyningsvirksomhed på en ø-kommune varslede borgere om akut brud på vandledning med lukning af vandforsyningen i flere timer.

- I 2025 udsendte alene medlemmerne af Green Power Denmark 10.658.112 SMS-varsler via 38 forsyningsvirksomheder. Disse meddelelser vedrørte primært driftsforstyrrelser og nødsituationer inden for el, vand og varme.

Fælles for alle ovennævnte tilfælde er, at det var afgørende for en effektiv varsling, at de pågældende organisationer gennem F24 havde adgang til nummeroplysningsdata, som gjorde det muligt at identificere og kontakte de berørte borgere hurtigt og målrettet.

3.2 Lovbestemte varslingspligter

En række sektorlove forudsætter, at forsyningsvirksomheder og offentlige myndigheder hurtigt og effektivt skal kommunikere med berørte borgere i forbindelse med kritiske hændelser. De gældende begrænsninger i adgangen til nummeroplysningsdata kan imidlertid begrænse de praktiske muligheder for at opfylde disse forpligtelser. Dette giver anledning til en praktisk udfordring, idet lovgivningen på den ene side pålægger underretningsforpligtelser, mens de relevante aktører på den anden side ikke nødvendigvis har adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at kommunikere hurtigt og målrettet til de berørte borgere. Nedenfor giver vi eksempler på de relevante bestemmelser i sektorlovgivningen:

- **Lov om vandforsyning m.v.** (vandforsyningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1693 af 14. december 2023, samt bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg (drikkevandsbekendtgørelsen), jf. bekendtgørelse nr. 1272 af 31. oktober 2025. Vandforsyningslovens § 62, stk. 1, pålægger almene vandforsyningsanlæg at træffe de nødvendige foranstaltninger, hvis der konstateres forurening af vandet eller fare herfor. § 62, stk. 4, kræver, at den berørte befolkning straks ydes passende vejledning, når kvaliteten af drikkevandet har vist sig at indebære en potentiel fare for menneskers sundhed. § 62, stk. 5, hjemler kommunalbestyrelsens adgang til at påbyde udvidet underretning af forbrugere og andre berørte. Drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 4, fastsætter, at bekendtgørelsen regulerer "hvilken underretning der skal gives til forbrugerne". Bekendtgørelsens § 5, stk. 2, pålægger tilsynsmyndigheden at underrette den berørte befolkning om god vandkvalitet og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte deres sundhed. § 24, stk. 2, kræver, at tilsynsmyndigheden sikrer, at alle berørte forbrugere — herunder forbrugere med øget vandrelaterede sundhedsrisici — informeres i overensstemmelse med vandforsyningslovens § 62, stk. 6 og 7. En effektiv opfyldelse af disse underretningspligter forudsætter, at vandforsyningsvirksomheder kan varsle samtlige berørte borgere om f.eks. kogepåbud, forureningshændelser eller afbrydelser af vandforsyningen.

- **Bekendtgørelse om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer** (risikobekendtgørelsen), jf. bekendtgørelse nr. 372 af 25. april 2016. Risikobekendtgørelsen fastsætter regler om forebyggelse af større uheld på og omkring risikovirksomheder samt om begrænsning af følgerne af større uheld for menneskers sundhed og for miljøet, jf. § 1. § 18, nr. 5, pålægger risikomyndighederne at underrette de personer, der med sandsynlighed vil blive berørt, om det uheld, der har fundet sted, og om de foranstaltninger, der er truffet for at mindske følgerne. Bilag 8,

del 1, nr. 5, kræver, at der gives generelle oplysninger om, hvordan den berørte offentlighed om nødvendigt vil blive advaret og fyldestgørende oplysninger om, hvordan man bør forholde sig i tilfælde af et større uheld.

- **Bekendtgørelse om planlægning af sundhedsberedskabet**, jf. bekendtgørelse nr. 150 af 12. februar 2025. Sundhedsberedskabet skal sikre, at sundhedsvæsenet kan udvide og omstille sin behandlings- og plejekapacitet ved beredskabshændelser, større ulykker og ekstraordinære hændelser, jf. § 3. Bekendtgørelsens § 10, stk. 1, nr. 4, kræver, at kommunens sundhedsberedskabsplan beskriver krisekommunikation til borgere og medier. Tilsvarende kræver § 14, stk. 2, nr. 4, at regionens sundhedsberedskabsplan beskriver krisekommunikation til borgere og medier. § 10, stk. 1, nr. 2, og § 14, stk. 2, nr. 2, kræver planlægning af information til personale og håndtering af situationsbillede.

- **Beredskabsloven**, jf. lovbekendtgørelse nr. 1195 af 24. september 2024. Beredskabslovens § 1 fastslår, at redningsberedskabets opgaver omfatter at forebygge, begrænse og afhjælpe skader på personer, ejendom og miljø ved ulykker og katastrofer. § 10 pålægger kommunalbestyrelserne at sikre et kommunalt redningsberedskab, der kan yde en effektiv indsats. §§ 12 og 28 hjemler statslige og kommunale beredskabsmyndigheders koordinering og bistand ved større hændelser. Et centralt element i effektiv beredskabsindsats er rettidig varsling af befolkningen i et berørt område. Hybride trusler, sabotage mod kritisk infrastruktur og naturkatastrofer nødvendiggør, at beredskabsaktører kan nå borgere direkte.

- **Lov om miljøbeskyttelse** (miljøbeskyttelsesloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 598 af 24. maj 2024. Miljøbeskyttelseslovens kapitel 10 hjemler tilsynsmyndighedernes adgang til at påbyde afhjælpende foranstaltninger ved forurening eller fare herfor. § 69, stk. 1, nr. 4, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at virksomheder skal underrette myndigheder og offentligheden om uheld eller driftsforstyrrelser med risiko for miljøforurening. Ved akutte forureningshændelser — eksempelvis spild af farlige stoffer, grundvandsforurening eller luftforurening — er hurtig varsling af borgere i det berørte område afgørende for at beskytte sundhed og sikkerhed. Begrænsningen af adgangen til nummeroplysningsdata reducerer mulighederne for effektivt at kunne orientere borgere om miljøhændelser.

De nævnte bestemmelser illustrerer, at lovgivningen på tværs af forsynings-, miljø-, sundheds- og beredskabsområdet i vidt omfang forudsætter, at myndigheder og virksomheder med ansvar for samfundskritiske funktioner skal kommunikere hurtigt, effektivt og målrettet til berørte borgere. Fælles for reglerne er, at de har til formål at beskytte menneskers liv og sundhed, begrænse skadevirkningerne af uheld, forurening og andre kritiske hændelser samt understøtte en effektiv krise- og beredskabshåndtering. Disse hensyn forudsætter i praksis adgang til effektive kommunikationskanaler, som gør det muligt at nå alle berørte borgere i et givent geografisk område. De gældende begrænsninger i adgangen til nummeroplysningsdata kan derfor vanskeliggøre opfyldelsen af ovennævnte forpligtelser.

3.3 Manglende alternativer og det begrænsede direkte "kundeforhold"

I en række situationer har den ansvarlige myndighed eller virksomhed ikke adgang til kontaktoplysninger på alle de personer, der berøres af en hændelse. Dette gælder eksempelvis lejere i ejendomme, hvor kundeforholdet er etableret med en ejer- eller udlejerforening, borgere, samt personer, der bor i det berørte område uden at have et direkte kunde- eller myndighedsforhold til den pågældende aktør. Selv hvor der eksisterer et kunde- eller borgerforhold, vil de tilgængelige kontaktoplysninger ofte være ufuldstændige, forældede eller alene vedrøre den formelle kunde og ikke alle de personer, som faktisk påvirkes af hændelsen. Denne udfordring kan ikke i tilstrækkeligt omfang afhjælpes gennem alternative kommunikationskanaler. E-mail, apps, e-Boks og forskellige opt-in-løsninger forudsætter enten et eksisterende kontaktforhold, forudgående registrering eller aktiv brugeradfærd og vil derfor typisk ikke omfatte samtlige berørte personer.

I kritiske situationer giver nummeroplysningsdata mulighed for at identificere og kontakte langt hovedparten af de personer, der befinder sig inden for det berørte geografiske område, herunder personer uden et eksisterende kunde- eller myndighedsforhold.

F24's egne analyser viser eksempelvis, at mellem 69 % og 96 % af adresserne i de undersøgte kommuner vil blive utilgængelige for målrettet varsling, hvis adgangen til nummeroplysningsdata bortfalder.

Tilgængelig dokumentation, herunder SEKOVA-rapporten fra maj 2021, der blev til som et resultat af et forskningsprojekt finansieret af DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), understøtter herudover, at den hurtigste og mest effektive måde at kommunikere til en større gruppe berørte borgere på er via sms. SMS-beskeder læses typisk hurtigere og af flere end mails, beskeder i e-Boks eller andre alternativer. Mange af de berørte organisationer mangler dog enten sms-numre på alle relevante borgere og/eller teknisk kapacitet til at kommunikere hurtigt i krisesituationer. Dette bistår leverandører som F24 dem med.

4. Undtagelsens forenelighed med gældende ret

Den foreslåede lovændring i § 31, stk. 1, gennemfører dele af artikel 112 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (herefter "**teledirektivet**" eller "**EECC**"). Artikel 112 harmoniserer alene adgangen til nummeroplysningsdata til brug for offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester. EU-Domstolens dom i sag C-129/21 (Proximus) ("**Proximus-dommen**") vedrører ligeledes alene optagelse i offentligt tilgængelige telefonbøger. Hverken teledirektivets artikel 112, Proximus-dommen eller anden telelovgivning forhindrer indførelsen af en formålsbegrænset anvendelse af ikke-offentlige nummeroplysningsdata til kritisk varsling af borgere.

Artikel 112, stk. 1, i teledirektivet forpligter udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at imødekomme rimelige anmodninger om tilgængeliggørelse af oplysninger til brug for udbud af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger. Bestemmelsen regulerer ikke videregivelse til andre formål. Lovbemærkningerne til lovforslaget henviser til, at teledirektivets artikel 112, stk. 1, er "totalharmoniserende", jf. teledirektivets artikel 101, stk. 1, og at medlemsstaterne derfor ikke må opretholde eller indføre bestemmelser, der afviger fra artikel 102-115. Kritisk varsling falder uden for dette anvendelsesområde. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence til at regulere ikke-offentlige anvendelser af nummeroplysningsdata, når reguleringen falder uden for det harmoniserede område. Den foreslåede undtagelse er således i overensstemmelse med EU-retten, forudsat den ledsages af passende garantier. Teledirektivet er derfor ikke til hinder for, at Danmark indfører en undtagelse.

Telelovens § 31, stk. 5-6, hjemler herudover allerede lovpligtig videregivelse af nummeroplysningsdata til politiet, anklagemyndigheden, domstolene, Styrelsen for Patientsikkerhed, Kriminalforsorgen og restanceinddrivelsesmyndigheden. Fælles for disse undtagelser er, at videregivelse anses for nødvendig til varetagelse af væsentlige offentlige interesser. Udbydere af kritiske varslingstjenester som F24 varetager en tilsvarende offentlig interesse ved at sikre, at borgere hurtigt og præcist varsles om hændelser, der eksempelvis truer deres sundhed, sikkerhed eller forsyning.

5. Vores ændringsforslag

For at løse problematikken foreslår vi, at der efter den foreslåede § 31, stk. 1, indsættes et nyt stk. 2 og stk. 3 (med deraf følgende omnummerering af de eksisterende stk. 2-8 til stk. 4-10):

Foreslået lovtekst:

*"**Stk. 2.** Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der videretildeler abonnentnumre til slutbrugere, skal endvidere imødekomme rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata fra en udbyder godkendt efter stk. 3, når videregivelsen er nødvendig for at muliggøre varsling af personer, der berøres eller kan blive berørt af en hændelse med betydning for liv, sundhed, sikkerhed, miljø eller samfundsvigtige funktioner. Nummeroplysningsdata må alene anvendes til dette formål.*

***Stk. 3.** Digitaliseringsministeren fastsætter nærmere regler om godkendelse af udbydere efter stk. 2, herunder om anvendelse, sikkerhed, tilsyn, kontrol og tilbagekaldelse af godkendelser."*

Forslag til bemærkninger til bestemmelsen:

Den foreslåede § 31, stk. 2, indebærer, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester efter anmodning skal videregive nummeroplysningsdata til udbydere, der er godkendt efter stk. 3, når den godkendte udbyder vurderer, at videregivelsen er nødvendig for at muliggøre varsling af personer, der berøres eller kan blive berørt af en hændelse med betydning for liv, sundhed, sikkerhed, miljø eller samfundsvigtige funktioner. Det er således den efter stk. 3 godkendte udbyder, der skal vurdere og dokumentere, at betingelserne for videregivelse er opfyldt.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at kritisk information kan formidles hurtigt og målrettet til de personer, der konkret berøres af en hændelse. Bestemmelsen adresserer den situation, at den ansvarlige myndighed eller virksomhed ofte ikke råder over opdaterede kontaktoplysninger på samtlige berørte personer som nærmere beskrevet ovenfor.

Bestemmelsen bør efter vores opfattelse omfatte både situationer, hvor varslingen sker som led i opfyldelsen af en lovbestemt informations-, vejlednings- eller underretningsforpligtelse, og situationer, hvor varslingen i øvrigt er nødvendig som følge af hændelsens karakter og de risici, som hændelsen indebærer for de berørte personer. Formålet er således ikke alene at understøtte opfyldelsen af eksisterende sektorlovgivning, men mere generelt at sikre mulighed for hurtig og effektiv kommunikation i situationer, hvor væsentlige samfunds- og beskyttelseshensyn gør sig gældende.

Hændelser med betydning for liv, sundhed, sikkerhed, miljø eller samfundsvigtige funktioner kan eksempelvis omfatte forurening af drikkevand, længerevarende eller kritiske forsyningssvigt, gasudslip, cyberangreb rettet mod kritisk infrastruktur, sikkerhedshændelser, evakueringer, ekstreme vejrhændelser, sundhedsberedskabshændelser, brand- og forureningshændelser samt tilsvarende situationer, hvor hurtig og målrettet varsling af de berørte personer er nødvendig for at begrænse skadevirkninger eller beskytte væsentlige samfundsinteresser.

Ved "samfundsvigtige funktioner" forstås funktioner og tjenester, hvis kontinuerlige drift er af væsentlig betydning for samfundet, herunder eksempelvis forsyning, sundhed, beredskab, kommunikation, transport og anden kritisk eller væsentlig infrastruktur.

Adgangen til nummeroplysningsdata efter bestemmelsen bør begrænses til det omfang, der er nødvendigt for at identificere og kontakte de personer, der berøres af den konkrete hændelse. Nummeroplysningsdata må således ikke anvendes til markedsføring, profilering, analyse eller andre formål, som ikke er direkte knyttet til varslingsformålet.

Den foreslåede § 31, stk. 3, bemyndiger digitaliseringsministeren til at fastsætte nærmere regler om godkendelse af udbydere efter stk. 2. Efter F24's opfattelse bør den nærmere regulering udformes således, at adgangen til nummeroplysningsdata begrænses til aktører, der har til formål at varsle borgere ved kritiske hændelser, og som er underlagt passende retlige, organisatoriske og tekniske sikkerhedsforanstaltninger.

F24 anbefaler derfor, at en kommende bekendtgørelse bl.a. indeholder regler om:

- formålsbegrænsning, således at nummeroplysningsdata alene må behandles med henblik på varsling efter § 31, stk. 2,
- forbud mod videreanvendelse af oplysningerne, herunder til markedsføring, profilering, analyse eller andre kommercielle formål,
- organisatorisk og teknisk adskillelse mellem varslingsaktiviteter og øvrige aktiviteter hos den godkendte udbyder,
- passende tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, herunder adgangsbegrænsning, logning, overvågning og dokumentation,
- dataminimering, opbevaringsbegrænsning og løbende ajourføring af de behandlede oplysninger,
- løbende tilsyn fra den kompetente myndighed,
- mulighed for suspension eller tilbagekaldelse af en godkendelse ved væsentlige eller gentagne overtrædelser af de fastsatte krav,
- krav om regelmæssig uafhængig revision eller erklæring fra tredjemand vedrørende overholdelsen af de fastsatte vilkår og sikkerhedsforanstaltninger, samt
- dokumentations- og rapporteringsforpligtelser, som gør det muligt for tilsynsmyndigheden effektivt at kontrollere anvendelsen af nummeroplysningsdata.

Efter F24's opfattelse vil ovenstående regulering skabe en hensigtsmæssig balance mellem hensynet til beskyttelsen af abonnenters oplysninger og hensynet til, at myndigheder, virksomheder og andre aktører fortsat kan gennemføre hurtig og målrettet varsling af personer, der berøres af kritiske hændelser.

6. Afrunding

F24 opfordrer på den baggrund til, at lovforslaget suppleres med en hjemmel, der sikrer fortsat adgang til nummeroplysningsdata til kritiske varslingsformål, enten direkte i teleloven som foreslået ovenfor, eller i regler udstedt i medfør heraf. Alternativt ved en model, hvor den foreslåede godkendelsesordning i stk. 3 udgår, og hvor udbydere af varslingstjenester i stedet blot skal overholde de fastsatte krav uden forudgående godkendelse, med efterfølgende tilsyn og sanktionshjemmel. Uden en hjemmel vil mulighederne for hurtig og målrettet varsling af personer, der berøres eller kan blive berørt af kritiske hændelser, blive væsentligt begrænset. Efter F24's opfattelse vil dette være en utilsigtet konsekvens af reguleringen, som bør adresseres i forbindelse med den videre lovgivningsproces.

Campus Reading International
Reading, RG2 6DA
United Kingdom

Gemma Whiteley
Head of Regulatory and Government Affairs, UK, Ireland & Nordics

17 August 2026

For the attention of
Chief Consultant Peter Madsen and
Chief Consultant Tore K. Christensen
Danish Agency for Digital Government
Landgreven 4,
1301 Copenhagen
Denmark

By email only

Re: Verizon comments on the Proposed Funding Mechanism for the Danish Telecom Complaint Board - J. nr. 2026-18315

Dear Mr. Madsen and Mr. Christensen,

I am writing on behalf of Verizon Denmark A/S, part of the Verizon Group. Verizon is a global player. Outside of the US, Verizon provides a broad range of global communication products and enterprise solutions, predominantly to large business and government customers. We are established in most European Union ("EU") Member States ("MS"), and provide services in over 150 countries worldwide.

The views expressed are specific to the proposal in Denmark and should not be considered as an expression of the views of the coalition or any or its members in other jurisdictions where the market and regulatory environments may differ from those considered in this consultation.

We welcome the opportunity to comment on the proposed funding mechanism for the Complaint Board (J. nr. 2026-18315). We agree that effective protection of consumers and small businesses is critical to a healthy market, and that a well-functioning, independent complaint mechanism is vital to achieving that objective.

However, we have significant concerns regarding the proportionality of the proposed framework.

The statutory jurisdiction of Teleankenævnet is strictly limited to disputes involving consumers and eligible small businesses. Imposing a blanket funding obligation on all providers regardless of the customer base they actually serve, creates an unjustified regulatory burden that is disconnected from the harm the mechanism is designed to address.

Providers offering services exclusively to large enterprise customers, such as Verizon Denmark A/S, do not generate consumer or small-business complaints and therefore impose no operational cost on the Board. While the legislative notes propose exemptions based on turnover or market-share thresholds, this approach fails to distinguish between a provider's size and its actual regulatory relevance. An enterprise-focused provider may generate substantial turnover while serving zero eligible complainants. Accordingly, exclusion from the funding obligation should be determined by customer eligibility, and not only on revenue or market share.

We would therefore invite the Danish Agency for Digital Government to introduce a clear statutory exemption from funding requirements for providers that exclusively serve large enterprise customers, ensuring the regulatory framework remains strictly proportionate. Alternatively, a low flat rate model should be established for these providers, accurately reflecting their minimal operational impact on the Complaint Board's resources.

Yours sincerely,

Gemma Whiteley (Aug 17, 2026 17:28:00 GMT+1)

Gemma Whiteley
Head of Regulatory and Government Affairs, UK, Ireland & Nordics

For the attention of:

The Danish Agency for Digital Government
Landgreven 4,
1301 Copenhagen
Denmark

Sent by email only to: Peter Madsen and Tore K. Christensen

19 August 2026

Combined comments from carriers serving large businesses on the Proposed Funding Mechanism for the Danish Telecom Complaint Board - J. nr. 2026-18315

Dear Sirs,

This response represents the collective view of an industry coalition representing the interests of a number of international business telecommunications providers, namely AT&T, BT, Colt, Orange Business, Twilio and Verizon (collectively "we" or "us" or "our" in this letter).

All of our respective companies are telecoms carriers who provide predominantly large business users with advanced electronic communications services across Europe.

The views expressed are specific to the proposal in Denmark and should not be considered as an expression of the views of the coalition or any of its members in other jurisdictions where the market and regulatory environments may differ from those considered in this consultation.

We welcome the opportunity to comment on the proposed funding mechanism for the Complaint Board (J. nr. 2026-18315). We agree that effective protection of consumers and small businesses is critical to a healthy market, and that a well-functioning, independent complaint mechanism is vital to achieving that objective.

However, we have significant concerns regarding the proportionality of the proposed framework.

The statutory jurisdiction of *Teleankenævnet* is strictly limited to disputes involving consumers and eligible small businesses. Imposing a blanket funding obligation on all providers regardless of the customer base they actually serve, creates an unjustified regulatory burden that is disconnected from the harm the mechanism is designed to address.

Providers offering services exclusively to large enterprise customers do not generate consumer or small-business complaints and therefore impose no operational cost on the Board. While the legislative notes propose exemptions based on turnover or market-share thresholds, this approach fails to distinguish between a provider's size and its actual regulatory relevance. An

enterprise-focused provider may generate substantial turnover while serving zero eligible complainants. Accordingly, exclusion from the funding obligation should be determined by customer eligibility, and not only on revenue or market share.

We would therefore invite the Danish Agency for Digital Government to introduce a clear statutory exemption from funding requirements for providers that exclusively serve large enterprise customers, ensuring the regulatory framework remains strictly proportionate. Alternatively, a low flat rate model should be established for these providers, accurately reflecting their minimal operational impact on the Complaint Board's resources.

We remain at your disposal to discuss these points further.

For more information, please contact:

- AT&T – Ghazi Almihdar (ghazi.almihdar@intl.att.com)
- BT – Ann Escarmelle (ann.escarmelle@bt.com)
- Colt – Pablo Diez (pablo.diez@colt.net)
- Orange Business – Isabelle Dieltiens (isabelle.dieltiens@orange.com)
- Twilio – Clara Onyegbule (conyegbule@twilio.com)
- Verizon – Gemma Whiteley (gemma.whiteley@uk.verizon.com)

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet

Digitaliseringsstyrelsen

Sendt pr. e-mail til:

tele@digst.dk
tkc@digst.dk
pemad@digmin.dk

F&P's svar til revideret forslag om ændring til Teleloven

19.08.2026

F&P
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk
CVR 11 62 81 84

Karen Gjølbo
Senior legal consultant
Dir. 41919045
kgj@fogp.dk

Sagsnr. GES-2026-00010
DokID 554831

F&P takker for muligheden for at afgive bemærkninger til det reviderede forslag til ændring af teleloven, der blev sendt i høring den 29. juni 2026. F&P afgav høringssvar til den tidligere version af lovforslaget i oktober 2025 (vedlagt). Vi bemærker dog med tilfredshed, at det tidligere foreslåede krav om samtykke til videregivelse af nummeroplysningsdata ikke er videreført i det aktuelle lovforslag.

F&P fastholder sine bemærkninger vedrørende afgrænsningen af teleudbydernes videregivelsespligt efter telelovens § 31, stk. 1, der er opretholdt i det aktuelle lovforslag med enkelte præciseringer i lovbemærkningerne. F&Ps centrale indsigelser kan sammenfattes i følgende punkter:

- **Samspillet med lovfæstede rettigheder, begrundet i vægtige samfundsmæssige interesser**

  Afgrænsningen i lovforslaget af teleselskabernes videregivelsesforpligtelse alene til brug for offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester udgør en betydelig ændring i forhold til den eksisterende lovgivning - og risikerer at underminere øvrige aktørers lovfæstede rettigheder, herunder forsikringsselskabernes ret til forsikringsformidling ved uanmodede telefoniske henvendelser, der forudsætter adgang til valide nummeroplysninger. F&P finder der er grundlag for at opretholde en bredere forpligtelse for teleselskaberne til at videregive nummeroplysninger til forsikringsselskaber (samt evt. andre aktører, der med legitimt formål benytter sådanne data) og at dette bør fremgå med en tydelig hjemmel i lovteksten og i lovbemærkningerne.

  Formidling af forsikringsaftaler er ved forbrugeraftalelovens § 4, stk. 2, nr. 3, udtrykkeligt undtaget fra forbuddet mod uanmodet telefonisk henvendelse, idet lovgiver har anerkendt, at sådan formidling af forsikringer tjener et vigtigt samfundsmæssigt formål. Bestemmelsen afspejler en lov-

Brancheorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

givningsmæssig afvejning, hvorefter hensynet til konkurrencen på forsikringsmarkedet og en bred forsikringsdækning af forbrugerne er tillagt betydelig vægt. Forsikringsselskaber skal som alle andre respektere, hvis forbrugerne har frabedt sig henvendelser. Branchen er desuden underlagt tavshedspligt efter lov om forsikringsvirksomhed.

- **Lovforslaget går længere end EU-retten kræver**

  Telekodekset regulerer adgang til nummeroplysningsdata for nummeroplysningstjenester, men afskærer ikke medlemsstaterne fra at give forsikringsselskaber og andre aktører med legitime formål adgang til sådanne data. Den foreslåede afgrænsning af § 31, stk. 1, bør ikke fortolkes som en begrænsning heraf.

- **Konsekvenserne for konkurrencen og forsikringsdækningen af forbrugerne**

  Forsikring er et lavinteresseprodukt. Uanmodet telefoniske henvendelser udgør på den baggrund et centralt konkurrenceparameter på forsikringsmarkedet. En begrænsning af forsikringsselskabernes adgang til nummeroplysningsdata vil derfor svække konkurrencen på markedet og forringe forsikringsdækning og priser til forbrugerne.

- **Manglende erhvervsøkonomisk konsekvensvurdering**

  Lovforslaget indeholder fortsat ikke en tilstrækkelig vurdering af de konsekvenser, som afgrænsningen af teleudbydernes videregivelsesforpligtelse vil have for de erhverv, der lovligt anvender nummeroplysningsdata. De potentielt betydelige konsekvenser – både for selskaber og forbrugere – er ikke belyst.

F&P finder det desuden vigtigt at fastslå, at videregivelsesforpligtelsen i forhold til offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester skal læses uden begrænsninger for den videre behandling af offentliggjorte data. Definitionen af nummeroplysningstjenester fastslår, at begrebet skal forstås som tjenester, hvor nummeroplysningsdata kan fremsøges, men i øvrigt teknologineutralt. Dette bør alene fremme adgangen til offentliggjorte data og tjenesternes mulige videreformidling.

Hvis der er behov for en uddybning af ovenstående eller af F&P's tidligere høringssvar, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Karen Gjølbo

FIBERALLIANCEN
EN DEL AF
GREEN POWER DENMARK

19. AUGUST 2026
GREEN POWER DENMARK
LANGEBROGADE 3H
1411 KØBENHAVN K

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet

DOK. ANSVARLIG: MOB
SEKRETÆR: MOB
SAGSNR.: S2026-522
DOKNR: D2026-2105119-08-2026

Dette høringssvar er sendt til tele@digst.dk med kopi til pemad@digmin.dk og tkc@digst.dk

Vedr. journalnr. 2026-18315

Høring over forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold

Fiberalliancen, som er brancheforening for danske udbydere af fibernet, takker for muligheden for at kunne kommentere på de foreslåede lovændringer på teleområdet. Nærværende bemærkninger vedrører alene de foreslåede ændringer af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Bemyndigelse til at pålægge teleudbydere at bidrage til finansiering af Teleankenævnet.

Fiberalliancen kan tilslutte sig forslaget til en ny bestemmelse i § 6, stk. 1, hvorefter udgifter forbundet med drift af Teleankenævnet vil skulle betales af udgivere af elektroniske kommunikationstjenester. Det fremgår, at udbydere, der udelukkende er aktive på engrosmarkedet, ikke omfattes af bestemmelsen hvilket skyldes, at de ikke udbyder tjenester, der faktisk kan blive genstand for behandling i Teleankenævnet.

Fiberalliancen hilser herudover forslaget om bemyndigelsesbestemmelsen til forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren i § 6 a, stk. 2, velkommen. Fiberalliancen bidrager gerne til arbejdet med den nærmere udformning af finansieringsmodellen.

Teleudbyderes bistand til politiet

Teleloven § 10, stk. 1 forpligter i dag kun "udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere" til at indrette teknisk udstyr, så politiet kan foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden (logning, aflytning, teleobservation), jf. retsplejelovens kapitel 71 og 74.

Operatører uden direkte slutbrugerforhold (fx rene engrosselskaber) er i dag ikke selvstændigt forpligtet. Der foreslås en ændring af § 10, stk. 1, hvorefter "til

slutbrugere" udgår. Det betyder, at alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester omfattes.

Fiberalliancen skal indledningsvis understrege, at mange udbydere af elektroniske kommunikationsnet uden slutbrugerforhold i dag ikke har teknisk udstyr og administrative og tekniske systemer, som kan understøtte politiet i at få adgang til at foretage de anførte indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Typisk vil det således være aftalt, at det er tjenesteudbydere med slutbrugerforhold, som benytter det pågældende fibernet, som er forpligtet til at sikre opfyldelse af regulatoriske krav, der stilles i forhold til for eksempel politiassistance, logning, kryptering og hemmeligholdelse af telekommunikation mv.

Tjenesteudbyderen vil således ofte være ansvarlig for varetagelsen af kontakten til myndigheder i spørgsmål om indgreb i meddelelseshemmeligheden. Hertil kommer, at det typisk er aftalt, at registrering og opbevaring af oplysninger, for eksempel logningsdata, foretages af tjensteudbyderen, hvis ikke andet måtte følge af ufravigelig lovgivning.

For mange engrosprodukter, herunder Layer 2 Bitstream Access-produkter, har netejeren som udgangspunkt ikke adgang til de oplysninger, der normalt anvendes ved identifikation af slutbrugere. Det gælder fx autentificeringsoplysninger, IP-adressetildelinger, sessionsdata og oplysninger om internetadgangens start og ophør. Disse oplysninger behandles og opbevares som udgangspunkt hos den tjenesteudbyder, der har slutbrugerforholdet og leverer internetadgangen.

Generelt vurderer Fiberalliancen ikke, at udbydere uden slutbrugerforhold i dag har indrettet eller etableret de tekniske systemer og udstyr, som der refereres til i telelovens § 10, stk. 1. Disse udbydere vil derfor ikke i praksis være i stand til at understøtte, at politiet kan foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Det er videre Fiberalliancens vurdering, at det vil være meget svært teknisk og tillige meget omkostningsfuldt at gennemføre de ændringer i teknisk udstyr og systemer, som vil være nødvendige, hvis udbydere uden slutbrugerforhold selvstændigt skulle udføre pligter efter den foreslåede ændring af telelovens § 10, stk. 1.

Forslaget til ændring af telelovens § 10, stk. 1. fremstår i givet fald hverken rimeligt eller proportionalt overfor de pågældende udbydere af elektroniske kommunikationsnet.

Muligheden for brug af outsourcing, hvorefter ansvaret for at sikre opfyldelse af de forpligtelser, der gælder i forhold til for eksempel politiassistance, logning, kryptering og andre indgreb i meddelelseshemmeligheden, typisk ligger hos tjenesteudbydere *med* slutbrugerforhold, bør fastholdes. Der er allerede etableret en velfungerende markedspraksis herfor, hvilket også bekræftes i bemærkningerne til lovforslaget.

Fiberalliancen har i øvrigt ikke kendskab til at politiet tidligere skulle have rettet henvendelse til mindre engrosudbydere af fibernet uden slutbrugerforhold i forbindelse med iværksættelse af indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Fiberalliancen kan herudover ikke gennemskue om de foreslåede ændringer, som skal understøtte at politiet kan foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden, vil

indebære, at flere medarbejdere hos udbydere uden slutbrugerforhold vil skulle sikkerhedsgodkendes. Hvis dette er tilfældet, kan det i givet fald blive administrativt og økonomisk byrdefuldt for det pågældende selskab, hvilket myndighederne bør forholde sig til.

På det foreliggende grundlag kan Fiberalliancen ikke støtte den foreslåede ændring af teleloven § 10, stk. 1. og foreslår i stedet, at den gældende velfungerende praksis i samarbejdet mellem telebranchen og politiet, hvor der typisk rettes henvendelse til de større udbydere og operatører, som i praksis allerede har indrettet det tekniske udstyr og systemer til at muliggøre politiets indgreb overfor slutbrugere, fastholdes, uden således at udvide kredsen af pligtsubjekter til at gælde de typisk mindre netejere uden slutbrugerforhold.

Afgørelser om midlertidige foranstaltninger i sager om netadgang eller samtrafik

Formålet med den foreslåede nye ordning er, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan træffe afgørelser om midlertidige foranstaltninger hurtigt for at kunne sikre konkurrencen eller slutbrugernes interesser og uden, at den eksisterende høringsprocedure med høring af Europa-Kommissionen, BEREC og nationale tilsynsmyndigheder forsinker processen.

Fiberalliancen er ikke bekendt med, at der tidligere skulle være indtruffet hændelser, som har påkrævet muligheden for at træffe nævnte midlertidige foranstaltninger uden samtidig at gøre brug af den almindelige høringsprocedure, der efter det tilgrundliggende teledirektiv har en frist på én måned.

Ministeriet ses heller ikke i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse at komme med eksempler vedrørende netadgang eller samtrafik, hvor der tidligere har været behov for at kunne træffe afgørelse om midlertidige foranstaltninger efter den bestemmelse, som nu foreslås.

Der synes med andre ord ikke at være nogen historisk betinget begrundelse for at ændre i den eksisterende ordning. Fiberalliancen efterspørger på den baggrund større klarhed over hvad, der reelt ligger til grund for at øge Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser på dette område.

Der nævnes i bemærkningerne til den foreslåede ordning kun ét eksempel, hvor det fremover at vil kunne give mening at træffe en afgørelse om midlertidige foranstaltninger. Det handler om den situation, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som led i en markedsafgørelse ophæver en prisregulering, som efterfølgende fører til prisstigninger på markedet, som vil være væsentlige for en tjenesteudbyder.

Fiberalliancen anerkender, at det ikke helt kan udelukkes, at der i forbindelse med ophævelse af pålagte SMP-forpligtelser fremover vil kunne opstå en sådan situation, hvor der kan være behov for en hurtig indsats for at beskytte forbrugernes interesser.

Fiberalliancen foreslår derfor, at anvendelsesområdet for den foreslåede ordning afgrænses til at gælde de tilfælde, hvor SMP-forpligtelser er blevet ophævet ved en markedsafgørelse og som efterfølgende helt ekstraordinært skaber en

markedssituation, som kræver en hurtig indsats for at sikre konkurrencen og beskytte forbrugernes interesser.

En ordning med et mere præcist angivet anvendelsesområde, baseret på ophævelse af SMP-forpligtelser, vil reducere de regulatoriske risici, der for både myndigheder og markedsaktører kan være forbundet med overgang fra sektorspecifik ex ante -konkurrenceregulering til almindelig konkurrencelovgivning.

Der foregår således aktuelt en proces i EU med det formål at reformere EU´s teleregulering i form af den kommende forordning om digitale net (Digital Networks Act), hvor det handler om at skabe en enklere regulering med færre regulatoriske byrder for bredbåndssektorens aktører. Udviklingen i EU går således i retning af mindre brug af traditionel SMP-regulering.

Ved at præcisere anvendelsesområdet vil der samtidig blive skabt større forudsigelighed i bredbåndsmarkedet, hvilket er afgørende for at styrke det investeringsincitament i digitale højkapacitetsnet, som efterspørges politisk i Danmark og det øvrige EU.

Høring ved markedsundersøgelser

Fiberalliancen finder det som udgangspunkt rigtigt, at der med den foreslåede ændring sikres en høringsperiode på mindst 30 dage for interesserede parter inden der træffes afgørelse om foranstaltninger med væsentlig påvirkning af det relevante marked.

Det fremgår af lovforslaget, at der vil skulle tage hensyn til sagens kompleksitet ved fastlæggelse af høringsfristen. Fiberalliancen vil her henlede opmærksomheden på, at sager, som har et naturligt ophæng i markedsundersøgelser herunder ikke mindst markedsanalyser med SMP-udpegning samt markedsafgørelser, hvor der pålægges sektorspecifikke forpligtelser, har en høj grad af kompleksitet, hvilket efter Fiberalliancens opfattelse taler for en konsekvent længere høringsfrist end 30 dage i denne type sager. Det gælder ikke mindst for sager, som sendes i høring i eller hen over de traditionelle ferieperioder. Fiberalliancen ser gerne, at dette afspejles tydeligere i forbindelse med den foreslåede lovændring.

Med venlig hilsen

Morten Trolle

Fiberalliancen

Høringssvar vedrørende forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

Journalnr. 2026-18315

Vedrørende udeladelsen af krav om særskilt, forudgående samtykke til videregivelse af nummeroplysningsdata

Afgivet af:
Erik Schramm
Specialkonsulent i forebyggelse
Sydøstjyllands Politi

Sammenfatning

Dette høringssvar vedrører den del af lovforslaget, hvor bestemmelsen om krav om særskilt, forudgående samtykke til videregivelse af nummeroplysningsdata er udtaget af lovforslaget med henvisning til den forventede regulering i Europa-Kommissionens forslag til *Digital Networks Act*.

Den vedlagte analyse, **Bilag 1 – *Kontaktbedrageri i Sydøstjyllands Politi 2025 – Forebyggelse af opportunistisk cyberkriminalitet***, dokumenterer en markant sammenhæng mellem offentligt tilgængelige nummeroplysninger og kontaktbedrageri.

Analysen viser blandt andet, at:

- 160 ud af 162 forurettede med økonomisk tab (99 %) havde offentligt registrerede nummeroplysninger på adressen på gerningstidspunktet.
- Ca. 85 % af de forurettede var over 59 år.
- Politiets operative erfaringer viser, at gerningspersoner aktivt anvender nummeroplysningsportaler til at identificere og udvælge potentielle ofre.

På baggrund af analysen anbefales det, at der indføres krav om særskilt, aktivt og dokumenterbart samtykke til videregivelse af nummeroplysninger. Samtidig anbefales en overgangsordning for eksisterende abonnenter, så også historiske registreringer bliver omfattet af et aktivt og informeret valg.

Høringssvaret har til formål at belyse den kriminalpræventive betydning af nummeroplysningsdata og pege på en løsning, der både respekterer borgernes valgfrihed og reducerer de kriminelles mulighed for systematisk at identificere potentielle ofre.

1. Baggrund

Forslaget om krav om særskilt samtykke til videregivelse af nummeroplysningsdata indgik i det oprindelige lovforberedende arbejde, men er udtaget af det fremsatte lovforslag med henvisning til den forventede regulering i *Digital Networks Act*.

Det er forståeligt, at der ønskes sammenhæng mellem dansk regulering og kommende EU-ret.

Samtidig indebærer en udskydelse, at en veldokumenteret kriminalpræventiv problemstilling fortsætter uændret i en periode, hvor kontaktbedragerier fortsat begås dagligt mod danske borgere.

Høringssvaret bygger på praktiske erfaringer fra forebyggelsesarbejdet ved Sydøstjyllands Politi samt den vedlagte analyse (**Bilag 1**), der dokumenterer sammenhængen mellem offentligt tilgængelige nummeroplysninger og kontaktbedrageri på baggrund af konkrete straffesager.

Hensigten med høringssvaret er at belyse de kriminalpræventive konsekvenser af den nuværende ordning og at pege på en løsning, som både respekterer borgernes selvbestemmelse og reducerer de kriminelles mulighed for systematisk at identificere potentielle ofre.

2. Den kriminalpræventive problemstilling

Offentligt tilgængelige nummeroplysninger har traditionelt været betragtet som en service til borgere og virksomheder. Udviklingen inden for organiseret kontaktbedrageri har imidlertid ændret forudsætningerne væsentligt.

Den vedlagte analyse og politiets operative erfaringer viser, at offentligt tilgængelige nummeroplysninger i dag udgør et centralt værktøj for gerningspersoner, der systematisk identificerer og udvælger potentielle ofre. Adgangen til navn, adresse og telefonnummer gør det muligt hurtigt at målrette svindlen mod borgere, som efter de kriminelles vurdering har størst sandsynlighed for at blive udsat for et succesfuldt kontaktbedrageri.

Den vedlagte analyse (Bilag 1) omfatter 225 anmeldelser om kontaktbedrageri, hvor gerningspersonen udgav sig for at være fra politiet eller et pengeinstitut. I 146 af sagerne led de forurettede et økonomisk tab.

Analysen viser blandt andet, at:

- 162 borgere blev udsat for økonomisk tab.
- 160 af disse borgere (99 %) havde offentligt registrerede nummeroplysninger på gerningstidspunktet.
- Omkring 85 % af de forurettede var over 59 år.

Selv om analysen ikke i sig selv dokumenterer en årsagssammenhæng, peger resultaterne på en så markant sammenhæng, at den bør tillægges væsentlig kriminalpræventiv betydning. Denne konklusion understøttes af politiets operative erfaringer, hvor beslaglagt digitalt materiale har vist, at nummeroplysningsportaler anvendes som redskab til at identificere og udvælge potentielle ofre.

Den eksisterende forebyggelsesindsats har med rette fokus på at styrke borgernes modstandsdygtighed gennem information, oplysning og rådgivning. Denne indsats er nødvendig og bør fortsætte.

Forebyggelsen retter sig imidlertid primært mod borgernes adfærd, efter den første kontakt er etableret. Der er i mindre grad fokus på at begrænse de kriminelles muligheder for overhovedet at identificere og kontakte potentielle ofre.

Effektiv kriminalprævention bygger traditionelt på både at styrke potentielle ofres modstandsdygtighed og samtidig begrænse gerningspersonernes muligheder for at begå kriminalitet. På området for kontaktbedrageri vurderes sidstnævnte indsats fortsat at rumme et betydeligt uudnyttet potentiale.

Et krav om aktivt og informeret samtykke til videregivelse af nummeroplysninger vil ikke kunne forhindre al kontaktbedrageri. Det vil imidlertid kunne reducere de kriminelles mulighed for systematisk at identificere og udvælge nye ofre. Reguleringen af nummeroplysningsdata bør derfor også betragtes som et kriminalpræventivt virkemiddel.

3. Historiske samtykker beskytter ikke de mest udsatte borgere

Et fremtidigt krav om aktivt samtykke ved oprettelse af nye abonnementer eller ved skift af teleudbyder vil være et væsentligt skridt i den rigtige retning.

En sådan ordning vil imidlertid kun i begrænset omfang omfatte den befolkningsgruppe, som analysen viser er mest udsat for kontaktbedrageri.

Mange ældre borgere har haft samme telefonnummer og den samme teleudbyder gennem en lang årrække og skifter kun sjældent abonnement. De vil derfor ikke nødvendigvis blive mødt af nye procedurer for indhentelse af samtykke.

Samtidig viser erfaringerne fra forebyggelsesarbejdet, at mange borgere ikke er bekendt med, at deres navn, adresse og telefonnummer er offentligt tilgængelige via nummeroplysningsportaler. Flere giver udtryk for, at de ikke oplever nogensinde aktivt at have valgt denne registrering.

Uanset om der historisk har været et gyldigt samtykke efter de regler, der gjaldt på tidspunktet for registreringen, ændrer det ikke ved, at mange borgere i dag ikke er bevidste om, at deres oplysninger fortsat er offentligt tilgængelige.

Når disse oplysninger samtidig dokumenteret anvendes af organiserede svindlere til at identificere potentielle ofre, bør der sikres et aktuelt og informeret valg.

4. Forslag til en overgangsordning

Hvis der indføres krav om aktivt samtykke til videregivelse af nummeroplysningsdata, anbefales det, at ordningen ledsages af en overgangsordning for eksisterende abonnenter.

Formålet er at sikre, at også borgere med historiske registreringer får mulighed for at træffe et reelt og informeret valg om offentliggørelse af deres oplysninger.

Høringssvaret bygger på den forudsætning, at borgerne fortsat frit skal kunne vælge, om deres nummeroplysninger skal være offentligt tilgængelige. Forslaget ændrer ikke denne valgfrihed, men skal sikre, at valget træffes aktivt og på et informeret grundlag.

En overgangsordning kan eksempelvis indebære, at:

- alle eksisterende abonnenter orienteres om deres nuværende registrering,
- abonnenterne inden for en rimelig frist aktivt tager stilling til, om deres nummer-oplysninger fortsat ønskes videregivet til offentlige nummeroplysningstjenester,

- manglende aktiv bekræftelse inden fristens udløb medfører, at abonnentens nummeroplysninger ikke længere videregives til offentlige nummeroplysningstjenester. Abonnenten kan til enhver tid efterfølgende vælge igen at få sine nummeroplysninger videregivet.

En sådan ordning begrænser ikke borgernes valgfrihed.

Tværtimod sikrer den, at offentlig registrering bygger på et aktuelt, frivilligt og dokumenterbart samtykke.

Samtidig vil ordningen omfatte netop den gruppe borgere, som analysen viser i dag udgør hovedparten af ofrene for kontaktbedrageri.

Overgangsordningen vurderes derfor at have en væsentligt større kriminalpræventiv effekt end en ordning, der alene omfatter nye abonnenter eller borgere, som skifter teleudbyder.

5. Samfundsøkonomiske og samfundsmæssige konsekvenser

Kontaktbedrageri medfører væsentlige menneskelige konsekvenser og et betydeligt ressourceforbrug hos blandt andet politi, pengeinstitutter og andre involverede aktører.

For den enkelte kan kriminaliteten medføre store økonomiske tab, tab af tryghed og tillid samt langvarige psykiske og sociale følger. Mange forurettede beskriver en vedvarende usikkerhed ved telefoniske henvendelser og en oplevelse af skyld, selv om ansvaret alene ligger hos gerningspersonen.

Det er vanskeligt præcist at opgøre de samlede samfundsøkonomiske omkostninger. Det ændrer imidlertid ikke ved, at selv en begrænset reduktion i antallet af kontaktbedragerier vil kunne reducere ressourceforbruget i forbindelse med efterforskning, sagsbehandling og forebyggelse.

Reguleringen af nummeroplysningsdata bør derfor ikke alene vurderes ud fra hensynet til databeskyttelse og forbrugernes valgfrihed. Reguleringen bør også vurderes ud fra dens potentiale til at reducere kriminalitet og begrænse de samfundsmæssige omkostninger, som følger af kontaktbedrageri.

Den nuværende ordning indebærer i praksis, at samfundet anvender betydelige ressourcer på at håndtere konsekvenserne af kontaktbedrageri, samtidig med at de oplysninger, som de kriminelle anvender til at identificere deres ofre, fortsat er offentligt tilgængelige.

Forebyggelsesindsatsen bør derfor suppleres med tiltag, der reducerer de kriminelles muligheder for at identificere og udvælge potentielle ofre.

6. Afsluttende bemærkninger

Den kommende regulering på EU-plan kan på sigt skabe en fælles europæisk løsning.

Det ændrer imidlertid ikke ved, at danske borgere allerede i dag udsættes for kontaktbedrageri, hvor offentligt tilgængelige nummeroplysninger indgår som en central del af gerningspersonernes arbejdsmetode.

Den vedlagte analyse viser, at spørgsmålet om nummeroplysningsdata ikke alene vedrører databeskyttelse. Det vedrører også kriminalprævention.

De kriminalpræventive hensyn bør derfor indgå som et selvstændigt element i de videre overvejelser om reguleringen af nummeroplysningsdata – både i relation til den kommende EU-regulering og ved vurderingen af behovet for nationale initiativer.

7. Anbefalinger

På baggrund af ovenstående anbefales det,

1. Indfør krav om særskilt, aktivt og dokumenterbart samtykke, før nummeroplysninger må videregives til offentlige nummeroplysningstjenester.
2. Gennemfør en overgangsordning for eksisterende abonnenter, hvor der indhentes en aktiv bekræftelse af ønsket om offentlig registrering. Manglende aktiv bekræftelse inden fristens udløb medfører, at nummeroplysningerne ikke længere videregives til offentlige nummeroplysningstjenester.
3. Evaluer ordningens kriminalpræventive effekt med inddragelse af politiets kriminalitetsdata.

Et krav om aktivt samtykke kombineret med en overgangsordning vil være et enkelt, proportionalt og omkostningseffektivt kriminalpræventivt tiltag. Samtidig vil det sikre, at offentliggørelse af nummeroplysninger bygger på et aktuelt og informeret valg.

Kontaktbedrageri kan ikke forebygges fuldstændigt. Kriminalpræventive hensyn taler imidlertid for, at reguleringen af nummeroplysninger i videst muligt omfang begrænser de kriminelles mulighed for systematisk at identificere potentielle ofre.

Bilag

Bilag 1

Kontaktbedrageri i Sydøstjyllands Politi 2025 – Forebyggelse af opportunistisk cyberkriminalitet.

Aktive Bredbåndsforeninger TYVE TOLV
Vagtelvej 1 – 3
5000 Odense C
Tlf.: 44 40 20 12
info@a2012.dk
www.a2012.dk

Til Forsknings-, Uddannelses- og
Digitaliseringsministeriet / Digitaliseringsstyrelsen

Sendt til tele@digst.dk, med kopi til pemad@digmin.dk og tkc@digst.dk

19. august 2026

Vedr. høring over forslag til ændring af teleloven og radioudstyrsloven.
Journalnummer: 2026-18315

Aktive Bredbåndsforeninger A2012 (A2012) takker for muligheden for at afgive høringssvar.

A2012 er interesseorganisation for medlemsejede bredbåndsforeninger. Vores bemærkninger retter sig derfor især mod lovforslagets praktiske betydning for foreninger, der driver eller udbyder bredbånd til egne medlemmer.

A2012 bakker grundlæggende op om klare rammer for telemarkedet, en velfungerende klageadgang og en robust digital infrastruktur. Det er samtidig vigtigt, at reglerne udformes, så de kan efterleves af medlemsdrevne og foreningsejede aktører uden unødvendige økonomiske eller administrative byrder.

Finansiering af Teleankenævnet

Lovforslaget lægger op til, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester kan pålægges at bidrage til finansieringen. A2012 anbefaler, at den kommende betalingsmodel udformes med særlig opmærksomhed på medlemsejede bredbåndsforeninger.

I det omfang sådanne foreninger omfattes af bidragspligten, bør bidraget være rimeligt, gennemsigtigt og proportionalt i forhold til foreningens størrelse, omsætning, medlemsgrundlag og faktiske belastning af klagesystemet.
A2012 anbefaler derfor, at der i de kommende regler gives mulighed for en lempelig model eller undtagelse for medlemsdrevne udbydere.

Teleudbyderes bistand til politiet

A2012 noterer sig, at lovforslaget ændrer telelovens § 10, så bestemmelsen ikke alene omfatter udbydere til slutbrugere, men udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester generelt.
A2012 anerkender behovet for, at politiet kan få nødvendig bistand efter lovgivningen. Det er dog væsentligt, at reglerne bliver praktisk anvendelige for bredbåndsforeningerne.

Mange medlemsejede foreninger driver ikke alle tekniske systemer selv, men anvender leverandører, operatører eller andre tekniske samarbejdspartnere. A2012 anbefaler derfor, at det tydeligt præciseres i den efterfølgende vejledning, at foreninger kan opfylde de tekniske forpligtelser gennem aftaler med relevante leverandører.

Det bør samtidig fremgå klart, hvilket ansvar der ligger hos henholdsvis foreningen, leverandøren og eventuelle underleverandører. Det er vigtigt for at undgå uklarhed, dobbeltansvar og unødvendige administrative byrder.

.....2

Afsluttende bemærkning

A2012 anbefaler samlet, at lovforslaget følges op af praktisk vejledning målrettet medlemsejede bredbåndsforeninger.
Formålet bør være, at reglerne kan efterleves, uden at lokale og foreningsejede udbydere påføres byrder, der ikke står mål med deres størrelse og rolle i markedet.

A2012 står naturligvis til rådighed for dialog om lovforslagets betydning for antenne- og bredbåndsforeningerne.

Med venlig hilsen

Martin Sørensen
Formand

Digitaliseringsministeriet
E-mail: tele@digst.dk
Cc: pemad@digmin.dk og tkc@digst.dk

Sagsnummer: 2026-18315

19. august 2026

Høringssvar vedr. forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold (Finansiering af Teleankenævnet, teleudbydernes bistand til politiet, tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet, afgørelser om forholdsmæssige foranstaltninger af midlertidig karakter og bemyndigelse til at fastsætte regler på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold m.v.)

Lovforslaget er udsendt i høring den 29. juni 2026. Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digital (herefter høringsparterne) skal hermed fremkomme med følgende bemærkninger fordelt på følgende hovedemner:

1. En bemyndigelse til forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren til at pålægge teleudbydere at bidrage til finansiering af Teleankenævnet.
2. Alle teleudbydere bliver selvstændigt omfattet af forpligtelsen i telelovens § 10 om udbyderes bistand til politiet.
3. Mulighed for tildeling af nummerressourcer til andre end teleudbydere, fx myndigheder og virksomheder, der anvender ikkeoffentlige kommunikationsnet.
4. Videregivelse og offentliggørelse nummeroplysningsdata.
5. Bemyndigelse til forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve EU-direktiver på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold

Ad 1: Finansiering af Teleankenævnet
Med lovforslaget foreslås der etableret en pligt for alle teleselskaber til at bidrage til finansieringen af Teleankenævnet. I dag finansieres Teleankenævnet af de selskaber, der er medlemmer af brancheforeningen Teleindustrien (TI), og som er tilsluttet ankenævnet. Sådan som finansieringen er tilrettelagt, er der i dag et økonomisk incitament for selskaber til at vælge at stille sig udenfor branchesamarbejdet, idet man derved ikke i samme omfang skal bidrage til finansieringen af nævnet som de selskaber, der er med i branchesamarbejdet, og som dermed er tilsluttet nævnet.

Høringsparterne kan støtte, at der etableres en model for finansiering af ankenævnet, der indebærer, at alle teleselskaber på lige vilkår skal bidrage til finansieringen af ankenævnet. Høringsparterne forudsætter, at de selskaber, som i dag bidrager til finansieringen af Teleankenævnet, alt andet lige efter en ny model vil skulle bidrage med mindre, end de gør i dag, idet omkostningerne til Teleankenævnet fordeles ud på flere selskaber.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (side 8), at *"Bidragene afhænger af antallet af klager, som over de seneste år har været faldende".* Det skal bemærkes, at antallet af sager i Teleankenævnet har været stigende i flere år, og det er fortsat stigende ind i 2026. Teleankenævnet modtog i 2025 666 sager, hvilket er en markant stigning i forhold til 2024, hvor nævnet modtog 438 sager.

Det kan af bemærkningerne til lovforslaget (side 34-35) udledes, at der forventes etableret en pligt for alle teleselskaber til at bidrage til ankenævnet med et fast årligt beløb. Det er vurderingen, at bidraget vil være mindre en 0,1 mio. kr. årligt pr. teleudbyder. De udbydere, der i dag bidrager fast til finansieringen af Teleankenævnet, vil skulle betale tilsvarende mindre fremover.

Med lovforslaget etableres hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling og opkrævning. Ministeren vil bl.a. kunne fastsætte regler om det samlede årlige bidrags størrelse, hvordan det årlige bidrag fordeles mellem teleudbyderne, og om udbydere med en omsætning under en vis størrelse eller lignende skal undtages fra bidragspligten.

Høringsparterne er enig i, at der bør etableres en model for finansiering indeholdende et fast årligt bidrag fra alle teleudbydere. Høringsparterne ser ingen grund til at friholde enkelte mindre selskaber fra at bidrage, idet alle selskabers kunder har ret til at få sager behandlet i nævnet.

Det er samtidig høringsparternes opfattelse, at dette faste årlige bidrag ikke bør udgøre den samlede finansiering af nævnet, idet der også bør være en variabel betaling, som afhænger af antallet af klager over selskabet og antallet af tabte og forligte sager. Dette er vigtigt at have med for at sikre incitamenter hos selskaberne til at minimere antallet af kundeklager og efterleve nævnets afgørelser. Det bør i reglerne eller i udmøntningen af reglerne afklares nærmere, hvor stor en del af finansieringen, der skal komme fra faste årlige bidrag, og hvor stor en del, der kommer fra en variabel betaling afhængig af antallet af klager.

Høringsparterne bemærker videre, at det kan have stor betydning for fordeling af omkostninger mellem selskaber, hvordan eksempelvis omsætning eller antal af kunder opgøres. Det vil være relevant at tage stilling til eksempelvis, om omsætning og kunder fra erhvervsmarkedet indgår i modellen, ligesom det vil være nødvendigt at være opmærksom på forskellen på omsætning på hhv. engrosmarkedet og på detailmarkedet.

Branchen finder, at en finansieringsmodel, hvor fordelingen af omkostninger til Teleankenævnet alene sker efter markedsandele, vil kunne medføre store forskydninger i finansieringen, så enkelte selskaber ville komme til at betale markant mere efter en ny model, end de har betalt efter den eksisterende. En sådan ændring vil stride mod hele formålet med lovændringen – nemlig at det skulle blive billigere for dem, som har båret byrden indtil nu.

Branchen finder således, at finansieringen også bør basere sig på, hvor meget man belaster nævnet med klager og sager. Det er et rimeligt princip, at de selskaber, der får behandlet flest klager i Teleankenævnet, også betaler mest til finansieringen af nævnet. Dels vil det afspejle det enkelte selskabs arbejdsbelastning af nævnet, og dels indebærer det, at selskaber, som har en praksis eller vilkår, som giver anledning til tvister og klager, også har et klart incitament til hurtigt og effektivt at revurdere og eventuelt ændre de forhold, som giver anledning til kundeklager.

Der bør derfor så vidt muligt findes en ny model – der baserer sig på principperne fra den nuværende finansieringsmodel – men med den justering, at det er alle selskaber, der bidrager.

Umiddelbart kunne en model se ud som følger:

1) En grundfinansiering (license to operate) for alle udbydere på markedet (fx 2.000 kr./år for selskaber med under 500 kunder og 10.000 kr./år for selskaber med over 500 kunder – baseret på opgørelse fra Digitaliseringsstyrelsen).
2) En betaling fra selskaberne for tabte/forligte sager (fx 8.000-12.000 kr. pr. sag fastsat i bekendtgørelse, hvilket er ca. det samme beløb, som i Energiankenævnet tager for en tabt sag).
3) En restfinansiering fra selskaberne baseret på andel af alle indbragte sager (tabte, forligte og vundne) de seneste tre år (beregnes og opkræves af nævnet baseret på egen statistik og data).

Denne model vil sikre, at Teleankenævnet grundlæggende viderefører finansieringsmodellen efter de samme principper, som den eksisterende model med en betaling for tabte/forligte sager og en restfinansiering, som er afhængig af, hvor meget selskaberne belaster nævnet. Og så vil der være en grundfinansiering – license to operate – som vil sikre, at alle selskaber i udgangspunktet bidrager til finansieringen.

Høringsparterne indgår meget gerne i yderligere drøftelser vedrørende udarbejdelse af en model for finansiering, herunder hvordan antal klager, omsætning o.lign. kan inddrages, og høringsparterne stiller sig naturligvis til rådighed i det videre arbejde med udarbejdelsen af en ny finansieringsmodel.

Ad 2: Udbyderes bistand til politiet
Lovforslaget indebærer et forslag til ændring af pligtsubjekt i bestemmelsen om teleselskabernes bistand til politiet.

Ændringen betyder, at forpligtelsen i § 10 udvides fra alene at omfatte udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere til at omfatte alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Dermed bliver engrosudbydere selvstændigt omfattet af forpligtelserne i telelovens §10, og dermed også udbydere, som ikke har det direkte kundeforhold til slutbrugeren, men som kan indgå som leverandør eller underleverandør i produktionen af den tjeneste, som slutbrugeren anvender.

Det bemærkes, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger om erhvervsøkonomiske konsekvenser, Teleudbydernes bistand til politiet (side 26 i afsnit 4.1.2.), at *"Den foreslåede ændring af telelovens § 10 om teleudbydernes bistand til politiet svarer til gældende praksis i samarbejdet mellem teleudbyderne og politiet. Forslaget vurderes derfor ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet".* Høringsparterne finder, at dette forudsætter, at den nuværende ordning, hvor de retshåndhævende myndigheder kompenserer udbyderne for deres bistand til politiet, fortsætter.

Høringsparterne bemærker, at teleudbydernes bistand til politiet i praksis omfatter mere end udlevering af data. Samarbejdet indebærer ofte løbende dialog, hvor politiet trækker på teleudbydernes faglige ekspertise, herunder sparring om tekniske muligheder, relevante datakilder, systemmæssige begrænsninger og hensigtsmæssige fremgangsmetoder.

Høringsparterne finder derfor, at denne del af samarbejdet også bør anerkendes i forbindelse med vurderingen af de økonomiske og organisatoriske konsekvenser af reglerne på området.

Såfremt bistanden fremadrettet alene skal betragtes som en standardiseret leverance af data, bør det samtidig afklares, om den nuværende praksis med løbende rådgivning og faglig sparring til politiet fortsat forventes leveret som en del af forpligtelsen.

Høringsparterne kan ikke støtte forslaget til ændring af loven på dette område, idet lovforslagets beskrivelse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser ikke tager højde for, at der er skabt usikkerhed om, hvorvidt den nuværende ordning, hvor de retshåndhævende myndigheder kompenserer udbyderne for deres bistand til politiet, fortsætter. Såfremt kompensationsordningen ikke fortsætter, vil det kunne påføre nogle udbydere betydelige udgifter, hvis de uden kompensation får pligt til at yde bistand til politiet for andre udbyderes slutbrugere.

Efter en fornyet gennemgang af forslaget til ændring af § 10 er der opstået tvivl om ændringens betydning for engrosudbydere af infrastruktur. Det kan oplyses, at ikke alle engrosudbydere af infrastruktur i dag yder direkte bistand til politiet i det omfang, som er gengivet i lovforslaget. Høringsparterne ønsker en dialog med styrelsen herom, herunder om de investeringer en sådan bistand i givet fald vil kræve. Da ændringen potentielt kan medføre betydelige økonomiske og operationelle konsekvenser for særligt engrosudbydere, kan høringsparterne ikke støtte ændringen. Høringsparterne opfordrer til, at der skabes klarhed over ændringens rækkevidde og de konkrete forpligtelser, den vil indebære, ligesom der opfordres til, at der bør blive foretaget en analyse af de potentielle betydelige økonomiske og operationelle konsekvenser, lovforslaget kan have.

Ad 3: Tildeling af nummerressourcer til andre end teleudbydere, fx myndigheder og virksomheder, der anvender private kommunikationsnet
De foreslåede ændringer er i sin ordlyd og substans (nr. 4-6) uændret i forhold til de ændringer, som blev foreslåede i det lovforslag til ændring af teleloven, som blev sendt i høring den 16. september 2025, idet der dog er enkelte præciseringer i lovbemærkninger til det nuværende lovforslag. Høringsparterne kan derfor i en vis udstrækning – med enkelte præciseringer - gentage sine bemærkninger til de foreslåede ændringer.

Med den foreslåede § 24, stk. 2, vil Digitaliseringsstyrelsen kunne fastsætte nærmere regler om tildeling af nummerressourcer til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester som led i deres opgaveløsning eller forretning.

Det står ikke på baggrund af lovforslaget klart for høringsparterne, hvorfor der er behov for tildeling af nummerressourcer til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og det giver anledning til en række spørgsmål vedrørende både indholdet af forslaget og de konsekvenser, der følger heraf.

a. Tilslutning til OCH
Baseret på beskrivelsen i lovforslagets afsnit 2.3.2 samt de specielle lovbemærkninger, så tyder det på, at disse numre skal kunne fungere med offentlige net - dvs. sammen med teleudbydernes net.

Hvis offentlige eller erhvervsmæssige virksomheder har behov for at interagere med et offentligt elektronisk net, så skal dette ske med nummerressourcer tildelt den offentlige udbyder. Alle 8- og 12-cifrede numre skal være indmeldt til OCH med de påkrævede routning informationer, da dette er eneste måde, hvormed offentlige elektroniske net kan sikre dirigering.

Med det genfremsatte og let reviderede lovforslag fremgår det af de specielle lovbemærkninger (side 40), at "*Hvis Digitaliseringsstyrelsen efter den foreslåede bestemmelse fastsætter regler om tildeling af nummerressourcer fra den nationale nummerplan, eksempelvis 8- eller 12-cifrede numre, skal der, hvor det er relevant, stilles krav tilsvarende dem, som øvrige udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester er pålagt, eksempelvis krav om registrering i OCH*." Høringsparterne hilser denne præcisering velkommen.

b. Ibrugtagning af nummerressourcer

Det fremgår ikke tydeligt af udkastet, om der vil gælde et krav om ibrugtagning af nummerressourcer tildelt til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, svarende til det krav, der i dag gælder for udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Høringsparterne antager imidlertid, at problemstillingen er omfattet af formuleringen i lovbemærkningerne side 40 – dvs. at der stilles tilsvarende krav som dem, der gælder for øvrige udbydere. Såfremt denne forståelse ikke er korrekt, skal høringsparterne anmode om en afklaring af, hvorvidt et sådant krav vil finde anvendelse og i givet fald, hvordan Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet vil føre tilsyn med og sikre overholdelse heraf.

c. Transparens i tildeling

Det fremgår ikke af udkastet, om der vil være samme grad af transparens omkring tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som der i dag gælder for offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Høringsparterne skal derfor anmode om en afklaring af, om og hvordan det vil blive gjort tilgængeligt, f.eks. via Digitaliseringsstyrelsens nummerregister, hvilke nummerressourcer der er tildelt til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller tjenester, og hvem modtager er.

d. Kapacitet og konsekvenser for nummerplanen

Da den danske nummerplan er baseret på en begrænset mængde tilgængelige nummerressourcer, skal høringsparterne anmode om en afklaring af, om Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet har gjort sig overvejelser om, hvorvidt tildeling af numre til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester kan medføre, at nummerplanen udtømmes hurtigere, og hvilke eventuelle konsekvenser dette kan få for det brede samfundsmæssige behov for numre fremadrettet.

e. Porteringspligt

Det følger af EU's teleregulering, at alle nummerressourcer er omfattet af en pligt til at tilbyde nummerportabilitet – dvs. slutbrugerens ret til at flytte sit nummer mellem udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Det fremgår ikke klart, om denne pligt også vil finde anvendelse for nummerressourcer, der tildeles til ikkeoffentlige elektroniske kommunikations net eller -tjenester. Høringsparterne skal derfor anmode om en afklaring af, om Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet har gjort sig overvejelser om, hvorvidt portabilitetspligten vil gælde i disse tilfælde, herunder hvordan denne i givet fald skal håndteres, når numrene anvendes i et ikkeoffentligt elektronisk kommunikationsnet eller -tjeneste.

Overdragelse af numre mellem ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester

Efter gældende praksis kan nummerressourcer tildelt en udbyder af et offentligt tilgængeligt elektronisk kommunikationsnet eller -tjeneste overdrages til en anden tilsvarende udbyder for eksempel ved ændring af registreringen i Operators Clearing House (OCH).

Høringsparterne bemærker, at det er positivt, at det i de specielle lovbemærkninger er blevet præciseret, at *"En offentlig myndighed eller virksomhed, der anvender ikkeoffentlige kommunikationsnet, og som får tildelt nummerressourcer fra Digitaliseringsstyrelsen, må ikke videretildele den tildelte nummerressource til andre offentlige myndigheder eller virksomheder, der anvender ikkeoffentlige kommunikations-*

net, til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller til slutbrugere." Det er ligeledes positivt, at det er blevet præciseret, at de tildelte nummerressourcer til brug for et ikkeoffentligt kommunikationsnet af den offentlige myndighed eller virksomhed skal anvende som led i dennes opgaveløsning, for eksempel inden for sundhedssektoren, produktionsindustri, beredskab, landbrug, transport m.v.

Sammenfattende har høringsparterne vanskeligt ved at se, hvorfor disse løsninger – hvis de er udbudt i offentligt regi eller af private virksomheder – skal have adgang til nummerressourcer på særlige og privilegerede vilkår. Hvis løsninger i private net skal kunne anvende ressourcer fra den danske nummerplan, finder høringsparterne det helt nødvendigt for at sikre lige markedsvilkår, således at vilkårene ikke er mere lempelige eller anderledes end de vilkår, som er gældende for teleselskaberne.

Telesektoren er liberaliseret i Danmark. Hvis offentlige myndigheder vil etablere egne net og tjenester i konkurrence med teleselskaberne, må det ske på ensartede vilkår. Derudover savner høringsparterne en forklaring på behovet for ændringen, da efterspørgslen og anvendelsen ikke er præciseret nærmere i lovforslaget.

Ad 4: Videregivelse og offentliggørelse af nummeroplysningsdata
Høringsparterne har gennemgået udkastet til ændring af telelovens § 31 og ønsker hermed at fremføre en række bemærkninger hertil.

Høringsparterne støtter den foreslåede ændring af telelovens § 31, stk. 1, hvorved det i overensstemmelse med EU-reguleringen præciseres, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der videretildeler abonnentnumre, alene er forpligtede til at imødekomme rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata til brug for udbud af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger.

Overordnet støtter høringsparterne hensigten om at sikre gennemsigtighed og styrkede rettigheder for slutbrugere i forbindelse med nummeroplysningsdata. Men det er afgørende, at kravene, der stilles til teleudbyderne, er entydige og nemme at administrere, er praktisk og teknisk gennemførlige, samt at de bygger på et korrekt retligt grundlag.

a. Rimelig anmodning og definition af offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste

Det er positivt, at bestemmelsen om rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata fra bekendtgørelsen foreslås løftet op i teleloven. Den nye ordlyd i § 31, stk. 1, præciserer, at data skal udleveres til brug for offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger, hvilket skaber en ønsket klarhed om, hvilke formål som berettiger modtagelse af nummeroplysningsdata.

I lovbemærkningen på side 42 fremhæves det, at den anmodende virksomhed skal kunne påvise, at data anvendes til en offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste. Dette er en vigtig afgrænsning, som høringsparterne støtter, og vi anbefaler, at Digitaliseringsstyrelsens vejledning opdateres med en konkret beskrivelse af, hvordan datakøbere skal dokumentere dette overfor teleudbyderne. En sådan præcisering vil hjælpe teleselskaberne med at vurdere, om en anmodning er rimelig.

Der er derfor behov for, at Digitaliseringsstyrelsen klart præciserer, hvad der menes med en 'offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste'. Det er vigtigt, så datasælgere og datakøbere er sikre på, hvornår udlevering er berettiget.

I dag oplever teleselskaberne udfordringer med datakøbere, som etablerer en nummeroplysningstjeneste som bierhverv alene for at kunne få adgang til data, som herefter anvendes til andre kommercielle formål såsom markedsføring og vide-

resalg – og dvs. til en anvendelse, som hverken er i overensstemmelse med de formål, som oplysningerne kan udleveres til, eller i overensstemmelse med, hvad abonnenten har fået oplyst, at oplysningerne kan anvendes og udleveres til.

Konkret mener høringsparterne, at formuleringen "tilgængelig for dem, der måtte ønske at anvende den" er uklar og bør uddybes. Hertil kan stilles uddybende spørgsmål, så som; skal en nummeroplysningstjeneste være gratis? Skal den kunne anvendes uden login eller kundeoprettelse? Høringsparterne finder det vanskeligt at betragte tjenester bag betalingsmur, login eller baseret på API-adgang som offentligt tilgængelige. Vi anbefaler derfor, at Digitaliseringsstyrelsens vejledning opdateres, så det tydeliggøres, hvilke krav der skal være opfyldt for, at en tjeneste kan anses som offentligt tilgængelig.

Digitaliseringsstyrelsen bør desuden inddrage erfaringer fra de vejledende udtalelser, som er afsagt i sager om API-adgang, tillægstjenester og domæneejerskab, da disse belyser gråzoner, som bør afklares i vejledningen. Dette vil skabe mere ensartet praksis og gennemsigtighed for alle parter.

b. Samtykke

I det lovforslag til ændring af teleloven, som blev sendt i høring den 16. september 2025, var der indeholdt et forslag til et nyt § 31, stk. 4, om, at *"en slutbruger skal give samtykke til, at slutbrugerens nummeroplysningsdata må videregives til brug for udbud af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger, jf. dog stk. 6."*

Det tidligere forslag til ændring af § 31, stk. 4, er imidlertid ikke medtaget i det forslag til ændringer af teleloven, som er omfattet af nærværende høring, idet Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet i høringsbrevet bemærker, at i lyset af Europa-Kommissionens forslag til forordningen om digitale netværk (Digital Networks Act) har ministeriet besluttet at lade forslag om indførelse af samtykke inden videregivelse af nummeroplysningsdata udgå (§ 1, nr. 8, i det oprindelige udkast til lovforslag).

Med ordlyden i telelovens § 31 er det uklart, hvilke betingelser der gælder for offentliggørelse og videregivelse af nummeroplysningsdata. Det fremgår således ikke tilstrækkeligt klart, om offentliggørelse og videregivelse forudsætter abonnentens samtykke, ligesom det er uklart, om teleudbydere er forpligtet til at videregive nummeroplysningsdata til nummeroplysningstjenester i tilfælde, hvor et sådant samtykke ikke foreligger.

Ad 5: Bemyndigelse til forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve EU-direktiver på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold

Lovforslaget indebærer, at forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve EU-direktiver på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold, herunder for så vidt angår hasteprocedurer for overensstemmelsesvurdering, overensstemmelsesformodning, vedtagelse af fælles specifikationer og markedsovervågning i forbindelse med nødsituationer for det indre marked. Det fremgår af lovforslaget, at en tilsvarende bemyndigelse allerede findes for den danske gennemførelse og håndhævelse af EU-forordninger på området, men at den mangler for så vidt angår EU-direktiver på området.

Det bemærkes i lovforslaget, at der jævnligt forekommer ændringer og tilføjelser af teknisk karakter i form af direktiver, som skal implementeres i lovgivningen på radioudstyrsområdet.

Høringsparterne støtter, at der åbnes mulighed for en hurtig og smidig adgang til at kunne foretage de nødvendige og løbende ændringer og justeringer i regelgrundlaget på baggrund af direktiver, således at der kan fastsættes regler i bekendtgørelsesform.

Høringsparterne står naturligvis til rådighed for en uddybning af høringssvaret og besvarelse af eventuelle spørgsmål.

Med venlig hilsen

Jakob Willer	Troels Johansen	Laila Kelp
Direktør	Chefkonsulent	Chefkonsulent
Teleindustrien	IT-Branchen	DI Digital

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet
Sendt til tele@digst.dk,
cc.: pemad@digmin.dk og tkc@digst.dk
J.nr. 2026-18315

Taastrup, den 17. august 2025

Høringssvar til forslag om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven) og lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold (radioudstyrsloven)

1. Indledning

BornFiber Service Provider ApS (BornFiber) takker for muligheden for at afgive høringssvar til ovennævnte lovforslag.

BornFibers bemærkninger nedenfor angår alene lovforslagets § 1, nr. 2, om ændring af telelovens § 10, stk. 1, om teleudbyderes bistand til politiet.

2. Bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2 (ændring af telelovens § 10, stk. 1)

2.1 Baggrund

Det fremgår af lovforslaget, at pligtsubjektet i telelovens § 10, stk. 1, foreslås ændret fra 'udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere" til 'udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester". Det fremgår af bemærkningerne, at ændringen udtrykkeligt vil omfatte udbydere, som ikke har det direkte kundeforhold til slutbrugeren, men som kan indgå som leverandør eller underleverandør i produktionen af den tjeneste, som slutbrugeren anvender.

BornFiber leverer blandt andet managed WiFi-løsninger til erhvervskunder, herunder hoteller, hvor BornFiber står for etablering og løbende drift af den tekniske infrastruktur under en serviceaftale, mens erhvervskunden (fx hotellet) har det kontraktuelle og kommercielle kundeforhold til de enkelte gæster og øvrige slutbrugere, der anvender WiFi-forbindelsen. I denne konstruktion vil BornFiber efter lovforslagets ordlyd og bemærkninger fremover blive selvstændigt omfattet af § 10 som underleverandør i produktionen af den tjeneste, slutbrugeren anvender, uanset at BornFiber ikke har noget kundeforhold til den enkelte gæst.

2.2 Den foreslåede asymmetri mellem hovedudbyder og underleverandør

Lovforslagets bemærkninger indeholder en udtrykkelig lempelse for udbydere, der stiller lokal internetadgang til rådighed for besøgende via WLAN eller LAN, herunder hoteller og caféer: kravet i § 10 kan for disse som udgangspunkt opfyldes ved, at udbyderen indretter sig med standardudstyr, som ikke forhindrer politiets arbejde.

Det fremgår ikke af lovforslaget eller bemærkningerne, om denne lempelse også finder anvendelse for den tekniske infrastrukturleverandør, der driver løsningen på vegne af hotellet under en managed service-aftale. Konsekvensen kan blive en skævhed, hvor hotellet, der har det direkte kundeforhold til slutbrugeren og den kommercielle relation, omfattes af en lempet standardudstyrs-

forpligtelse, mens den tekniske leverandør, der reelt driver og vedligeholder løsningen, pålægges de fulde krav til logning og indretning til indgreb i meddelelseshemmeligheden.

For en mindre regional udbyder som BornFiber vil en sådan fuld forpligtelse, uden den lempelse der gælder for hovedudbyderen, kunne indebære en uforholdsmæssig teknisk og økonomisk byrde i forhold til den begrænsede tjeneste, der leveres, særligt sammenholdt med, at det formodentlig ikke har været lovgivers hensigt at stille strengere krav til en underleverandør end til den udbyder, der har det direkte kundeforhold til slutbrugeren.

2.3 Anmodning

BornFiber skal på den baggrund anmode ministeriet om:

1. At det i lovforslagets bemærkninger præciseres, hvorvidt og i hvilket omfang lempelsen om standardudstyr for WLAN- og LAN-udbydere (hoteller, caféer mv.) også finder anvendelse for tekniske infrastrukturleverandører, der leverer og drifter løsningen som underleverandør under en managed service-aftale.

2. Alternativt, at der i bemærkningerne gives en klar vejledning om, hvordan forpligtelserne efter § 10 skal fordeles mellem hovedudbyderen, som har kundeforholdet til slutbrugeren, og en teknisk underleverandør i denne type konstruktion, så mindre regionale udbydere ikke pålægges en uforholdsmæssig byrde i forhold til større, landsdækkende operatører.

3. Afsluttende bemærkninger

BornFiber står naturligvis til rådighed for uddybende dialog om ovenstående og bidrager gerne med yderligere oplysninger om den konkrete forretningsmodel, hvis det er nyttigt for ministeriets videre arbejde med lovforslaget.

Eventuelle spørgsmål til høringssvaret kan rettes til undertegnede.

Med venlig hilsen

John Siegstad
Teknisk direktør (CTO)
BornFiber Service Provider ApS
Telefon: 3225 2461

John.Siegstad@BornFiber.dk

5. august 2026

Høringssvar til forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og lov om radioudstyr og elektromagnetiske forhold *(finansiering af Teleankenævnet, teleudbydernes bistand til politiet, tildeling af nummerressourcer til ikke-offentlige elektroniske kommunikationsnet, afgørelser om forholdsmæssige foranstaltninger af midlertidig karakter og bemyndigelse til at fastsætte regler på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold m.v.)*

ISOBRO takker for muligheden for at afgive bemærkninger til denne høring over forslaget til ændringen af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

ISOBRO har i oktober 2025 afgivet høringssvar på det oprindelige lovforslag. I dette høringssvar var ISOBRO kritiske overfor forslaget om indførsel af samtykke inden videregivelse af nummeroplysningsdata da det ville svække civilsamfundets muligheder for at opretholde en effektiv og relevant kontakt til mulige donorer og støtter.
ISOBRO er derfor meget tilfredse med, at Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet har valgt at lade dette forslag udgå af lovforslaget.

Vi håber, at man også fremover vil være opmærksom på de følgevirkninger ændringer af telelovgivningen kan få på de almennyttige organisationers muligheder for at indsamle donationer.

Med venlig hilsen

Kenneth Kamp Butzbach
Generalsekretær
+45 29 69 91 20
kb@isobro.dk

ISOBRO
Lyngbyvej 100, 2100 København Ø
www.isobro.dk

Digitaliseringsstyrelsen

FINANS DANMARK

Aktivt samtykke til at offentliggøre nummeroplysningsdata er nødvendigt, indtil Digital Networks Act etablerer fælles regler

Høringssvar

19. august 2026
Dok. nr.: FIDA-1232191906-63585-v1
Kontakt Mette Stürup

Finans Danmark opfordrer til, at regeringen og forligspartierne genovervejer beslutningen om at lade bestemmelsen om aktivt samtykke udgå af lovforslaget, og at der som minimum indføres en overgangsordning med krav om aktivt samtykke til offentliggørelse af nummeroplysningsdata, indtil en fælles europæisk regulering på området er vedtaget og implementeret. En EU-regulering kan tage 2-4 år før den træder i kraft og i den tid vil det være muligt for svindlere at benytte nummeroplysningsdata til deres kontaktbedrageri.

En sådan løsning vil efter Finans Danmarks vurdering være proportional, understøtte intentionerne i teleaftalen fra 2025 og bidrage til at reducere risikoen for kontaktbedrageri i en periode, hvor danske borgere fortsat udsættes for omfattende svindelforsøg.

Endvidere foreslår Finans Danmark, at der etableres en hjemmel til at SMS-spamfiltre kan genindføres. Erfaringerne fra 2025 viser, at filtreringen havde en markant effekt og gav et væsentligt fald i antallet af svindelsager og anmeldelser baseret på SMS.

Høringssvar vedrørende forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

Bemærkninger vedrørende aktivt samtykke til offentliggørelse af nummeroplysningsdata

Tak for muligheden for at afgive høringssvar.

Det oprindelige lovudkast fra 2025 indeholdt en bestemmelse om krav om samtykke forud for videregivelse af nummeroplysningsdata. Desværre er bestemmelsen udgået af det fremsatte lovforslag under henvisning til Europa-Kommissionens forslag til Digital Networks Act.

Finans Danmark har forståelse for ønsket om at sikre sammenhæng mellem dansk regulering og den kommende europæiske regulering på teleområdet. Samtidig finder vi det væsentligt at fastholde fokus på de konkrete samfundsmæssige udfordringer, som den nuværende ordning giver anledning til i perioden frem til, at en eventuel europæisk løsning måtte være på plads.

Forslaget var en del af teleaftalen af 26. juni 2025 og dannede grundlag for det oprindelige arbejde med lovændringen. Finans Danmark foreslår indførelse af en national løsning, indtil den langsigtede regulering er forhandlet på plads. En midlertidig national løsning vil kunne sikre, at de hensyn, som lå bag aftalen, ikke udskydes i flere år.

Finans Danmark vil særligt pege på de kriminalpræventive hensyn, som politiet har peget på i flere analyser. Disse viser en dokumenteret markant sammenhæng mellem offentligt tilgængelige nummeroplysninger og kontaktbedrageri. En analyse viser blandt andet, at 160 ud af 162 borgere med økonomisk tab i de undersøgte sager havde offentligt registrerede nummeroplysninger på gerningstidspunktet, og at politiets operative erfaringer peger på, at nummeroplysningsportaler anvendes af kriminelle til at identificere og udvælge potentielle ofre.

Erfaringerne fra den finansielle sektor understøtter, at svindlere i stigende grad baserer deres svindelmetoder på kontaktbedrageri, hvor offeret kontaktes telefonisk og svindlerne går målrettet efter konkrete borgere. Derfor bør tiltaget indføres hurtigst muligt og ikke afvente flere års politiske forhandlinger i EU.

Høringssvar

19. august 2026

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-63585-v1

På denne baggrund anbefaler Finans Danmark, at der i en overgangsperiode frem til ikrafttrædelsen af en eventuel fælles europæisk regulering indføres krav om aktivt samtykke til offentliggørelse af nummeroplysningsdata. Et sådant krav vil være i overensstemmelse med intentionerne bag teleaftalen fra 2025 og samtidig adressere en aktuel og veldokumenteret udfordring relateret til kontaktbedrageri. Finans Danmark finder endvidere, at et krav om aktivt samtykke bør omfatte både nye og eksisterende abonnenter.

Klare rammer for SMS-spamfiltre

Finans Danmark foreslår, at der i den kommende telelovgivning etableres en klar hjemmel til at blokere svindel SMS'er. I 2025 indførte teleselskaberne en blokering af svindel SMS'er. Desværre måtte løsningen stoppes fordi filtrering af svindelbeskeder ikke havde tilstrækkelig hjemmel i teleloven. Mens filteret var i drift, havde det en markant effekt, og antallet af svindelforsøg via SMS faldt drastisk. SMS-svindel er et stigende problem. Kriminelle sender beskeder, der ser ud til at komme fra banker, politiet, pakkedistributører eller offentlige myndigheder. Formålet er at få borgere til at udlevere f.eks. personlige oplysninger eller betalingsdata.

Konsekvenserne kan være identitetstyveri og betydelige økonomiske tab. Finans Danmark anbefaler derfor, at der etableres en hjemmelfor SMS-spamfiltre hos teleselskaberne. Løsningen skal fungere på samme måde som spamfiltre til e-mail, hvor skadelige beskeder frasorteres, før de når kunden. Flere europæiske lande har allerede indført lignende løsninger f.eks. Finland, Tyskland, Belgien, Sverige og Polen.

Erfaringerne viser, at SMS-filtrering kan have en betydelig forebyggende effekt. Ifølge Nationalt Center for It-Kriminalitet havde det SMS-spamfilter, der blev sat i drift, en markant effekt på antallet af svindelsager. Der er derfor et ønske og synligt behov for få genindført filtret snarest muligt og dette understreges af, at politiet i juni 2026 registrerede 1.367 anmeldelser om SMS-svindel, hvilket er det højeste niveau hidtil. Det reelle antal forsøg vurderes at være væsentligt højere, da mange borgere ikke anmelder svindelforsøg, hvis de opdager dem i tide.

Finans Danmark foreslår på den baggrund, at den kommende telelovgivning sikrer klare rammer for SMS-filtrering. Det vil give teleselskaberne mulighed for at anvende effektive tekniske løsninger mod digital svindel, styrke beskyttelsen af borgere og virksomheder og reducere økonomiske tab.

Med venlig hilsen

Mette Stürup
Direkte: 27152020
Mail: ms@fida.dk

Fra:	Christian Sand
Til:	DIGST - Tele
Cc:	Uffe Rabe Krag; Pia Saxild; Peter Michael Madsen; Tore Kjelstrup Christensen
Emne:	Journalnummer 2026-18315 - Forbrugerrådet Tænks høringssvar - Høring over forslag til ændring af teleloven
Dato:	17. august 2026 08:42:47
Vedhæftede filer:	image001.png image002.jpg

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Til Digitaliseringsstyrelsen

Forbrugerrådet Tænk har følgende bemærkninger til høring over udkast til ændring af teleloven.

Forbrugerrådet Tænk støtter, at lovforslaget indfører en bemyndigelse til forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren til at pålægge teleudbydere at bidrage til finansiering af Teleankenævnet, som Forbrugerrådet Tænk er medstifter af. Vi støtter, at der skabes klarhed om finansieringen, herunder at alle teleudbydere bidrager til nævnets finansiering. Forbrugerrådet Tænk bemærker i den forbindelse, at vores organisations fulde navn er **Forbrugerrådet Tænk** og anmoder om, at dette konsekvensrettes i lovforslaget, hvor vores organisation er nævnt.

Forbrugerrådet Tænk noterer sig, at den tidligere foreslåede ændring vedrørende samtykke til videregivelse af nummeroplysningsdata ikke indgår i det fremsatte lovforslag. Forbrugerrådet Tænk lægger vægt på en høj beskyttelse af teleslutbrugeres personoplysninger og finder det vigtigt, at spørgsmålet om brugerens kontrol over egne nummeroplysningsdata håndteres i den kommende EU-regulering på området.

Herudover har Forbrugerrådet Tænk ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Uffe Rabe Krag
Politisk chef

Christian Sand
Forbrugerpolitisk seniorrådgiver

Med venlig hilsen

Christian Sand
FORBRUGERPOLITISK SENIORRÅDGIVER / SENIOR CONSUMER POLICY ADVISER

M +45 4172 9403
W taenk.dk

Forbrugerrådet Tænk
Ryesgade 3A, 2. th. | 2200 Kbh. N

ForbrugerrådetTænk_primærlogo_positiv_RGB

Fra: Tore Kjelstrup Christensen
Sendt: 29. juni 2026 15:30
Til: Tore Kjelstrup Christensen
Emne: Høring over forslag til ændring af teleloven

Kære høringspart

Hermed sender Digitaliseringsstyrelsen forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i høring.

Høringen kan også findes på Høringsportalen.

Fristen for at afgive høringssvar er onsdag **den 19. august 2026**.

Med venlig hilsen
Tore K. Christensen

Tore K. Christensen
Chefkonsulent
Kontoret for Tele

T 5114 9865
E tkc@digst.dk

_____

www.digst.dk

Du bedes venligst være opmærksom på, at Digitaliseringsstyrelsen ved modtagelsen af din meddelelse behandler de personoplysninger om dig, der fremgår af beskeden. Dette sker som led i Digitaliseringsstyrelsens myndighedsudøvelse. Du kan læse mere om, hvordan Digitaliseringsstyrelsen behandler dine personoplysninger, og hvilke rettigheder du har som registreret mv., i styrelsens privatlivspolitik https://digst.dk/om-os/privatlivspolitik/

Fra:	John Siegstad
Til:	DIGST - Tele
Cc:	Peter Michael Madsen; Tore Kjelstrup Christensen
Emne:	journalnummer 2026-18315: Lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester
Dato:	17. august 2026 10:23:47
Vedhæftede filer:	1237403146555797956 3.png 4308009359731132334.png 2657228586308603913.png 1438528436689093542 8.png 4450563002935281652.png Høringssvar telelov 2026 - BornFiber.pdf

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Hermed høringssvar fra BornFiber vedr. lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Eventuelle spørgsmål eller behov for uddybelse kan rettes til undertegnede.

Med venlig hilsen

John Siegstad
Direktør Teknik & IT

Dir: +45 32252461 | Tlf: +45 70890000 | Mail: john.siegstad@bornfiber.dk
Spotorno Alle 8 | 2630 Taastrup | CVR 36534273

Denne mail samt eventuelle vedhæftede filer er fortrolige og alene til brug for den modtagende person eller forretningsenhed.
Såfremt du har modtaget denne mail ved en fejl, bedes du venligst kontakte afsenderen, og derefter slette mailen.
BornFiber vil som led i din kommunikation med BornFiber indsamle, behandle og opbevare dine persondata, som et led i interaktionen med dig.
Du kan læse mere om BornFibers behandling af dine persondata og om dine rettigheder som data subjekt i vores privatlivspolitik på bornfiber.dk/cookie.

Kontaktbedrageri i Sydøstjyllands Politi 2025

Forebyggelse af opportunistisk cyberkriminalitet

1. Indledning

Den landsdækkende forebyggende indsats har gennem længere tid haft fokus på handlingsanvisninger, når man kontaktes af kriminelle, som udgiver sig for at være ven, familie, bank eller andre myndigheder. Dette fokus har tilsyneladende en begrænset effekt, da vi oplever, at mange af de, som er blevet snydt, var af den overbevisning, at de ikke kunne lade sig bedrage. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, hvis der rettes fokus på at *begrænse de kriminelles mulighed* for at rette henvendelse til deres potentielle ofre.

I en digital kontekst dækker fænomenet opportunistisk cyberkriminalitet over, at kriminelle udnytter offentligt tilgængelige oplysninger til at målrette deres angreb mod lette ofre. Når kriminelle har adgang til navn, adresse og telefonnummer skaber det en lav adgangsbarriere for kriminelle.

Det er derfor interessant at undersøge, hvordan de kriminelle skaber kontakt til de forurettede: Hvor har de deres kontaktoplysninger fra? Vi kan se i afhøringer af sigtede i kontaktbedragerisager, at de anvender offentligt tilgængelige oplysninger fra nummeroplysningsportalerne (118, krak ol.) til at udfinde deres potentielle ofre, som er er listet med navn, adresse og telefonnummer. I analysen undersøges derfor hvor mange af de forurettede, som har lidt et formuetab, som har offentlige kontaktoplysninger på 118 ift. at belyse en eventuel sammenhæng.

For at kunne målrette forebyggelse af kontaktbedragerier, er det værd at identificere målgruppen af forurettede, som har lidt et formuetab. Er der overrepræsentation af en aldersgruppe og køn? Hvem snydes mest og hvordan forebygger vi bedst med færrest ressourcer?

2. Metode

Dataudtræk er sket den 01.02.2025 i Pol-intel, med søgning på bedrageri (journalkode 76141) med forurettede, som har nuværende bopæl i Sydøstjyllands Politikreds. Der blev udfundet 1625 sager, som efterfølgende er inddelt efter gerningsindhold: Sager, som ikke er kontaktbedrageri er sorteret fra (samhandel, snyd med prismærker, ej betalt taxa, lån optaget i andens navn mf.).

Bedragerisagerne er gennemgået ved indledningsvist at søge via keywords for at inddele sagerne i hovedkategorier. Sager som er fejlopdateret eller med mangler i sagens genstand, kan derfor risikere at havne i forkerte kategorier.

Da kategoriseringen er behæftet med risiko for fejl, kan analysen ikke anvendes til at fastlægge udviklingen i antallet af kontaktbedragerisager over tid. Analysen retter i stedet primært fokus på modus og sagernes forurettede: Alder, køn og om deres navn, adresse og om telefonnummer lå offentligt tilgængeligt på 118 på gerningstidspunktet.
Dette for at se tendenser og målrette forebyggelsen af kontaktbedrageri særligt ift. kredsens eksisterende fokus på vigtigheden i at:
1. Få udeladt/skjult nummer (navn, adresse og telefonnummer) via 118.
2. Få begrænset adgang til personlige oplysninger og venneliste på SoMe
3. Få tofaktorgodkendelse på mail og SoMe

Sagerne i kategorierne, som analysen retter fokus mod, er alle gennemgået enkeltvist for at validere sagstypen i kategorien, for at undersøge modus samt om der er sket et formuetab.

I Polintel er det uhensigtsmæssigt ressourcetungt at vise placeringen af de forurettedes bopæl (eller deres nuværende geografiske bopæl) på et kort på gerningstidspunktet, hvorfor analysen ikke fokuserer på dette.

Yderligere undersøges hvor mange af de forurettede i de beskrevne kategorier, som har et tab.
Dette kan være med til at indikere fordelingen i antallet af sager med og uden formuetab. Er stigningen i antallet af anmeldelser et udtryk for anmeldelsestilbøjeligheden eller et reelt udtryk for en stigning i antallet af sager med formuetab?

3. Antal anmeldte sager

Der er udfundet 933 sager, hvor gerningsmanden har kontaktet anmelderen via sms, opkald eller mail.
De 933 sager er inddelt i:
183 sager hvor gerningsmanden har ringet og udgivet sig fra at være fra banken.
42 sager, hvor gerningsmanden har ringet og udgivet sig fra at være fra politiet.
40 sager, hvor gerningsmanden har sendt sms og udgivet sig for at være et familiemedlem til forurettede.
43 sager, hvor gerningsmanden har hacket en SoMe profil og tilegnet sig penge via profilens venner.
142 øvrige sager, hvor gerningsmanden har ringet, sendt sms eller mail og udgivet sig for at være fra forskellige steder.

4. Banken og/eller politiet ringer

Antal
Der er udfundet 225 anmeldte sager, hvor gerningsmanden udgiver sig for at være fra banken og/eller politiet og den forurettede har nuværende bopæl i vores kreds. Da det ud fra sagens genstand ofte er svært at danne sig et overblik over gerningsindholdet og om der er sket et tab, er alle de 225 sager gennemgået enkeltvist.

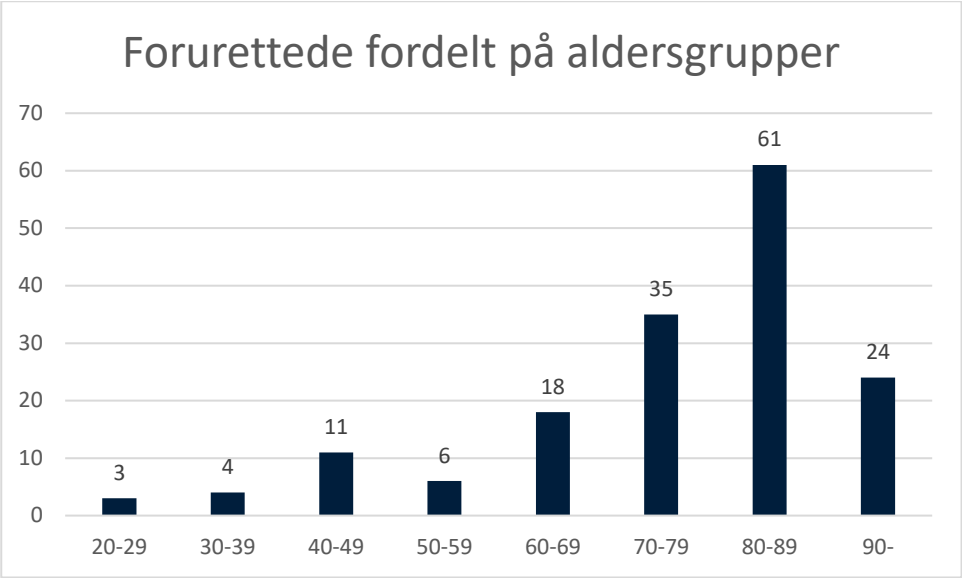
Formuetab
I 146 af sagerne er der sket et økonomisk tab
I 72 af anmeldelserne er der, af forskellige årsager ikke sket et økonomisk tab[1]
I 7 af anmeldelserne er det usikkert, om der er sket et tab

Der er anført 162 forurettede i de 146 sager, hvor der er sket formuetab.
I det følgende tages udgangspunkt i de 162 forurettede, som har lidt et formuetab.

Køn
67 procent af de forurettede er kvinder
33 procent af de forurettede er mænd

Aldersgruppe
Som det ses ud af figur 1 er 138 af de 162 forurettede over 59 år, hvilket svarer til ca. 85%.

[1] Der er sager, hvor forurettede opdager, at det er snyd og fravælger at overføre. Der ses også eksempler på at forurettede ikke er i stand til teknisk at overføre pengene, giver forkert kode til betalingskort el. Yderligere er der sager, hvor gerningsmanden af ukendte årsager alligevel ikke møder op på adressen som aftalt.

Figur 1. forurettede med formuetab i sager i 2025, hvor gerningsmanden ringede og udgav sig for at være fra banken og/eller politiet.

Nummeroplysningsportalerne
Det fremgår ikke i sagerne hvilket telefonnummer de forurettede blev kontaktet på.

99% af de forurettede (160 ud af 162) stod på gerningstidspunktet registreret med et offentligt telefonnummer på adressen (dem selv eller deres samlever).
4 ud af de 160 var *efter* gerningstidspunktet registreret med udeladt nummer, men med offentligt nummer på gerningstidspunktet.
Kun 2 ud af de 162 forurettede havde skjult nummer på gerningstidspunktet.

Begrænsning af Facebook
I nogle tilfælde ses det, at de kriminelle anvender information om familierelationer til at validere deres svindel. Fx hvis de forurettede oplyser, at de har fået at vide af deres børn, at de ikke må flytte penge via opkald. Her ses det at de kriminelle har fundet oplysninger om navne på de forurettedes børn via deres Facebookprofiler, hvor deres venneliste er offentlig tilgængelig. Derved kan de kriminelle validere deres henvendelse ved at oplyse om at de har talt med et *navngivent barn*, som har sagt ok ift. flytning af penge.

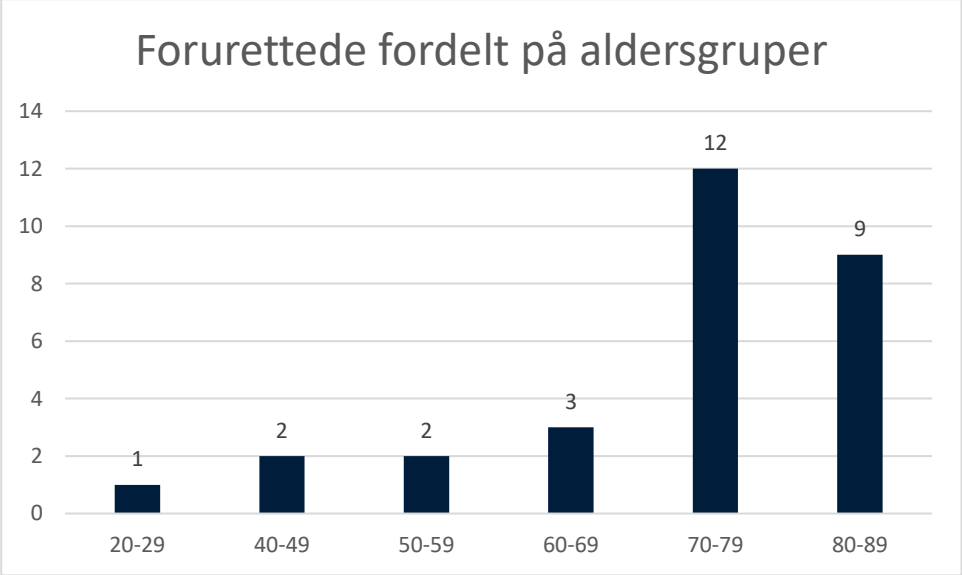
5. Hej mor/far sms

Antal
Der er udfundet 40 anmeldte sager, hvor gerningsmanden har sendt sms og udgivet sig for at være barn til anmelderen. Alle sager er gennemgået enkeltvist.

Formuetab
I ca. 2/3 af sagerne (27 ud af 40) er der sket et økonomisk tab
I ca. 1/3 af sagerne (13 af 40) er der ikke sket et økonomisk tab.
Der er 28 forurettede i de 27 sager med formuetab.
I det følgende tages udgangspunkt i de 28 forurettede med formuetab.

Køn
69 procent af de forurettede med formuetab er kvinder
31 procent af de forurettede med formuetab er mænd

Aldersfordeling
Aldersfordelingen for de forurettede med formuetab ses i figur 2
På figur 2 fremgår det at 83% (24 ud af 29) af de forurettede er i alderen 60-89 år.

Figur 2. forurettede med formuetab i sager i 2025, hvor gerningsmanden sendte en sms og udgav sig for at være et familiemedlem til forurettede.

Nummeroplysningsportalerne
Det vides ikke hvilket telefonnummer de forurettede blev kontaktet på, da det ikke fremgår af sagerne.
89% af de forurettede (25 ud af 28 forurettede) stod på gerningstidspunktet registreret med et personligt tilknyttet offentligt mobiltelefonnummer på 118.
5 ud af de 28 forurettede med tab har efter gerningstidspunktet ændret mobiltelefonnummer fra offentligt til enten udeladt eller hemmeligt.

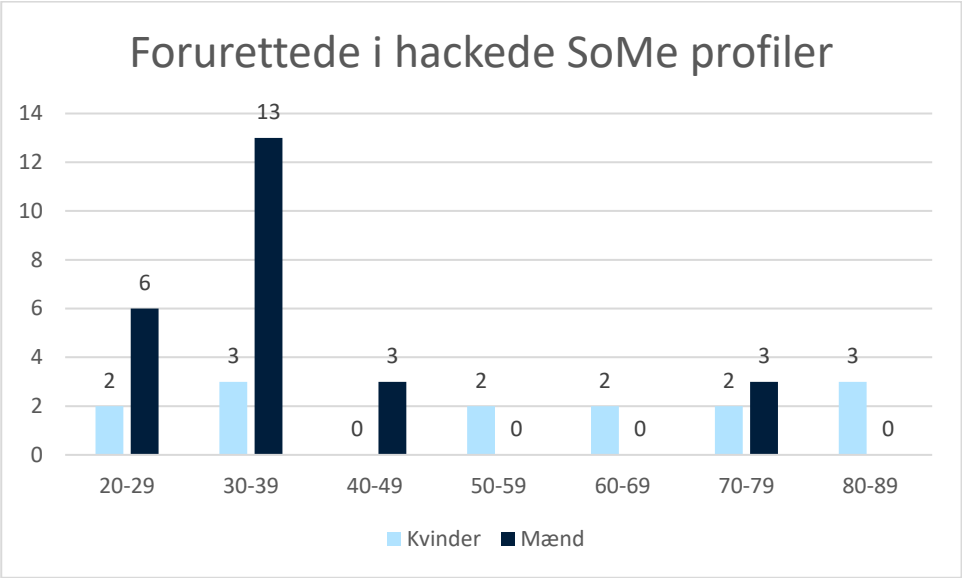
6. Hacket sociale medier

Antal
Der er udfundet 40 sager med 40 forurettede med formuetab i sager, hvor forurettede har overført penge til en gerningsmand, som skaffede sig uretmæssigt adgang til en Facebook- eller Snapchatkonto.

Facebook
Der er udfundet 9 anmeldte sager, hvor forurettede er blevet kontaktet af en hacket Facebook/Messenger profil. I 8 af sagerne er der sket et økonomisk tab.

SnapChat
Der er udfundet 34 anmeldte sager, hvor forurettede er blevet kontaktet af en hacket SnapChat profil.
I 32 af sagerne er der sket et økonomisk tab.

Køn og alder
Samlet for både sagerne vedr. Facebook og Snapchat ses det at jf. figur 3, at 63% af de forurettede (25 ud af 40 forurettede) med formuetab er i alderen 20-40 år med flest mænd i 30'erne.
15 af de forurettede er kvinder og 25 er mænd.

Figur 3. Forurettede med formuetab i sager i 2025, hvor gerningsmanden hackede Facebook eller Snapchat-profiler og udgav sig for at være ven eller familie til forurettede.

Tofaktorgodkendelse
Ift. hackede profiler på sociale medier (og mailkonti) vil tofaktorgodkendelse medføre, at gerningsmænd ikke kan tilgå profilerne, selvom de er i besiddelse af profiloplysningerne (brugernavn og kodeord). Igen vil én handling fra de potentielt forurettede (at få tofaktorgodkendelse), kunne medføre stort besvær for gerningsmændene ift. at få adgang til profiler.

Det kræver dog digital indsigt, tålmodighed og udholdenhed for at lave tofaktorgodkendelse, da det kræver en del klik på digitale enheder. Der er behov for værktøjer og evt. hands-on-hjælp, som kan gøre processen lettere for målgruppen.

Såfremt sociale medier anvendte tofaktorgodkendelse som default og ikke som et tilvalg. Dette ville betyde, at man *altid* fik tilsendte et godkendelseskodeord, når man loggede ind på nye devices.

7. Kontaktinformationer

Da det ikke er 100% af de forurettede, som på gerningstidspunktet har haft offentligt telefonnummer på 118, er det værd at kigge på alternative muligheder på hvordan kriminelle udfinder kontaktinformation på deres ofre.

Phishing

I phishing-sager ses det at kriminelle sender mails bredt ud (bulk-phishing), hvor modtagerne via links afgiver personlige oplysninger (navn, adresse, telefonnummer, bank og kontooplysninger). Yderligere er det muligt at lægge svindel-phishing-annoncer ud på legale hjemmesider, da hjemmesiderne stiller annonceplads til rådighed, som også kan bruges af svindlere. Annoncerne kan målrettes køn og aldersgrupper, så de kriminelle kan indhente oplysninger på en specifik målgruppe (fx gratis/meget billige høreapparater, seniorrejser el.) De kriminelle kan efterfølgende bruge kontaktoplysningerne til at kontakte potentielle ofre og validere deres snyd med disse oplysninger. Jo flere oplysninger der gives, jo større muligheder er succes for svindlerne.

Smishing med nummergenerering

Kriminelle kan bruge en algoritme til at skabe tilfældige telefonnumre, hvorved man kan ramme potentielle ofre, som ellers har udeladt eller hemmeligt nummer.

Datalæk

De kriminelle har mulighed for at købe datalæk, hvor de forurettedes kontaktinformationer fremgår. Datalæk stammer typisk fra valide hjemmesider/servere, hvor de forurettede selv har angivet deres kontaktinformationer i forbindelse med registrering. Disse datalæk sælges typisk på det mørke internet.

Der er flere forskellige måder, hvorpå de kriminelle kan få fat i potentielle forurettedes kontaktoplysninger på, hvorfor det kan være svært at forebygge kontaktbedrageri 100%.

8. Ændringer i teleloven

Før juni 2025 var telekunder (personer med et teleabonnement) *som udgangspunkt* registreret med offentlig profil, hvilket betød, at kundernes navn, adresse og telefonnumre blev delt med nummeroplysningsportalerne (118, krak ol.) med mindre man aktivt frabad sig dette.

Fra juni 2025 ændrede strukturen, så nye kunder som udgangspunkt stod registreret med *udeladt nummer* og ikke med offentligt nummer som før juni 2025. De eksisterende kunder, som stod med offentlig profil, forblev dog med offentlig profil. For at blive registreret med udeladt nummer krævede det et skift i telefonnummer eller teleselskab, eller at kunden aktivt bad om at få udeladt nummer. Dette medførte, at der stadig var mange telekunder, som fortsatte med at stå med offentligt navn, adresse og telefonnummer uden at være klar over det.

I januar 2026 lukkede 118 for telefonisk henvendelser og 118 oplyser, at de lukker for nummeroplysningsportalen www.118.dk i slutningen af februar 2026.
Umiddelbart fortsætter teleselskaberne med at dele kontaktinformationer på deres kunder til de øvrige nummeroplysningsportaler (krak ol.), hvorfor lukningen af 118 vil have en begrænset effekt på de kriminelles adgang til potentielle ofre.

Der er dog stillet krav om at teleselskaberne undersøger deres eksisterende kunders stillingstagen til om de vil stå med offentlig profil. Det vides pt. ikke hvordan teleselskaberne imødekommer disse krav.

9. Forebyggelsestiltag

Hvordan forebygger vi, at de kriminelle kan skabe kontakt til potentielle forurettede i kontaktbedrageri mest effektivt med færrest mulige ressourcer?

Gennemgående er det hensigtsmæssigt, hvis målgrupperne for kontaktbedrageri passer bedst muligt på deres kontakt- og personlige oplysninger. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, hvis de ikke har deres kontaktoplysninger liggende frit tilgængeligt på nettet via nummeroplysningsportalerne. Fordelen ved at fokusere på at få udeladt nummer, er at denne ene ændring er *vedvarende* og kan have stor betydning, da det kræver en større indsats for de kriminelle at udfinde potentielle ofre, hvis kontaktoplysningerne ikke lægger frit tilgængeligt på legale kanaler.

Det vil være hensigtsmæssigt, hvis der skete et automatisk skift fra offentlig profil til udeladt nummer for de eksisterende telekunder, som er listet med offentlig profil. Såfremt kunderne ønsker at stå med offentlig profil, kunne de kontakte deres teleselskab og ønske dette. Dette ville med stor sandsynlighed medføre et stort fald i antallet af telekunder med offentlig profil, og dette ville medføre, at de kriminelle ikke havde så let adgang til kontaktoplysninger på potentielle ofre. Det er dog værd at bemærke, at lister med kontaktoplysninger stadig ville være mulige at tilegne sig på nettet for de kriminelle. Dog ville det kræve mere at tilegne sig kontaktinformationerne.

Som tidligere nævnt, har oplysningskampagner en begrænset effekt. Teori om adfærd henviser til at træning af hensigtsmæssig adfærd, har betydning. Det vil derfor være en fordel at *træne* målgrupperne i

1. At undgå at dele kontakt- og bankoplysninger
2. Aldrig at flytte penge, hvis nogen beder dem om det
3. At kunne spotte svindel (tidligt)
4. Ikke at klikke på links i sms og mails
5. At søge (troværdig) hjælp, hvis/når der opstår tvivl.

Sydøstjyllands Politi har et tæt samarbejde med politikredsens 7 kommuner, hvor de kommunale medarbejdere foretager hjemmebesøg ved udsatte ældre. Vi har lavet forebyggelses-dialogkort med tilhørende baggrundsinformation, som medarbejderne anvender ved hjemmebesøg til træning og refleksion med de ældre i forebyggelsesøjemed.

10. Konklusion

Nummeroplysningen

Som det ses i afsnit 4 (banksager) og afsnit 6 (hej mor/far sms), havde henholdsvis 99% og 89% af de forurettede deres kontaktoplysninger liggende frit tilgængeligt på nummeroplysningen i begge kategorier.

Det kan ikke siges med sikkerhed, at gerningsmændene skaffer adgang til de forurettedes oplysninger via nummeroplysningsportalerne, men det tyder på, at der er en sikkerhedsrisiko ved at have offentligt tilgængelige kontaktoplysninger på nettet.

Målgrupper

<u>Bank- og sms-sager</u>

I banksagerne er 85% af de forurettede med formuetab over 59 år og 67% af de forurettede er kvinder.
I sms-sagerne er 83% af de forurettede med formuetab over 59 år og 69% af de forurettede er kvinder.

Inden for de to ovenstående kategorier er der sammenfald i primær målgrupperne: kvinder over 59 år.

<u>Hacket sociale medieprofiler</u>

I sager med hackede social medieprofiler, er 63% af de forurettede med formuetab i alderen 20-40 år med

en overvægt af forurettede i 30'erne. 63% af de forurettede er mænd – flest i 30'erne. Den primære målgruppen her derved mænd i 30'erne. Denne målgruppe udskiller sig derved markant fra målgruppen ift. bank- og sms-sager.

Anmeldelsestilbøjelighed
Da datagrundlaget i sagerne fra Polsas besværliggør en komplet udfindelse af samtlige bedragerisager, anvendes analysen ikke til at belyse om der ses en stigning eller et fald i antallet af anmeldelser. Yderligere er det værd at bemærke, at udviklingen i antallet af anmeldte anmeldelser kan have flere forklaringer på kriminalitetens udvikling, herunder anmeldelsestilbøjeligheden. Dog ses det, at der er sket formuetab i mange af de udfundne anmeldte sager, hvilket indikerer et behov for en styrket forebyggelsesindsats.

Opportunistisk cyberkriminalitet
Fænomenet "lejlighed gør tyv" i en digital kontekst kan beskrives som opportunistisk cyberkriminalitet, som dækker over, at kriminelle udnytter offentligt tilgængelige oplysninger til at målrette deres angreb.

Der er behov for at gøre det sværere for de kriminelle at begå kontaktbedrageri.

Adfærd og situationel forebyggelse
Forebyggelsestiltag som fokuserer på at få borgerne til at udvise mistænkelighed og smække røret på, kan have en vis effekt, men i rigtig mange af sagerne, oplyser de forurettede selv, at de kriminelle var meget veltalende og havde gode argumenter, hvorfor de endte med at blive snydt. Mange forurettede er overrasket og flove over, at de er blevet snydt. I en del af sagerne beskrives det, at den forurettede har en vis grad af demens. Deres kognitive evner er svækket, hvilket gør dem til et lettere offer for kontaktbedrageri. Dette indikerer, at de gode råd om hvad man skal gøre, *når* de bliver kontaktet ikke er nok i sig selv.

Kriminalitet drives ofte af muligheder.
Situationel forebyggelse sætter fokus på ændre omgivelserne og svække mulighederne for kriminalitet.
Kriminelle handlinger kræver tre ting:
1. En motiveret gerningsmand
2. Et attraktivt offer
3. En mulighed

Ved at fjerne eller svække nr. 3 - muligheden – gør vi kriminalitet mere besværlig.

Informationskampagner og alternative tiltag
Forskningen påpeger, at informationskampagner, som har til formål at ændre adfærd har ringe effekt (fx rygestop)[2].

Informationskampagner, der advarer om svindel, kan have en vis effekt, men forskning viser, at rene informationskampagner har ringe effekt ift. varige ændringer af adfærd.

Erfaringer fra oplæg om forebyggelse af kontaktbedrageri viser, at oplæg eller kommunikationskampagner med ren information kun medfører at en meget lille del af målgruppen gør noget aktivt for at nedsætte risikoen for at blive udsat for kontaktbedrageri. Mange i målgruppen formår ikke selv at få udeladt nummer, begrænset deres sociale medier eller få lavet tofaktorgodkendelse.

Vi erfarer, at det har en stor forskel, hvis målgruppen støttes aktivt af step-by-step hjælp på deres telefon, støttes af personale eller pårørende. Målgruppen er meget modtagelige for hjælp og udviser stor taknemmelighed, når de er har fået hjælp til at få udeladt nummer og begrænset deres Facebook.

Der er derfor behov for mere end blot information – målgruppen har brug for aktiv hjælp.
Det er derfor værd at se på, hvem der kan hjælpe målgruppen.

[2] A meta-analysis of the effect of mediated health communication campaigns on behavior change in the United States

Her erfarer vi, at de kommunale medarbejdere, som foretager hjemmebesøg ved udsatte ældre, er meget motiveret til at træne de ældre, så deres modstandsdygtighed øges. Dog besøger de typisk kun de ældre én gang om året, hvorfor det vil være en fordel at flere med tilknytning til den ældre målgruppe kan hjælpe med at træne de ældre udsatte.

9. Perspektivering

Muldyr
Det vil være interessant at besværliggøre muligheden for at begå kontaktbedrageri yderligere.

Vi ser, at mange bagmænd bruger muldyr til at sløre pengesporet, så risikoen for at blive strafforfulgt mindskes. Der ses er umiddelbart 3 typer af muldyr:

<u>1. Det intet anende muldyr (Den hjælpsomme)</u>
Bagmanden udfinder potentielle muldyr på nettet. Muldyret hjælper typisk uden økonomisk gevinst.

Bagmanden oplyser, at han står med et aktuelt problem fx "jeg har en webshop, hvor der er en daglig betalingsgrænse, der hindrer at mine kunder kan betale – kan du hjælpe med at tage mod betalingen og sende den videre til mig?"
De unge har typisk ingen ide om at de agerer muldyr og har ikke en økonomisk vinding.
Bagmændene får muldyret til at modtage overførsler og videresende dem, så pengesporet sløres.

<u>2. Det uagtsomme muldyr (den sårbare/den fristede)</u>
I afhøringsrapporterne på muldyrene virker det som om, at nogle af muldyrene *indledningsvist* ikke altid har lugtet lunten ift. at de indgår i en kriminel handling.

Det ses, at flere muldyr bliver hvervet på nettet i diverse grupper – fx er der en som blev kontaktet af en bagmand i Facebookgruppen "Sort arbejde 2.0"

De bliver bedt om at modtage penge og sende dem videre, hvor muldyret får lov til at beholde en del af beløbet.

I løbet af processen går det op for muldyret, at de er medvirken til noget kriminelt, hvorfor de ikke ønsker at agere muldyr igen (de afslår tilbud om gentagelse fra bagmanden)

Det ses desuden, at flere muldyr ønsker at tilbagebetale det tabte til de forurettede (afhøringsrapporter).

<u>3. Det lokale medvirkende muldyr</u>
Bagmanden har en alliance/arbejdsaftale med en lokal kriminel.

Bagmanden ringer til potentielle ofre, og når der er bid, får han muldyret til at hente betalingskort, kontanter, smykker ol. ved borgeren.
Muldyret er helt klar over at det han foretager sig er kriminelt og får enten en procentdel af udbyttet eller afbetaler på gæld.

<u>Nedsættelse af muldyrs motivation</u>
Det kunne være en fordel at informerer om, at hvidvask er strafbart. Dette kunne forebygge, at muldyrstype 1 og 2 undgår at agere muldyr.

Indsatsen kan med fordel fokusere på de steder, hvor de potentielle muldyr er:
Muldyr 1: Udskoling, efterskoler og ungdomsuddannelser, nettet (SSP indsats)
Muldyr 2: Varmestuer, bosteder for udsatte, rusmiddelcentre, nettet, produktionsskoler ol.

Muldyr 3: Presseindsats ift. at vi fanger og retsforfølger muldyr, så deres motivation for at 'tage chancen' nedsættes

NB: Ift. kommunikationsindsatser, er der selvfølgelig altid en risiko for negativ effekt: at vi inspirerer muldyrstype 2 og 3 til at agere muldyr (eller lave IT kriminalitet).

Strafforfølgning
Ofte sigtes muldyret for hvidvask, og bagmanden udfindes ikke.
Der kan være få bagmænd, som laver meget kriminalitet, da det hele kan foregå bag en skærm og/eller en telefon. Der er derfor relativ lav risiko for at blive strafforfulgt som bagmand.

Det vil være hensigtsmæssig, hvis der allokeres ressourcer til efterforskning, så bagmændene kan udfindes, retsforfølges og derved skabes opfattelsen af risiko ved at lave denne type af kriminalitet.

Digitaliseringsministeriet
Stormgade 2-6
1450 København K

3H Advokatanpartsselskab
St. Kongensgade 67B
1264 København K
30742900

lfp@3hlaw.dk

Dato: 16. oktober 2025
Sagsnr.: 138

HØRINGSSVAR PÅ VEGNE AF AMBITION, BIQ, GEOMATIC OG DUN & BRADSTREET

På vegne af virksomhederne Ambition ApS, BIQ A/S, Geomatic A/S, og Dun & Bradstreet Denmark A/S, indsender jeg hermed høringssvar relateret til forslag om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet- og tjenester.

Høringssvaret vedrører navnlig punkt 4 i Digitaliseringsministeriets høringsbrev: *"Et forbud for teleudbydere mod at videregive og offentliggøre nummeroplysningsdata uden slutbrugerens forudgående, særskilt samtykke"*.

1. INTRODUKTION

Vi har været i tæt dialog med Digitaliseringsstyrelsen siden det blev os bekendt, at man arbejdede på at indfører et samtykkekrav til at fremgå på nummeroplysningstjenester og at videregive nummeroplysningsdata fra eksisterende såvel som nye teleabonnenter. Realiteten bliver nemlig, at eksistensgrundlaget for nummeroplysningstjenester rives væk, og at et massivt datagrundlag - som anvendes til mange samfundsvæsentlige formål og andre legitime formål - fjernes, således at disse formål ikke længere kan opfyldes – til virksomhedernes og borgernes ulempe.

Nummeroplysningsdata indgår i dag som en fundamental del af den danske datainfrastruktur. De bruges blandt andet til at sikre opdaterede kontaktoplysninger i virksomheder og organisationer, som er forpligtet til at ajourføre data efter databeskyttelsesreglerne. De anvendes til identitetsverifikation og bekæmpelse af svindel og bedrageri i den finansielle sektor. NGO'er bruger dem til medlemshvervning og donationer, forsikringsselskaber til at kontakte eksisterende og nye kunder og sikre konkurrencedygtige priser på forsikringsprodukter, redningstjenester til at udsende varslinger. Statistik og analyseinstitutter bruger dem til meningsmålinger og sikre repræsentative undersøgelser. Og ikke mindst bruger borgerne dem til helt lavpraktisk at finde telefonnummeret på en anden borger, en læge, en håndværker eller en virksomhed.

På vegne af de nævnte virksomheder, der i væsentligt omfang arbejder med eller leverer løsninger baseret på nummeroplysningsdata, skal vi udtrykke alvorlig bekymring over for forslaget og især den implementeringsplan, som Digitaliseringsstyrelsen allerede har igangsat. Den betyder nemlig, at nummeroplysningstjenester lige om lidt vil indeholde en ekstremt begrænset mængde

nummeroplysningsdata, og derfor at alle de nævnte formål og funktioner, hvormed nummeroplysningsdata bruges, ikke længere kan opfyldes.

Derfor har vi også henvendt os til de politiske ordførere, der har indgået teleaftalen, såvel som Digitaliseringsministeren. Det blev klart for os ud fra et møde i Digitaliseringsstyrelsen den 3. september 2025, at der ikke er taget højde for alle de hensyn, argumenter og funktioner, som vi præsenterede. Digitaliseringsstyrelsen anerkendte, at det er problematisk, at man udvander noget, som er grundlaget for blandt andet mange samfundskritiske formål. I teorien virker det helt omsonst, at der overhovedet bruges tid på at have punkt 4 i teleaftalen på dagsordenen, og der arbejdes på det lovforberedende arbejde i Digitaliseringsstyrelsen, når resultatet er, at det lige om lidt er ligegyldigt – for det man regulerer findes ikke længere.

2. TELEAFTALEN

Vi anerkender, at det fra politisk side er blevet besluttet at indføre et samtykkekrav som led i kampen mod digital svindel, som det fremgår af teleaftalen.

Det er imidlertid svært at se, hvordan dette forslag vil have en reel effekt på problemet. Digitale svindlere er allerede teknologisk agile og vil let kunne kopiere data eller finde nye metoder, mens det primært er legitime aktører, der rammes af restriktionerne. Resultatet bliver således ikke bedre beskyttelse mod svindel, men en massiv begrænsning af vigtige og lovlige anvendelser.

Et konkret eksempel er den metode, hvor svindlere automatisk sender anmodninger til tilfældige telefonnumre via tjenester som MobilePay, hvorefter tjenesten returnerer navn og kontaktoplysninger, hvis nummeret eksisterer. På den måde kan man hurtigt opbygge egne databaser uden brug af de lovlige nummeroplysningstjenester, og det illustrerer, hvor let svindel kan begås uden disse tjenester.

Vi er stærkt bekymrede for, at der ikke i tilstrækkelig grad har været taget højde for, hvad det faktisk indebærer, når man indfører det planlagte samtykkekrav uden at tage hensyn til de funktioner og interesser, der hviler på nummeroplysningsdata.

Det blev på mødet med Digitaliseringsstyrelsen anerkendt, at det kan føre til udvanding eller afvikling af nummeroplysningstjenester. Det rejser spørgsmålet, om det politisk er ønsket, at man med ét lovteknisk greb og uden at tage den korrekte diskussion fjerner hele datagrundlaget for et system, som man netop har valgt at nævne i en teleaftale med ambition om at fremtidssikre den digitale infrastruktur.

3. LOVFORSLAGET

Det foreslås, at der skal indhentes forudgående, særskilt samtykke fra både eksisterende og nye teleabonnenter, før deres nummeroplysningsdata må indgå i en nummeroplysningstjeneste.

Digitaliseringsstyrelsen fortolker relevant EU-retspraksis således, at det skal være et databeskyttelsesretligt samtykke krav, der stiller krav om en "forudgående, frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse".

Det betyder i praksis, at hver eneste borger *aktivt* skal tage stilling til og sige ja til, at deres nummeroplysningsdata enten må blive ved med at fremgå af eller bliver tilført en nummeroplysningstjeneste.

Hvis denne implementeringsplan følges til dørs, vil realiteten blive, at op mod 100 % af de registrerede teleabonnenter ikke længere fremgår af nummeroplysningstjenester - ikke fordi de har fravalgt det, men fordi de ikke har taget aktivt stilling, og derfor kan et samtykke ikke lægges til grund databeskyttelsesretligt. Dermed forsvinder hele eksistensgrundlaget for nummeroplysningstjenester.

Det forekommer i den sammenhæng paradoksalt, at man med ét vil indføre stærkt begrænsende vilkår for adgang til nummeroplysningsdata, når det i dag er fuldt legitimt og almindelig praksis, at private og offentlige aktører kan anvende personoplysninger fra offentligt tilgængelige registre som BBR og CVR, der i mange tilfælde rummer mere detaljeret og følsom information end den, man finder i en nummeroplysningstjeneste. Det bidrager til at gøre den foreslåede regulering uforholdsmæssig i forhold til formålet og den faktiske risiko for misbrug.

Det er samtidig vigtigt at understrege, at der allerede i dag findes et velfungerende opt-out-system, som sikrer, at de borgere, der ikke ønsker at fremgå i nummeroplysningstjenester, har flere praktiske og effektive muligheder for fravalg. Borgeren kan over for sit teleselskab frabede sig videregivelse af abonnentoplysninger, herunder vælge hemmeligholdelse af navn, adresse og nummer. Dertil kommer, at man via CPR-registret kan lade sig registrere på Robinsonlisten og derved undgå uanmodet direkte markedsføring. Disse mekanismer er både kendte og brugbare og har gennem en årrække sikret den nødvendige balance mellem privatliv og funktionel datatilgængelighed. Et nyt krav om aktivt opt-in-samtykke virker derfor som en unødvendig erstatning for en ordning, der i forvejen respekterer borgernes fravalg og ret til privatliv.

4. UDFORDRINGER VED IMPLEMENTERINGSPLANEN IFT. FORMÅLENE

Som nævnt fremgår det af teleaftalen, at et formål med samtykkekravet er at beskytte borgerne mod digital svindel. Det er imidlertid vores klare opfattelse, at en sådan regulering vil være uden reel effekt i forhold til at forhindre svindel. De aktører, som arbejder professionelt med svindel, har allerede adgang til kopier af data eller finder andre måder at omgå begrænsningerne på. Det er ikke dem, man rammer – det er de legitime aktører, der følger reglerne. De kommer til gengæld til at miste adgang til et afgørende værktøj.

Nummeroplysningstjenester eksisterer ikke som et tilfælde, men fordi der politisk og retligt har været et ønske om, at der skulle være et marked med effektiv konkurrence for og adgang til sådanne tjenester. Det fremgår blandt andet af artikel 112 i teledirektivet (2018/1972) og af den danske telelov. Hvis der indføres et samtykkekrav, som fjerner adgangen til data, så modarbejder man direkte

det hensyn, som reglerne ellers har til formål at fremme. Det svarer til at skrive en regel, der kræver, at man skal udbyde en tjeneste – og samtidig fjerne adgangen til det grundlag, den skal baseres på.

5. LØSNINGERNE SKAL FINDES OG LØSNINGERNE ER DER

Vi er stærkt bekymrede over, at Digitaliseringsstyrelsens fortolkning synes at ignorere både nationale balancer og sektorhensyn. Andre danske regelsæt – såsom forbrugeraftalelovens § 4, stk. 2 og markedsføringslovens § 10, stk. 2 – viser, at det er muligt at afvige fra databeskyttelsesretlige samtykkekrav, hvor udgangspunktet er et samtykke via en aktiv handling, når hensynet til funktionelle, samfundsmæssige eller konkurrencemæssige forhold taler for det. Her er der tale om områder, hvor datadeling - med fravalgsret - anses for at være både legitim og proportional. Det samme hensyn burde kunne gøres gældende her.

Desuden er det uholdbart, at man regulerer et område, der rammer så bredt, uden at der sker en koordineret vurdering af konsekvenserne på tværs af relevante ministerier og ressortområder. Det blev tydeligt på mødet med Digitaliseringsstyrelsen, at man udelukkende arbejder ud fra egne beføjelser og begrænsninger – og ikke kan inddrage de konsekvenser, som rammer områder som finansiel regulering, forsyning, statistik, KYC, sikkerhed, konkurrence og civilsamfund.

Digitaliseringsstyrelsens tilgang indebærer, at der stilles krav om et samtykke, der er i fuld overensstemmelse med GDPR. Styrelsen mener ikke, at de er beføjet til at kunne vælge en anden tilgang. Men ifølge EU-Domstolens praksis, særligt Proximus-dommen (C-129/21), er der givet en national fleksibilitet. Det fremgår her, at tredjemand kan indhente samtykke ved underretning – altså at en opt-out-model kan være tilstrækkelig. Der er intet krav om, at alle data skal fjernes, hvis ikke aktivt opt-in foreligger.

Vi skal derfor opfordre til, at man i lovgivningsprocessen genovervejer, hvordan kravet om samtykke implementeres - og om der reelt er hjemmel og proportionalitet, og ikke mindst politisk vilje, til at gøre det på en måde, der afvikler hele nummeroplysningssystemet. Vi foreslår, at der enten åbnes for en opt-out-model - eller at man skelner mellem offentliggørelse og kontrolleret videregivelse, så adgangen for legitime aktører kan opretholdes.

Hvis den nuværende implementeringsplan i Digitaliseringsstyrelsen fastholdes, er det vores opfordring, at man politisk forholder sig eksplicit til, hvordan der – hvis et samtykkekrav gennemføres i den foreslåede form - skal sikres adgang til nummeroplysningsdata for de mange samfundsnyttige og legitime formål, som anvender dem i dag. Hvis man ikke vælger at benytte sig af den fleksibilitet, som EU-retten giver mulighed for, bør der som minimum arbejdes med særregler og hjemlede undtagelser i national ret, således at brugen af data kan opretholdes inden for klare og kontrollerede rammer.

Vi står gerne til rådighed for videre dialog og konkretisering af de tekniske og retlige muligheder.

Med venlig hilsen

Line Forsberg Pointinger, Advokat, partner

Sekretariatet for
Dataetisk Råd

dataetiskraad@dketik.dk
Dato: 06.10.2025

Digitaliseringsministeriet
Stormgade 2-6
1470 København K

Sendt elektronisk til tele@digst.dk, med kopi til pemad@digmin.dk og tkc@digst.dk

Høring over forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

Dataetisk Råd takker for den fremsendte høring. Rådet har i dette tilfælde valgt ikke at udarbejde et egentligt høringssvar.

Dataetisk Råd ser dog, at der kan være dataetiske udfordringer forbundet med forslaget, især i forhold til beskyttelse af privatliv. Derfor anbefaler rådet, at der redegøres for de dataetiske konsekvenser af lovforslaget. Dataetiske konsekvensanalyser sætter fokus på værdier og principper som blandt andet velfærd og demokrati, værdighed, selvbestemmelse, lighed, gennemsigtighed, sikkerhed og privatliv. Dataetiske konsekvensanalyser vil således hjælpe med til at bringe fordele, ulemper og utilsigtede konsekvenser ved lovforslag frem i lyset og dermed bidrage til, at Folketingets beslutninger tages på et mere kvalificeret grundlag. Dette gælder naturligvis i særlig grad lovforslag, som angår persondata.

Dataetisk Råd kan i den forbindelse henvise til rådets værktøj 'Dataetik – Sådan gør du', der operationaliserer identificeringen og stillingtagen til dataetiske dilemmaer.

Dataetisk Råd står til rådighed for uddybning og yderligere rådgivning.

På vegne af Dataetisk Råd og med venlig hilsen

Johan Busse

Formand

DATATILSYNET

Digitaliseringsstyrelsen
Landgreven 4
1301 København K

Sendt til tele@digst.dk
Sendt i kopi til pemad@digmin.dk og tkc@digst.dk

15. oktober 2025

J.nr. 2025-11-0392
Dok.nr. 788648
Sagsbehandler
Kamilla Bay Christensen

Datatilsynet
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 3319 3200
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk

CVR 11883729

Høring over udkast til forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (finansiering af Teleankenævnet, bistand til politiet, tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet, videregivelse af nummeroplysningsdata og midlertidige afgørelser m.v.)

Digitaliseringsministeriet har den 16. september 2025 anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

Det fremgår bl.a., at lovforslaget – på baggrund af EU-Domstolens afgørelse i sag C-129/21 – har til formål at bringe telelovens § 31, stk. 4, i overensstemmelse med e-databeskyttelsesdirektivets artikel 12, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne sikrer, at abonnenterne får mulighed for at bestemme, om deres personoplysninger skal medtages i en offentlig fortegnelse, og i så fald hvilke, for så vidt sådanne oplysninger er relevante for formålet med fortegnelsen som angivet af udbyderen af fortegnelsen, samt mulighed for at kontrollere, få rettet eller slettet sådanne oplysninger.

Som det ligeledes fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8, fandt EU-Domstolen i sag C-129/21, at e-databeskyttelsesdirektivets artikel 12, stk. 2, skal fortolkes således, at der kræves et databeskyttelsesretligt samtykke som forstået i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 11, for at abonnentens personoplysninger kan fremgå af de telefonnummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester, som er gjort offentligt tilgængelige af andre udbydere end denne operatør, idet dette samtykke kan være givet udelukkende til den nævnte operatør eller til en af disse udbydere.

Det fremgår desuden af lovforslagets almindelige bemærkninger om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, at, for så vidt angår anvendelsen af nummeroplysningsdata til andre formål end de, der er reguleret af e-databeskyttelsesdirektivet, er disse underlagt den almindelige register- og databeskyttelseslovgivnings regler.

Datatilsynet har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Kamilla Bay Christensen

F24 Danmark I ApS
Borgergade 28
8600 Silkeborg

Digitaliseringsministeriet
Stormgade 2-6
1450 København K

Dato: 16. oktober 2025

Høringssvar vedrørende forslag om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet- og tjenester, jf. punkt 4 i høringsbrevet.

F24 indgiver hermed høringssvar i Digitaliseringsministeriets offentlige høring om lovforslaget vedrørende elektroniske kommunikationsnet- og tjenester, herunder de ændringer der foreslås relateret til reglerne for offentliggørelse og videregivelse af nummeroplysningsdata jf. høringsbrevets punkt 4.

Som udbyder af en kritisk kommunikationsplatform, ServiceAlert, der anvendes af danske forsyningsselskaber, danske kommuner og boligselskaber, ønsker vi at gøre opmærksom på en række alvorlige konsekvenser ved at gennemføre lovforslaget efter den nuværende plan – for vores kunder og for de kritiske funktioner i samfundet, som afhænger af sikker og rettidig konkakt med borgere og virksomheder.

Vedhæftet dette høringssvar findes udtalelser fra vores kunder, som understøtter nødvendigheden i fortsat at kunne bruge ServiceAlert og nummeroplysningsdata.

Forventninger til den praktiske virkelighed ved det planlagte samtykkekrav

Det er vores forståelse, at der med teleaftalen er politisk opbakning til at indføre et samtykkekrav til at få offentliggjort sine data på en nummeroplysningstjeneste i kampen mod digital svindel. F24 ser naturligvis positivt på dette formål.

Det er kommet til vores kendskab, at Digitaliseringsstyrelsen arbejder på lovforslaget, der skal indføre dette samtykkekrav, og at der arbejdes på, at der skal indhentes samtykke fra alle eksisterende og nye teleabonnenter. Det er også vores forståelse, at dette skal ske uden afvigelser fra den databeskyttelsesretlige definition af et samtykke, som således kræver en forudgående aktiv handling fra borgerens side.

Det er vores forventning, at et krav om et forudgående, særskilt samtykke fra alle eksisterende og nye teleabonnenter, vil føre til et kritisk drastisk fald i antallet af tilgængelige telefonnumre i de eksisterende nummeroplysningstjenester. Det følger af, at det næppe kan antages, at en særlig stor andel af de adspurgte vil reagere på at skulle give et aktivt samtykke.

Hvis samtykkekravet gennemføres uden hensyntagen til konsekvenser heraf – at nummeroplysningsdata vil eksistere i meget begrænset omfang, vil det for borgere der på nuværende tidspunkt får meddelelser fra ServiceAlert eller andre tilsvarende operatører, få følgende konsekvenser:

a) Der kan ikke længere sendes beskeder ud til borgere, hvis kontaktoplysninger ikke er indsamlet direkte fra borgeren
b) Kritiske hændelser kan ikke kommunikeres ud med samme præcision og hast
c) Private aktører med et samfundsansvar, som fx i forsyning og beredskab, får sværere ved at varetage deres opgaver

Det risikerer at få den konsekvens, at danske myndigheders, kommuners, forsyningsselskabers og beredskabets muligheder for hurtigt og effektivt at kommunikere direkte til borgerne i et bestemt berørt område fx ved naturkatastrofer, sundhedsadvarsler, driftsforstyrrelser af kritisk infrastruktur eller forsyning eller i tilfælde af fx forstyrrelser mod den offentlige orden, vil blive markant forringet.

Landets forsyningsselskaber har til eksempel ikke bare en forsyningspligt, men også en oplysningspligt, hvis der skulle opstå en situation, hvor der er behov for en kortere eller længere driftsforstyrrelse, eller hvis der opstår en sundhedsrisiko. Det er netop dét, som forsyningsselskaberne anvender F24's ServiceAlert til at varetage. Disse beskeder udgør ligeledes retligt "servicemeddelelser", som er undtaget spamforbuddet i markedsføringslovens § 10, hvorefter elektroniske meddelelser som udgangspunkt kræver samtykke, netop fordi der er foretaget en balancering af hensyn og det er fundet nødvendigt, at sådanne slags meddelelser ikke skal forhindres af et samtykke. Denne balancering af samfundshensyn overfor hensynet til beskyttelse af personlige data manes til jorden, når samtykkekravet blot indføres fra anden vinkel, hvis ikke der findes en løsning på, hvordan man fortsat vil sikre de legitime anvendelser af nummeroplysningsdata.

Tilsvarende eksempler findes for kommuner, der skal kunne række ud til borgerne via SMS til udsendelse af samfundskritiske meddelelser, fx under corona-epidemien, eller kommuner og energiselskaber der rækker ud til borgerne ved vejarbejde, forsyningsforsinkelser mv.

Det er derfor meget væsentligt, at der fra politisk side drøftes en løsning på den problematik, man fra politisk side skaber ved at gennemføre samtykkekravet på den måde, som på nuværende tidspunkt er planen i Digitaliseringsstyrelsen: At det kræves et aktivt samtykke fra samtlige teleabonnenter – eksisterende såvel som nye på nummeroplysningstjenesterne.

Det er naturligvis vores opfordring, at der allerede nu – inden lovforslaget fremsættes – arbejdes på at finde en løsning, hvor nummeroplysningsdata ikke udvandes, således at løsningen ikke skal findes på bagkant.

Vores platform understøtter kritisk infrastruktur

F24 leverer ServiceAlert, der er en platform, som muliggør målrettet og driftssikker kommunikation via SMS, e-Boks og e-mail. Systemet anvendes særligt af forsyningsselskaber, men også kommuner og boligselskaber i Danmark, og benyttes både til planlagte servicebeskeder og akutte varslinger, fx. ved strømafbrydelser, vandforurening, hændelser i boligområder, IT-nedbrud, og ekstremt vejr, herunder meldinger om stormflod, storm, afbrændingsforbud, evakuering af adresser mv.

Platformens effektivitet bygger på et sammensat datagrundlag, hvori nummeroplysningsdata spiller en central rolle. Disse data kombineres med tilmeldinger fra borgere og virksomheder via vores og kundernes hjemmeside, samt en eksklusiv integration med e-Boks, hvor borgerne har givet samtykke til adressespecifik kontakt. Kombinationen af disse datakilder gør det muligt at ramme en høj træfsikkerhed, selv hvor borgeren ikke har oplyst kontaktoplysninger direkte til myndigheden eller forsyningsselskabet.

Uden nummeroplysningsdata fjernes en central del af grundstenen for, at vi med høj træfsikkerhed kan ramme borgerne med service- og beredskabsmeddelelser, som de ønsker at få – fra kommuner, forsyningsselskaber boligselskaber, forsikringsselskaber, offentlig transport, entreprenører m.fl.

F24 Danmark I ApS
Borgergade 28
8600 Silkeborg

Øvrige overvejelser og kommentarer

Det foreslåede samtykkekrav er blandt andet begrundet med et ønske om at forebygge digital svindel. Det er et vigtigt og forståeligt mål. Men i praksis vil begrænsningen af nummeroplysningsdata næppe få nogen reel effekt over for de aktører, der begår organiseret eller teknologisk avanceret svindel. Disse aktører opererer typisk uden for lovens rammer og har adgang til en række tekniske værktøjer og data, der ikke begrænses af et forbud mod videregivelse af nummeroplysninger fra teleudbydere.

Tværtimod risikerer forslaget at have den modsatte effekt: Når offentlige og private aktører mister muligheden for hurtigt og sikkert at kontakte borgere i forbindelse med f.eks. usædvanlig adfærd, svindelforsøg eller tekniske sikkerhedshændelser, svækkes samfundets modstandskraft mod netop digital svindel. Nummeroplysningsdata bruges i dag til at understøtte netop de systemer og aktører, der kan reagere hurtigt - og ofte forebyggende- over for uregelmæssigheder, fejl og bedrageri.

Det er derfor vigtigt at anerkende, at nummeroplysningsdata ikke skaber risiko for digital svindel. Derimod vil de i mange tilfælde hjælpe med at forhindre den. Et generelt samtykkekrav vil i højere grad svække de legitime og ansvarlige aktører end det vil afskrække de kriminelle. Derfor må reguleringen også balancere sikkerhedsformålet med en praktisk forståelse for, hvordan datatilgængelighed faktisk kan beskytte borgerne.

Opfordringer til det videre arbejde med lovforslaget

Vi går ud fra, at Digitaliseringsministeriet allerede har et indblik i, hvor central en rolle nummeroplysningsdata spiller for en lang række funktioner i samfundet. Netop fordi datagrundlaget er så bredt anvendt, bør reguleringen ikke afvikle det uden samtidig at sikre en alternativ og legitim adgang for de funktioner, der er afhængige af det.

På den baggrund opfordrer vi til, at der i det videre arbejde dels igangsættes en koordineret tværministeriel drøftelse, hvor også andre ressortmyndigheder – eksempelvis inden for forsyning, beredskab, statistik og konkurrence- inddrages, dels at der politisk tages stilling til, hvordan man fremadrettet vil sikre en legitim adgang til nummeroplysningsdata for klart definerede og legitime formål, hvis det planlagte samtykkekrav gennemføres.

Alternativt kan det overvejes at ændre loven omkring anvendelse af NemSMS, således kontaktoplysninger fra NemSMS kan bruges til andet end påmindelser om lægetid og lignende, og således tillige bruges til legitime formål i form af understøttelse af kritisk infrastruktur i kraft af fx de varslinger, som er nævnt indledningsvis i høringssvaret.

F24 står naturligvis til rådighed med teknisk og praktisk indsigt i, hvordan nummeroplysningsdata aktuelt understøtter kritisk kommunikation og sikrer, at myndigheder og virksomheder kan handle hurtigt og ansvarligt - både i daglig drift og i beredskab.

Med venlig hilsen

F24 Danmark I ApS

F24 Danmark I ApS
Borgergade 28
8600 Silkeborg

Kunde udtalelser:

”I Silkeborg Forsyning driver vi kritisk infrastruktur, som har en meget stor betydning, ikke kun for vores kunder, men for samfundets stabilitet. Når leverancer af varme og vand eller behandlingen af affald og spildevand svigter, så er det helt afgørende og forretningskritisk for os, at vi har effektive kommunikationskanaler til vores interessenter, herunder vores kunder. SMS-tjenesten er uden sammenligning vores mest effektive og vigtigste kanal til den afgørende kommunikationsopgave. Uden den mulighed kan vi stå i den situation, at vi ikke kan informere vores kunder om fx sundhedsskadelig forurening af vores drikkevand. I en tid med ekstra fokus på terror jf. den sikkerhedspolitiske situation samt advarsler fra myndigheder om hybride ondsindede informationskampagner, er det afgørende, at offentligheden kan tilgå driftssikre og troværdige kommunikationskanaler, som vores SMS-tjeneste via F24 er. At fjerne den mulighed lyder både forkert og bekymrende.”

Bjørn Kock Lærkedahl
Kommunikationsansvarlig
Mobil: 2311 8534
bkl@silkeborgforsyning.dk

”Som leverandør af kritisk infrastruktur er vi helt afhængige af at kunne kommunikere hurtigt og direkte med vores kunder ved akutte hændelser som vandbrud, forurening eller driftsforstyrrelser. ServiceAlert er i dag det eneste system, der gør det muligt at nå tæt på 100 procent af vores kunder på kort tid – noget vi på ingen måde kan opnå gennem egne kontaktinformationer, da vi som Forsyning (aktieselskab) ikke ligger inde med fx CPR-numre eller andre personoplysninger, der kan give os et alternativ til at nå ud til stort set alle kunder ad andre veje. Uden muligheden for at benytte ServiceAlert vil vi i praksis stå uden et effektivt beredskabsværktøj til at informere borgerne i Lyngby-Taarbæk rettidigt, hvilket i værste fald kan føre til forsinkelser i information, usikkerhed blandt kunderne og risiko for, at problemer udvikler sig, før vi kan reagere. Derfor er det afgørende, at der som minimum er et alternativ til kommunikation i beredskabslignende situationer. Vi har tidligere oplevet brud på en central hovedvandledning, som havde store konsekvenser, da vi ikke havde mulighed for at benytte ServiceAlert.”

Med venlig hilsen
Ida Marie Mørch
Kunde- og Kommunikationschef

_____

F24 Danmark I ApS
Borgergade 28
8600 Silkeborg

Lyngby-Taarbæk Forsyning
Firskovvej 38
2800 Kgs. Lyngby

DIN Forsyning skriver følgende:

”Sms-udsendelse er en yderst vigtig kommunikationskanal i DIN Forsyning, bl.a. som del af vores beredskab. At kunne sende sms’er ud til vores kunder er afgørende i akutte situationer som forurening og større brud, hvor tidsaspektet i kommunikationen har stor betydning. Det kan være i en beredskabssituation, hvor vi er ramt af en alvorlig vandforurening. Uden muligheden for at sende sms’er direkte til berørte kunder øger vi potentielt risikoen for alvorlig sygdom og i værste fald dødsfald, da sms er en væsentligt hurtigere kommunikationskanal end kanaler som radio, tv og SoMe. Vi anvender ikke sms til nogen form for markedsføring eller generel information.

Anja Helene Jensen, Afdelingsleder, Kommunikation”

VandCenter Syd har nu udarbejdet følgende statement:

”VandCenter Syd bruger sms-tjenesten til driftsinformation om f.eks. lukning af vand og ved krisesituationer, hvor det er vigtigt med specifik information ud til berørte forbrugere ved f.eks. vandforurening.
Det er meget vigtigt at kunne målrette information direkte til berørte forbrugere, også borgere som vi ikke har et direkte afregningsforhold med og derfor ikke har kontaktinfo til som f.eks. lejere i et boligselskab.
Det er derfor både i VandCenter Syds legitime interesse at få afsendt disse væsentlige beskeder, og det er også i forbrugernes interesse at modtage vigtig information hurtigt.

Med venlig hilsen
Lene Nørregaard Jensen
Teknisk kunderådgiver”

Fra KLAR Forsyning

"Som forsyningsvirksomhed, der leverer drikkevand og håndterer spildevand, er vi en del af samfundets kritiske infrastruktur.
I beredskabssituationer er det afgørende, at vi hurtigt kan informere om hændelser, der kan påvirke forsyningen eller udgøre en sundhedsrisiko, f.eks. hvis drikkevandet er forurenet.
Muligheden for at udsende SMS-beskeder er central for en effektiv og målrettet krisekommunikation.
Det forudsætter adgang til opdaterede kundedata, så vi kan nå de rette modtagere rettidigt.
Begrænsninger i denne adgang vil svække vores evne til at handle hurtigt og dermed udføre vores samfundskritiske opgave".

Med venlig hilsen

Sara Elsvor
Kommunikationskonsulent

M: +45 22 86 64 82
E: sae@klarforsyning.dk

" HOFOR har i forbindelse med fx driftsudfordringer behov for at kunne kommunikere med vores kunder via enten SMS eller e-Boks udfra adresseopslag.

Et alternativ hertil vil være manuelt omdelte varslingssedler, hvilket vil have en økonomisk konsekvens.

Ekstra vigtigt er dette ved en hændelse, der berører et større område fx en forureningssag. Her vil det nærmest være umuligt indenfor en rimelig tidshorisont manuelt at omdele varslingssedler.

Med venlig hilsen

Steen Schjønning
GIS-specialist
GIS

Direkte: +4527954132
E-mail: sts@hofor.dk
"

FIBERALLIANCEN
EN DEL AF
GREEN POWER DENMARK

17. OKTOBER 2025
GREEN POWER DENMARK
LANGEBROGADE 3H
1411 KØBENHAVN K

Digitaliseringsministeriet

DOK. ANSVARLIG: MOB
SEKRETÆR: MOB
SAGSNR.: S2024-020
DOKNR: D2025-3972515-10-2025

Dette høringssvar er sendt til tele@digst.dk med kopi til pemad@digmin.dk og tkc@digst.dk

Vedr. journalnr. 2025-14198

Høring over forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

Digitaliseringsministeriet har sendt et forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i høring. Fiberalliancen, som er brancheforening for danske udbydere af fibernet, kan generelt tilslutte sig lovforslaget og har i den forbindelse følgende bemærkninger:

Bemyndigelse til at pålægge teleudbydere at bidrage til finansiering af Teleankenævnet.

Fiberalliancen hilser forslaget om bemyndigelsesbestemmelsen til Digitaliseringsministeren velkommen og forventer i den forbindelse, at det nærmere præciseres, at det kun er udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, som udbyder tjenester, der faktisk kan blive genstand for behandling i Teleankenævnet, som forpligtes til at bidrage til finansieringen fremover.

Fiberalliancen bidrager gerne til arbejdet med udformningen af finansieringsmodellen.

Mulighed for at træffe afgørelse om midlertidige foranstaltninger i sager om netadgang eller samtrafik mellem udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Formålet med den foreslåede nye ordning er, at den ansvarlige myndighed kan træffe afgørelser om midlertidige foranstaltninger hurtigt for at kunne sikre konkurrence eller slutbrugernes interesser og uden, at den eksisterende høringsprocedure med høring af Europa-Kommissionen, BEREC og nationale tilsynsmyndigheder forsinker processen,

Fiberalliancen er ikke bekendt med, at der tidligere skulle være indtruffet hændelser eller situationer, som har gjort det nødvendigt at træffe nævnte midlertidige foranstaltninger uden samtidig at gøre brug af den almindelige høringsprocedure, der efter det tilgrundliggende teledirektiv har en frist på én måned. Fiberalliancen

savner derfor en nærmere begrundelse for, hvad der konkret afstedkommer behov for at ændre i den eksisterende ordning.

Høringsperiode på mindst 30 dage inden der træffes afgørelse om foranstaltninger med væsentlig påvirkning af det relevante marked.

Fiberalliancen finder det rigtigt, at der med den foreslåede ændring sikres en høringsperiode på mindst 30 dage for interesserede parter inden der træffes afgørelse om foranstaltninger med væsentlig påvirkning af det relevante marked. Det fremgår i den forbindelse af lovforslaget, at der vil skulle tage hensyn til sagens kompleksitet ved fastlæggelse af høringsfristen. Fiberalliancen vil her henlede opmærksomheden på, at sager, som har et naturligt ophæng i markedsundersøgelser herunder ikke mindst afgørelser, hvor der pålægges sektorspecifikke forpligtelser, har en høj grad af kompleksitet, hvilket efter Fiberalliancens opfattelse taler for en konsekvent længere høringsfrist end 30 dage i denne type sager.

Med venlig hilsen

Morten Trolle
Fiberalliancen

Digitaliseringsministeriet

Digitaliseringsstyrelsen

Sendt pr. e-mail til tele@digst.dk med kopi til Peter Madsen, pemad@digmin.dk og Tore K Christensen, tkc@digst.dk

Digitaliseringsministeriets journalnummer: 2025-14198

08.10.2025

F&P
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk
CVR 11 62 81 84

Karen Gjølbo
Senior legal consultant
Dir. 41919045
kgj@fogp.dk

Sagsnr. GES-2025-00368
DokID 531848

Høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af Lov om elektroniske kommunikationsnet- og tjenester (Teleloven)

Hermed fremsendes høringssvar fra F&P, brancheorganisationen for danske pensions- og forsikringsselskaber, til Digitaliseringsministeriets udkast til lovforslag om ændring af Lov om elektroniske kommunikationsnet- og tjenester, som F&P har fået fremsendt i høring den 16. september 2025.

Indledningsvist vil vi gerne takke for muligheden for at komme med bemærkninger til lovudkastet, hvor vi særligt har fokus på ændringen af lovens § 31 stk. 1 og stk. 4, om henholdsvis afgrænsning af teleselskabernes pligt til videregivelse af nummeroplysningsdata og introduktion af krav om abonnenters samtykke forud for videregivelse af deres nummeroplysningsdata, behandlet i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5 + 2.6.

F&Ps høringssvar skal ses i forlængelse af den dialog vi har haft med Digitaliseringsstyrelsen omkring fortolkningen af reglerne i bekendtgørelse nr. 918 af 3. juli 2024 om nummeroplysningsdatabaser (nummeroplysningsbekendtgørelsen), særligt vedrørende teleselskabernes forpligtelse til at videregive nummeroplysningsdata, som blev ændret i sommeren 2024, og som nu fastlægges i loven.

F&P's position er støttet af en ekstern juridisk vurdering fra advokatfirmaet Kromann Reumert.

Høringssvaret indeholder under pkt. 1 en generel beskrivelse af de hensyn og samfundsmæssige interesser, der ligger bag forsikringsselskabers direkte adgang til at modtage nummeroplysningsdata. Herefter kommer bemærkninger til ændringen af § 31. stk. 1 om videregivelse af nummeroplysningsdata i pkt. 2 og til § 31 stk. 4 om samtykkekravet under pkt. 3. Afslutningsvist under pkt. 4 har vi bemærkninger vedrørende angivelsen af de erhvervsøkonomiske konsekvenser af forslaget.

1. HENSYN OG SAMFUNDSMÆSSIG INTERESSE BAG FORSIKRINGS-SELSKABERS DIREKTE ADGANG TIL NUMMEROPLYSNINGSDATA

Først og fremmest er det vigtigt for F&P at fremhæve, hvilke hensyn og samfundsmæssige interesser, der ligger bag forsikringsselskabernes direkte adgang til nummeroplysningsdata, samt anvendelse af disse.

Formidling af forsikringsaftaler jf. Forbrugeraftalelovens § 4, stk. 2, nr. 3 og Forsikringsaftalelovens § 34b modsætningsvist, er undtaget det generelle forbud mod at erhvervsdrivende retter uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugere med henblik på indgåelse af aftaler. Denne direkte og lovgivningsmæssigt fastsatte adgang for forsikringsselskaber til at rette uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugere, er vedtaget på baggrund af, at der fra lovgivers synspunkt består en særlig samfundsmæssig interesse i, at forbrugerne har forsikringsdækning, samtidig med, at forbrugere generelt har en lav interesse for forsikringer. Hensynet til, at der derfor skal være adgang til telefonisk og uanmodet formidling af forsikringer, til gavn for konkurrencen og forbrugernes forsikringsdækning, er således specifikt vurderet at veje tungere end hensynet til beskyttelsen af privatlivets fred, se f.eks. pkt. 4.2.2 i de almindelige bemærkninger til LFF 2004-03-31 nr. 220 (Forslag til Lov om visse forbrugeraftaler og om ændring af lov om forsikringsaftaler og lov om beskatningen af pensionsordninger mv.). Hensyn til privatlivets fred er imidlertid varetaget ved, at adgangen til at rette direkte, uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugeren, forudsætter, at forbrugeren ikke på forhånd har frabedt sig dette, enten direkte overfor forsikringsselskabet, eller via den fortegnelse, som Det Centrale Personregister varetager til dette formål (den såkaldte Robinsonliste), dvs. ved at forbrugeren har foretaget et opt-out.

Adgangen til uanmodet at rette telefonisk henvendelse til potentielle kunder har vist sig i praksis at have en direkte positiv effekt på konkurrencen på det private forsikringsmarked, og dermed også på forbrugernes forsikringsdækning til konkurrencedygtige priser. Den seneste rapport fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om konkurrencen på markedet for skadesforsikringer til private (april 2025), viser, at forbrugere, der har oplevet at blive kontaktet af et selskab med henblik på opsøgende markedsføring, er dobbelt så tilbøjelige til at modtage konkrete tilbud eller skifte forsikringsselskab, sammenlignet med forbrugere, der ikke er blevet kontaktet (se rapportens side 143). Derudover fremgår det af rapporten fsva. salgskanaler, at ca. 30% af de forbrugere, der har købt forsikring, blev kontaktet af selskabet telefonisk inden (se rapportens side 140).

Hvis forsikringsselskabernes ret til at modtage nummeroplysninger fra teleudbyderne ikke opretholdes, vil det således have betydelige konsekvenser for forbrugerne generelt, men også for særligt (ofte udsatte) grupper af borgere, der har vanskeligt ved at håndtere, eller ikke har adgang til digitale medier, og som derfor har et større behov for at blive ringet op og få formidlet et (evt. konkurrerende) forsikringsprodukt, for at kunne opretholde en forsikringsdækning på så favorable vilkår som muligt.

Det er derfor væsentligt, at forsikringsselskabernes adgang til at rette uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugerne opretholdes. En forudsætning for at forsikringsselskaberne i praksis har mulighed for at anvende deres særlige ret til uanmodet telefonisk henvendelse er, at selskaberne har adgang til forbrugernes nummeroplysningsdata, på samme vis som selskaberne hidtil har haft, dvs. direkte fra udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Det bemærkes, at denne adgang har fungeret uproblematisk hidtil. At forsikringsselskaberne har ret til at modtage nummeroplysningsdata direkte fra teleudbyderne (på de betingelser, der gælder af bekendtgørelse nr. 918 af 3. juni 2024 om nummeroplysningsdatabaser ("Nummeroplysningsbekendtgørelsen")), sikrer, at de pågældende nummeroplysningsdata er tilgængelige og har den nødvendige datakvalitet. Hvis forslaget til Telelovens § 31, stk. 4, vedrørende krav om samtykke til at videregive nummeroplysninger til offentlige nummeroplysningstjenester gennemføres, vil det med sikkerhed have en væsentlig negativ indflydelse på adgangen til data samt på datakvaliteten. Samtykke medfører en barriere, uanset formål, idet der altid vil være grupper af forbrugere, som ikke reagerer på en samtykkeanmodning fra deres teleudbyder, hvilket er et kendt problem i telebranchen (og generelt vil vi anslå). Det gælder igen også ældre borgere, eller forbrugere som ikke har nemt ved digitale medier. Denne gruppe af forbrugere vil utilsigtet og i strid med formålet med forsikringsselskabernes adgang til at rette uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugerne, blive afskåret fra telefonisk at modtage relevante forsikringstilbud, da de som følge af forslaget vil blive fjernet fra nummeroplysningstjenesterne og dermed datagrundlaget.

2. VEDRØRENDE VIDEREGIVELSE AF NUMMEROPLYSNINGSDATA

Forslaget til ændringen af § 31, stk. 1 i lov om elektriske kommunikationsnet og -tjenester ("Teleloven"), har ifølge pkt. 2.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger til formål dels at tydeliggøre gældende ret, dels at samle reglerne om videregivelse af nummeroplysningsdata i Telelovens § 31 således at reguleringen heraf bliver rykket fra Nummeroplysningsbekendtgørelsen til Teleloven. Det er F&P's forståelse, på baggrund af pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at der lægges op til, at tydeliggørelsen af gældende ret går på, at kredsen af de berettigede til at modtage nummeroplysningsdata direkte fra teleudbyderne afgrænses til kun at være udbydere af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester, og deres rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata.

F&P vil derfor opfordre til, at der som led i ændringen af Telelovens § 31, stk. 1 samtidig indføres en passende hjemmel, der sikrer, at der opretholdes en retsstilling, hvor teleudbydere tillige er forpligtet til at imødekomme forsikringsselskabers (og evt. andre, der med et legitimt formål benytter nummeroplysningsdata, såfremt Digitaliseringsministeriet vurderer det relevant) rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata, af de grunde og på den baggrund, som fremgår nedenfor.

Telelovens § 31, Nummeroplysningsbekendtgørelsen, vejledning, m.v.

Den nuværende retsstilling for så vidt angår videregivelse af nummeroplysningsdata, er et resultat af en række lovgivningsmæssige indgreb og indsnævringer i retten til at modtage sådanne data.

Af Telelovens nugældende § 31, stk. 1, fremgår det at: *"Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der videretildeler abonnentnumre til slutbrugere, skal afgive nummeroplysningsdata til alle, der ønsker det […]* (vores understregning)".

I 2021, blev den tilsynsførende myndigheds (på det tidspunkt Erhvervsstyrelsen, nu Digitaliseringsstyrelsen) bemyndigelse i Telelovens § 31, stk. 3 til fastsættelse af nærmere regler vedrørende indsamling og videregivelse af nummeroplysning, udvidet til også at vedrøre afgrænsning af kredsen af berettigede til at modtage data. Af de almindelige bemærkninger til det relevante lovforslag (LFF-2020-10-08 nr. 42) anføres det, at: *"Bestemmelsen vil ikke få betydning for udbydere af nummeroplysningstjenester, ligesom godgørende organisationer og andre, der med legitimt formål benytter nummeroplysningsdata til at indsamle støtte eller værge medlemmer og abonnenter, fortsat vil kunne erhverve nummeroplysningsdata med henblik herpå* (vores understregning)".

Ved ikrafttrædelse af den gældende Nummeroplysningsbekendtgørelse den 8. juli 2024, blev den udvidede bemyndigelse udnyttet, således at det nu fremgår af Nummeroplysningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3, at: *"Ved videregivelse af nummeroplysningsdata skal udbydere, som led i udbuddet af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester, alene imødekomme rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata på fair, objektive, omkostningsbaserede og ikke-diskriminerende vilkår […]".*

Af høringsbrevet vedrørende udkast til ændringen, fremgår det at: *"Anvendelse til brug for offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester vil udgøre rimelige anmodninger. Hvorvidt andre anmodninger er omfattet af pligten til videregivelse i loven vil afhænge af en konkret vurdering af anmodningen."*

I forlængelse af Nummeroplysningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3 udgav Digitaliseringsstyrelsen i december 2024 dets Vejledning om videregivelse af nummeroplysningsdata, som blandt andet giver følgende fortolkningsbidrag: *"Anmodninger om nummeroplysningsdata til brug for andre formål, såsom markedsføring, foreninger og organisationer, interne databaser og forædling af data til andre formål end en offentlig nummeroplysningstjeneste, er som udgangspunkt ikke omfattet af pligten til videregivelse"*. Dette indikerer efter vores opfattelse også, at der kan være flere formål.

Det er på baggrund af ovenstående F&P's forståelse, at bemærkningen om tydeliggørelsen af gældende ret i det verserende lovforslags almindelige bemærkninger går på, at Telelovens § 31, stk. 1 ændres, således at der ikke er et åbenbart misforhold mellem Telelovens nuværende § 31, stk. 1 (hvor kredsen, der er berettigede til at modtage nummeroplysningsdata fra teleudbyderne er *alle*, der ønsker det), og den retsstilling, der over flere indgreb (som beskrevet ovenfor) har bevæget sig imod, at kredsen af berettigede til at modtage nummeroplysningsdata direkte fra teleudbyderne afgrænses til *kun at være udbydere af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester*, og deres rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata.

Forholdet til EU-retten

Af høringsbrevet vedr. indførelsen af Nummeroplysningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3 (se pkt. 2.2.4) fremgår det, at ændringen skyldes, at kredsen af modtagere skulle afgrænses på en måde, som var tættere på ordlyden af artikel 112, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation **("Telekodekset"),** og at der således er tale om en ændring med henblik på harmonisering.

Det grundlæggende formål med artikel 112, stk. 1 er at fremme konkurrencen ved at undgå en monopolisering af nummeroplysninger, hvilket også skaber en grundlæggende ret for indehaveren af et telefonnummer til at være kontaktbar.

Artikel 112, stk. 1 omhandler dog ikke videregivelse af nummeroplysningsdata til andre end udbydere af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester, men kun det meget snævre anvendelsesområde, at det skal sikres at "[...] *alle udbydere [...] der tildeler numre fra en nummerplan, som led i udbuddet af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger imødekommer enhver rimelig anmodning om at stille relevante oplysninger til rådighed* [...]". F&P er ikke uenige i, at artikel 112, stk. 1, er en totalharmoniseringsregel, jf. også Telekodeksets artikel 101, hvorefter medlemsstaterne ikke i national ret må opretholde eller indføre bestemmelser om beskyttelse af slutbrugere, som afviger fra bl.a. artikel 112, og at den danske implementering af artikel 112, stk. 1, som følge af det forestående lovforslag, vil være mere tekstnær til artikel 112. F&P stiller sig dog uforstående overfor,

at man som led i harmoniseringsindsatsen har afskåret en række brancher og sektorer, fra at have ret til at modtage nummeroplysningsdata direkte fra teleudbyderne. Dette selvom sådanne brancher og sektorer, som f.eks. forsikringsbranchen, har legitime formål til en sådan indhentelse, f.eks. forsikringsbranchen, med det formål, der er beskrevet i pkt. 1.

Artikel 112, stk. 1, omhandler netop ikke videregivelse af nummeroplysningsdata til andre aktører end offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester, og der er derfor fri mulighed for, at lovgiver kan fastsætte den regulering, som lovgiver anser for hensigtsmæssig for så vidt angår videregivelse af nummeroplysningsdata til andre aktører end offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester. Der er altså ikke noget i Telekodekset eller EU-retten i øvrigt, der gør, at man ikke skulle kunne opretholde teleudbydernes forpligtelse til at videregive nummeroplysningsdata til andre aktører, f.eks. forsikringsselskaberne, der har et legitimt formål med indhentelsen.

Dette har da også i mange år været retstillingen og praksis, indtil Nummeroplysningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3 blev indført i 2024. I det lys, må udviklingen af retsstillingen som beskrevet i pkt. 2.2 anses for at være en implementering, hvor der ikke er blevet taget behørigt hensyn, til de aktører, der som konsekvens er blevet afskåret fra rettigheden til at modtage nummeroplysningsdata som led i ændringen af de relevante bestemmelser og bekendtgørelser.

Fortolkningen af Telelovens § 31, stk. 1, er behandlet i Teleklagenævnets sag nr. 23/05150-30, hvor Teleklagenævnet kom frem til, at *"Bestemmelsen [Telelovens § 31, stk. 1] forekommer derfor umiddelbart ikke direktiv-konform"*. Dette fordi Telelovens § 31, stk. 1 ikke reflekterer (og at Nummeroplysningsbekendtgørelsen på daværende tidspunkt heller ikke reflekterede) at Telekodeksets artikel 112, stk. 1 bestemmer, at teleudbydere kun skal imødekomme *rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata* (og altså ikke på grund ag den generelt brede kreds af berettigede modtagere, men kun at det ikke var angivet, at kun rimelige anmodninger skulle imødekommes). Forslaget til den nye Telelov § 31, stk. 1, går altså videre end dette, da det ikke kun introducerer kravet om rimelige anmodninger (hvilket ville have været tilstrækkeligt at tilføje til retstillingen før Nummeroplysningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3, for at gøre retsstillingen direktivkonform, samtidig med at man ikke ville have afskåret andre aktørers ret til nummeroplysninger), men også afgrænser kredsen af berettigede til kun at være offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester.

Misforhold til tidligere angivelser og konsekvenser for markedet, forbrugere og forsikringsselskaber

Udover ovenstående, går ændringen af retsstillingen, der ved lovforslaget nu kodificeres direkte i Telelovens § 31, stk. 1, også videre (og er i strid med) den intention, der har været ved udvidelse af bemyndigelsen i Telelovens § 31,

stk. 3, hvor der som også anført i pkt. 2.2.3, at: "*Bestemmelsen vil ikke få betydning for udbydere af nummeroplysningstjenester, ligesom godgørende organisationer og andre, der med legitimt formål benytter nummeroplysningsdata til at indsamle støtte eller værge medlemmer og abonnenter, fortsat vil kunne erhverve nummeroplysningsdata med henblik herpå (vores understregning)*". Som nævnt ovenfor blev der senest ved indsættelsen af Nummeroplysningsbekendtgørelsen § 6, stk. 3 fra den relevante myndighed (daværende Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur) påpeget, at *"Hvorvidt andre anmodninger er omfattet af pligten til videregivelse i loven vil afhænge af en konkret vurdering af anmodningen (vores understregning)"*. Ingen af de to principper, har fundet vej til det verserende lovforslag, der ikke giver mulighed for direkte og rimelig adgang til nummeroplysninger for andre aktører med legitime formål, herunder forsikringsselskaber. Ændringen er derfor i modstrid til tidligere praksis og lovgivers udtalte hensigt.

Vores medlemmer har allerede haft den oplevelse, at Nummeroplysningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3, i lyset af Digitaliseringsstyrelsen vejledning, har den konsekvens, at teleudbyderne giver afslag på deres anmodninger om nummeroplysninger, herunder med henvisning til, at teleudbyderen ikke er forpligtet til at videregive dem til andre end offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester, eller til at der er uklarhed om kredsen af berettigede modtagere. Hvis Telelovens § 31, stk. 1, opdateres som anført i lovforslaget (dvs. ved at videreføre Nummeroplysningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3 direkte i Teleloven), uden at der skabes en alternativ adgang for forsikringsselskaberne til nummeroplysninger direkte fra teleudbyderne, vil det skade konkurrencen på forsikringsmarkedet og forbrugernes forsikringsdækning.

Udover de samfundsmæssige konsekvenser, vil det have en have en væsentlig strukturel og økonomiske konsekvens for vores medlemmer, hvis det ikke opretholdes, at de kan indhente nummeroplysninger med den datakvalitet, som er en forudsætning for, at selskaberne kan foretage uanmodede telefoniske henvendelser til forbrugere.

F&P's indstilling

Det er vigtigt at understrege, at F&P ikke som sådan har indsigelser overfor den direktivnære implementering af Telekodeksets artikel 112, stk. 1, som den foreslåede Telelovs § 31, stk. 1 er udtryk for, men at det som konsekvens deraf ***skal sikres, at der opretholdes en direkte forpligtelse for teleudbydere til også at imødekomme forsikringsselskabers*** (og evt. andre, der med et legitimt formål benytter nummeroplysningsdata, såfremt Digitaliseringsministeriet vurderer det relevant) ***rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata, således at de hensyn og samfundsinteresser, der er nævnt ovenfor, fortsat kan understøttes.*** For at der ikke er tvivl om hvad, der ville udgøre en rimelig anmodning i det scenarie, er det oplagt, evt. i loven direkte eller som minimum i Digitaliseringsstyrelsens vejledning, at skabe klarhed over, at der fsva. forsikringsselskaber vil

være tale om en *rimelig anmodning*, hvis den sker i forbindelse med og til brug for selskabernes uanmodede telefoniske henvendelser til forbrugere. At der er klarhed over hvad der udgør *rimelige anmodninger* (og ikke mindst hvem, teleudbyderne er forpligtet til at videregive nummeroplysninger til), vil også imødekomme teleindustriens forståelige behov for at have et klart lovgrundlag, idet det er teleudbyderne, der i første omgang skal vurdere, om en anmodning om nummeroplysninger skal imødekommes.

3. VEDRØRENDE SAMTYKKE TIL VIDEREGIVELSE AF NUMMEROPLYSNINGSDATA

Forslaget til ændringen af Telelovens § 31, stk. 4, har ifølge pkt. 2.6.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger til formål dels at implementere EU-domstolens afgørelse i sag C-129/21 **("Proximus"),** og dels fordi Digitaliseringsministeriet vurderer, at kravet om at slutbrugeren skal give samtykke til at slutbrugerens nummeroplysningsdata må videregives til brug for udbud af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger, vil bidrage til at styrke slutbrugerens datasikkerhed.

F&P vil henlede og opfordre til, at der som led i ændringen af Telelovens § 31, stk. 4, sikres, at der indføres en passende hjemmel der sikrer, at slutbrugere ikke skal give samtykke til at deres nummeroplysningsdata må videregives til brug for forsikringsselskabers uanmodede telefoniske henvendelse (og evt. andre legitime benyttelser af nummeroplysningsdata, der ikke resulterer i offentliggørelse, såfremt Digitaliseringsministeriet vurderer det relevant), af de grunde og på den baggrund, som fremgår nedenfor.

Forholdet til EU-retten

Ifølge Proximus (der henviser til dommen i sag C-543/09 **("Deutsche Telekom")** skal artikel 12, stk. 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor **("e-databeskyttelsesdirektivet")** fortolkes således, at en abonnents samtykke er påkrævet, for at denne abonnents personoplysninger kan offentliggøres i en offentlig fortegnelse (nummeroplysningstjeneste). Digitaliseringsministeriet vurderer derfor, når det kommer til offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger, at en opt-out løsning (Robinsonlisten) ikke længere kan opretholdes inden for EU-domstolens fortolkning af e-databeskyttelsesdirektivets artikel 12, stk. 2.

Proximus fastslår dog, at der kræves samtykke forud for *offentliggørelse* af en abonnents personoplysninger i en offentlig nummeroplysningstjeneste, men omhandler tværtimod ikke videregivelse af sådanne oplysninger til andre aktører, der har et legitimt formål, herunder forsikringsselskaber, og som ikke anvender oplysningerne til offentliggørelse. Afgørelserne i Proximus og Deutsche Telekom og principperne deri, kan derfor ikke udstrækkes til at

være til hinder for, at den nuværende retsstilling opretholdes, hvorefter forbrugere ikke skal give forudgående samtykke til, at deres nummeroplysningsdata videregives til forsikringsselskaber (eller andre aktører, der har et legitimt formål til at modtage of behandle sådanne oplysninger, og hvor sådanne oplysninger ikke offentliggøres som led i anvendelsen). Der er derudover ikke noget andet grundlag, hverken i Telekodekset, e-databeskyttelsesdirektivet eller den øvrige EU-ret, der er til hinder for dette. Der er altså ikke noget EU-retligt argument, der nødvendiggør en ændring af gældende ret fsva. videregivelse til forsikringsselskaber, der ikke sker til offentliggørelse.

Vedrørende slutbrugerens datasikkerhed, historiskret til at fremgå af nummeroplysningstjeneste og risiko for svindel

For så vidt angår Digitaliseringsministeriets vurdering af, at et særskilt og forudgående samtykkekrav fsva. offentliggørelse i offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester vil bidrage til at styrke slutbrugerens datasikkerhed, mener F&P ikke, at det samme kan siges at gælde fsva. videregivelse til forsikringsselskaber.

Som nævnt ovenfor, er der ved etableringen af den lovhjemlede ordning i Forbrugeraftalelovens § 4, stk. 2, nr. 3 og Forsikringsaftalelovens § 34b modsætningsvist, taget stilling til hensynsafvejningen mellem ordningens bagvedliggende hensyn og samfundsmæssige interesser, og hensynet til beskyttelsen af privatlivets fred samt anvendelsen af nummer- og personoplysninger. Den hensynsafvejning har resulteret i den nuværende ordning, hvorved forsikringsselskaber har ret til at modtage nummeroplysningsdata, samt at rette direkte henvendelse til forbrugerne ved at anvende sådanne nummeroplysningsdata, forudsat at forbrugeren ikke har frabedt sig dette, enten direkte overfor forsikringsselskabet, eller via Robinsonlisten. En sådan hensynsafvejning er generelt i overensstemmelse med EU-retten, se bl.a. Deutsche Telekom, præmis 51: *"Retten til beskyttelse af personoplysninger udgør imidlertid ikke en absolut forrettighed, men skal ses i sammenhæng med sin funktion i samfundet. […]"*.

Hensynsafvejningen skal også ses i lyset af, at oplysningerne, som forsikringsselskaberne modtager, ikke er genstand for offentliggørelse, *at* forsikringsselskaberne behandler oplysningerne med henvisning til GDPR artikel 6, stk. 1, litra f (legitim interesse), *at* oplysningerne behandles i forbindelse med den lovhjemlede ret til at foretage uanmodede telefoniske henvendelser i medfør af Forbrugeraftalelovens § 4, stk. 2, nr. 3 og Forsikringsaftalelovens § 34 b (modsætningsvist) (som relevant) og *at* forsikringsselskaberne i øvrigt er underlagt fortrolighedsforpligtelser efter Lov om Forsikringsvirksomhed.

Derudover er det relevant at nævne, at reguleringen af nummeroplysningstjenester, herunder teleudbydernes tvungne pligt til at videregivelse af nummeroplysninger til nummeroplysningstjenester, stammer fra at borgere også

har en *ret* til at fremgå af en nummeroplysningstjeneste, da det på flere måder kan være gavnligt for borgerne, herunder som anført ovenfor under pkt. 1. Hvis der pålægges et krav om forudgående samtykke til videregivelse til forsikringsselskaber (og evt. andre aktører, der har et legitimt formål), udvander man denne ret, og fjerner *de facto* en af de fordele, der historisk har været forbundet med at fremgå af en nummeroplysningstjeneste (og som nu bør opretholdes separat fra nummeroplysningstjenesterne), dvs. at aktører med et legitimt formål har mulighed for at markedsføre sig over én, til gavn for én selv og konkurrencen på markedet generelt. Dette vil gælde særligt for den del af forbrugerne, der typisk ikke reagerer på henvendelser fra deres teleudbyder (passive kunder), og dermed på baggrund af passivitet snarere end et aktivt valg, vil miste denne fordel.

Digitaliseringsministeriet henviser i lovforslaget yderligere til, at indførelsen af samtykkekravet udmønter initiativ 7 i den telepolitiske aftale af 26. juni 2025. Initiativ 7 går på at forebygge digital svindel. Der er imidlertid ikke nogen risiko for digital svindel ved at forsikringsselskaberne får adgang til nummeroplysningsdata, da der ikke sker offentliggørelse i den sammenhæng. Dette argument kan altså heller ikke overføres på videregivelse af nummeroplysninger til forsikringsselskaberne, og det bør derfor ikke være påkrævet at kræve samtykke til dette.

F&P's indstilling

Som beskrevet ovenfor, er der ikke nogen af Digitaliseringsministeriets begrundelser for indførelse af samtykkekrav til videregivelse af nummeroplysninger til nummeroplysningstjenester, der kan begrunde krav om samtykke til videregivelse af nummeroplysninger til forsikringsselskaber (og/eller andre aktører med legitime formål, hvor der ikke sker offentliggørelse af nummeroplysningerne). Tværtimod er ordningen, hvorved forsikringsselskaberne jf. Forsikringsaftaleloven samt Forsikringsaftaleloven (som relevant), kan rette uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugere, medmindre de specifikt har frabedt sig det overfor forsikringsselskabet eller generelt via Robinson-listen, baseret på nummeroplysninger indhentet fra teleudbyderne, et resultat af lovgivers hensynsafvejning på dette specifikke område og for denne specifikke ordning. En ordning, der fungerer efter hensigten, jf. pkt. 1.3, og som ikke bør undermineres på baggrund af EU-praksis, der omhandler offentliggørelse af data, eller på baggrund af generelle betragtninger om datasikkerhed.

F&P vil derfor henlede og opfordre til, at der som led i ændringen af Telelovens § 31, stk. 4, ***indføres en passende hjemmel der sikrer, at slutbrugere ikke skal give samtykke til at deres nummeroplysningsdata må videregives til brug for forsikringsselskabers uanmodede telefoniske henvendelse*** (og evt. andre legitime benyttelser af nummeroplysningsdata, der ikke resulterer i offentliggørelse, såfremt Digitaliseringsministeriet vurderer det relevant) i tråd med hidtidig praksis.

4. BEMÆRKNINGER TIL ANGIVELSEN AF ERHVERVSØKONOMISKE KONSEKVENSER

I udkast til lovforslag angives kort at forslaget vil få økonomiske konsekvenser for virksomheder som anvender nummeroplysningsdata til andre formål som markedsføring og servicebeskeder, jf. side 38. F&P skal her bemærke at vi mener at denne angivelse er mangelfuld og på ingen måde lever op til kravene om angivelse af økonomiske konsekvenser af ny lovgivning, jf. Erhvervsstyrelsens vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvenser af ny lovgivning. Såfremt de skitserede ændringer indføres, vil det have betydelige økonomiske konsekvenser for forsikringsbranchen, hvis de mister grundlaget for at kunne tage telefonisk kontakt med potentielle kunder. Vi mener derfor at konsekvenserne som udgangspunkt skulle have været vurderet og kvantificeret, inden reglerne blev sendt i høring.

F&P har ikke yderligere bemærkninger til lovforslagets øvrige punkter.

Hvis der ønskes en uddybning af ovenstående bemærkninger, står F&P naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen
Forsikring & Pension

Karen Gjølbo
Juridisk Chefkonsulent

Tore Kjelstrup Christensen

Fra: Christian Sand <csa@fbr.dk>
Sendt: 13. oktober 2025 09:06
Til: DIGST - Tele
Cc: Uffe Rabe Krag; Pia Saxild; Peter Michael Madsen; Tore Kjelstrup Christensen
Emne: Høringssvar fra Forbrugerrådet Tænk - Journalnummer 2025-14198 - Høring over udkast til ændring af teleloven

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Til Digitaliseringssstyrelsen

Forbrugerrådet Tænk har følgende bemærkninger til høring over udkast til ændring af teleloven.

Forbrugerrådet Tænk støtter, at lovforslaget indfører en bemyndigelse til digitaliseringsministeren til at pålægge teleudbydere at bidrage til finansiering af Teleankenævnet, som Forbrugerrådet Tænk er medstifter af. Vi støtter, at der skabes klarhed om finansieringen, herunder at alle teleudbydere bidrager til nævnets finansiering.

Forbrugerrådet Tænk bemærker herudover, at vores organisations fulde navn er *Forbrugerrådet Tænk* og anmoder om, at dette konsekvensrettes i lovforslaget.

Med venlig hilsen

Uffe Rabe Krag
Politisk chef

Christian Sand
Forbrugerpolitisk seniorrådgiver

Med venlig hilsen

Christian Sand
FORBRUGERPOLITISK SENIORRÅDGIVER / SENIOR CONSUMER POLICY ADVISER

M +45 4172 9403
W taenk.dk

Forbrugerrådet Tænk
Ryesgade 3A, 2. th. | 2200 Kbh. N

FORBRUGERRÅDET tænk

Fra: Tore Kjelstrup Christensen <tkc@digst.dk>
Sendt: 16. september 2025 12:02
Emne: Høring over udkast til ændring af teleloven

Kære høringspart

Hermed sender Digitaliseringsstyrelsen forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i høring.

Høringen kan også findes på Høringsportalen.

Fristen for afgive høringssvar er fredag **den 17. oktober 2025**.

Med venlig hilsen
Tore K. Christensen

Digitaliserings-
styrelsen

Tore K. Christensen
Chefkonsulent
Kontoret for Tele

T 5114 9865
E tkc@digst.dk

www.digst.dk

Du bedes venligst være opmærksom på, at Digitaliseringsstyrelsen ved modtagelsen af din meddelelse behandler de personoplysninger om dig, der fremgår af beskeden. Dette sker som led i Digitaliseringsstyrelsens myndighedsudøvelse. Du kan læse mere om, hvordan Digitaliseringsstyrelsen behandler dine personoplysninger, og hvilke rettigheder du har som registreret mv., i styrelsens privatlivspolitik https://digst.dk/om-os/privatlivspolitik/

GEOMATIC

23. september 2025

Høringssvar vedr. forslag til ændring af teleloven – Journalnr. 2025-14198

Tak for muligheden for at afgive høringssvar til forslaget om ændring af teleloven.

Vi anerkender ønsket om at beskytte borgerne mod svindel og misbrug af nummeroplysningsdata. Formålet er legitimt og vigtigt. Vi ser dog med stor bekymring på den foreslåede ændring, som vil kræve særskilt, aktivt samtykke (opt-in) for videregivelse og offentliggørelse af nummeroplysningsdata.

Efter vores vurdering er forslaget unødigt restriktivt, ude af proportion i forhold til det problem, det søger at løse, og det vil have vidtrækkende negative konsekvenser for en lang række aktører i samfundet.

1. Samfundsmæssige konsekvenser

Den foreslåede ændring af telelovens § 31, stk. 1 og stk. 3, samt fortolkningen i nummeroplysningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3, indebærer i praksis, at kun meget få borgere vil fremgå af offentlige nummeroplysningstjenester, hvis der kræves aktivt samtykke efter den nye § 31, stk. 4. Dermed ophører muligheden for at drive sådanne tjenester i praksis.

Konsekvenserne rammer bredt:

- **Forsikringsselskaber** mister deres primære kanal til at kontakte borgere. Det betyder færre borgere med korrekt og tilstrækkelig forsikringsdækning, med store samfundsøkonomiske konsekvenser, især i lyset af klimaforandringer og øgede skader fra storme og oversvømmelser.
- **Redningstjenester** vil miste en afgørende mulighed for at nå ud til borgere i kritiske situationer.
- **NGO'er og velgørende organisationer** (fx Kræftens Bekæmpelse, Røde Kors, Dyrenes Beskyttelse, Frelsens Hær, Læger uden Grænser m.fl.) mister en af deres vigtigste kanaler til at hverve medlemmer og indsamle donationer. Dermed reduceres midlerne til deres samfundsnyttige formål markant.
- **Analyseinstitutter og Danmarks Statistik** vil ikke længere kunne gennemføre repræsentative meningsmålinger og forbrugerundersøgelser. Resultatet bliver et skævt billede af befolkningens holdninger og adfærd, til skade for både politisk udvikling, forskning og demokratiet.
- **Erhvervsdrivende og organisationer** vil få vanskeligheder med at sikre korrekthed i kundedata. GDPR artikel 5(1)(d) om ajourførte data stiller krav om, at persondata skal være korrekte og ajourførte. Uden adgang til nummeroplysningsdata fratages virksomhederne et af de vigtigste værktøjer til at opfylde netop dette krav.
- **Finanssektoren** mister en central kilde til at opfylde KYC-krav ("Know Your Customer") og til at forebygge hvidvask og økonomisk kriminalitet.

Kort sagt: Lovforslaget adresserer ét problem (svindel), men skaber en lang række nye og større problemer for borgere, virksomheder og samfundet.

2. Proportionalitet

At indføre et generelt krav om aktivt samtykke i telelovens § 31, stk. 4, for alle formål er ude af proportion.

Forslaget hviler på en antagelse, som ikke underbygges af fakta. Svindlere finder allerede andre veje, de kan fx nemt kopiere eksisterende lister, eller bruge tekniske værktøjer, der ligger uden for den danske regulerings rækkevidde.

At fjerne adgangen til nummeroplysningsdata for lovlige og samfundsnyttige formål vil derfor have minimal effekt på digital svindel, men massiv effekt på legitime aktører.

En proportional regulering bør fokusere på:

- Målrettet information til sårbare borgere (fx ældre) om svindel.
- Tekniske tiltag i telenettet til at blokere falske opkald.
- Styrket politimæssig indsats mod svindlere.

Vi foreslår, at samtykkekravet præciseres, så det kun gælder egentlige *kommercielle markedsføringsformål* uden særskilt hjemmel, og ikke rammer forsikring, NGO'er, analyse eller verificering.

3. EU-retlig fleksibilitet

Forslaget henviser til EU-retten som begrundelse. Men både teledirektivet og EU-Domstolens praksis (bl.a. Proximus-dommen, C-129/21, og Deutsche Telekom-dommen, C-543/09) giver medlemsstaterne betydelig fleksibilitet i, hvordan samtykke kan udformes.

EU-retten kræver ikke et blanket opt-in. Tværtimod fremgår det, at samtykke til andre formål kan indhentes af tredjemand ved underretning af borgeren, og at underretning om kategorier af modtagere er tilstrækkelig.

Derfor kan Danmark uden problemer vælge en mindre restriktiv model, fx:

- **Informeret opt-out**: Borgeren informeres og kan fravælge, men skal ikke aktivt give samtykke for at være med.
- **Tredjepartsunderretning**: Den aktør, der modtager data, kan underrette borgeren og dermed opfylde samtykkekravet.

4. Definition af nummeroplysningstjenester

Nummeroplysningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3 og den tilhørende vejledning (december 2024) fortolker begrebet "offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester" for snævert – som udelukkende opslag i online telefonbøger. I praksis bruges nummeroplysningsdata i dag bredt til verificering, ajourføring, API-opslag og databerigelse.

Hvis lovgiver ønsker at sikre datakvalitet, konkurrence og innovation, bør definitionen moderniseres, så også disse brugstyper omfattes.

Vi foreslår, at definitionen udvides, så også databaser med betalt adgang og maskinelle opslag anerkendes som offentligt tilgængelige tjenester.

5. Overgangsperiode og undtagelser

De foreslåede ændringer vil få omfattende konsekvenser for en række brancher. For at sikre en ordentlig overgang bør der indføres:

- En **overgangsperiode**, så virksomheder kan tilpasse systemer og processer.
- En **undtagelse for aktører med særskilt hjemmel**, fx forsikringsselskaber under forbrugeraftaleloven, NGO'er og analyseinstitutter. Disse bør fortsat kunne få adgang via en autoriseret mellemmand.

6. Vores anbefaling

Geomatic anbefaler, at lovforslaget justeres, så:

1. Samtykkekravet i § 31, stk. 4 præciseres, så det ikke rammer aktører med særskilt hjemmel.
2. Danmark vælger opt-out frem for opt-in.
3. Definitionen af "offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester" moderniseres i bekendtgørelsen og vejledningen.
4. Der indføres overgangsperiode og undtagelser.
5. Reguleringen af digital svindel målrettes tekniske løsninger og oplysning – frem for at lukke ned for lovlige dataanvendelser.

Afslutning

Vi opfordrer Digitaliseringsstyrelsen og lovgiver til at balancere hensynet til borgerbeskyttelse med hensynet til de mange samfundsnyttige funktioner, der i dag bygger på nummeroplysningsdata.

Det bør være muligt at beskytte mod svindel uden samtidig at underminere forsikring, redningstjenester, NGO'er, analyser, meningsmålinger, GDPR-overholdelse og finansiel regulering.

Vi anbefaler, at Digitaliseringsstyrelsen i dialog med brancherne sikrer en løsning, der beskytter mod svindel uden at underminere legitime og samfundskritiske anvendelser.

Geomatic står gerne til rådighed for yderligere dialog

Med venlig Hilsen

Søren Rust Nielsen, CEO
Tina Holdt Forsberg, COO

GEOMATIC

Geomatic A/S, CVR: 28862245
Regnbuepladsen 7, 2.
DK-1550 Copenhagen V

2. oktober 2025

Høringssvar til forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(finansiering af Teleankenævnet, bistand til politiet, tildeling af nummerressourcer til ikke-offentlige elektroniske kommunikationsnet, videregivelse af nummeroplysningsdata og midlertidige afgørelser m.v.)

ISOBRO takker for muligheden for at afgive bemærkninger til denne høring over forslaget til ændringen af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

ISOBRO repræsenterer over 250 velgørende organisationer i Danmark - herunder Kræftens Bekæmpelse, Ældresagen, Røde Kors og Danmarks Naturfredningsforening - som alle er dybt afhængige af adgang til korrekte og opdaterede nummeroplysningsdata for at kunne indsamle midler, hverve medlemmer og engagere frivillige.

Generelle kommentarer

Videregivelse af nummeroplysningsdata

ISOBRO anerkender, at forslaget til ændring af loven om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester rummer flere positive elementer, der kan styrke Danmarks digitale infrastruktur. Men vi er alvorligt bekymrede for de foreslåede ændringer af videregivelse af nummeroplysninger og den nye samtykkemodel, som vi er bekymrede for, i praksis, vil svække civilsamfundets muligheder for at opretholde en effektiv og relevant kontakt til mulige donorer og støtter.

Forslaget til at afgrænse pligten til at videregive nummeroplysningsdata (Telelovens §31, stk. 1) indskrænker pligten til at afgive nummeroplysningsdata fra "alle" til kun at gælde "offentlige nummeroplysningstjenester og telefonbøger". Det vil altså udelukke legitime aktører, herunder velgørende organisationer, fra at få adgang, ex via private dataleverandører.

Det sker, på trods af, at det anføres i lovforslaget, at det ikke er en ændring af gældende ret. ISOBRO mener, at det reelt *er* en ændring af en mangeårig praksis, som først med "den opdaterede vejledning om videregivelse af nummeroplysningsdata" fra december 2024 er blevet tolket langt mere restriktivt end tidligere praksis. Og konsekvenserne heraf er alvorlige.

Uden adgang til nummeroplysningsdata vil denne kanal i praksis blive lukket – med tabte indtægter, færre medlemmer og ringere mulighed for at løfte vigtige samfundsopgaver for civilsamfundet til følge. Ifølge ISOBRO's Fundraising-analyse stammede 61 % af alle nye medlemmer hos de velgørende organisationer i 2024 fra telemarketing[1]. Og vores medlemmer beretter, at adgang til nummeroplysningsdata betyder, at de kan nå flere mennesker, som gerne vil i dialog med dem, at deres bidrag bruges effektivt og at det gør dem i stand til at bevare den tillid, som er afgørende for etiske indsamlinger.

ISOBRO mener derfor, at der skal findes en løsning, så legitime aktører, der er undtaget forbrugeraftalelovens §4, stk. 2, fortsat kan anvende nummeroplysningsdata til indsamlinger og databerigelse.

[1] https://isobro.dk/files/media/document/Fundraisinganalysen%202025.pdf

Samtykke til videregivelse af nummeroplysningsdata

ISOBRO er også bekymrede for, at den foreslåede nye samtykkemodel (Telelovens §31, stk. 4) vil svække datakvaliteten i nummeroplysningstjenester. ISOBRO bakker op om at styrke borgernes ret til selv at bestemme over deres data gennem et samtykkekrav. Men en ren opt-in-model vil i kombination med den indskrænkede nummeroplysningspligt udhule databaserne og forringe datakvaliteten markant.

Specifikke kommentarer

Videregivelse af nummeroplysningsdata

Som beskrevet ovenfor, er ISOBRO bekymrede over forslaget om at indsnævre nummeroplysningspligten til kun at omfatte "offentlige nummeroplysningstjenester og telefonbøger", da dette reelt ændrer en mangeårig praksis, som først i ultimo 2024 er blevet tolket mere restriktivt.

Denne ændring risikerer at fjerne en adgang, som der politisk tidligere har været et ønske om at bevare for aktører med legitime formål – herunder de velgørende organisationer: I forarbejderne til den tidligere ændringslov for telelovens §31, stk. 3, præciseres det nemlig, at godgørende organisationer fortsat skal kunne bruge data til indsamling og medlemshvervning:

*"… Bestemmelsen vil **ikke** få betydning for udbydere af nummeroplysningstjenester**,** ligesom godgørende organisationer og andre, der med legitimt formål benytter nummeroplysningsdata til at indsamle støtte eller værge medlemmer og abonnenter, fortsat vil kunne erhverve nummeroplysningsdata med henblik herpå."*[2]

Samtidig mener ISOBRO, at afgrænsningen af nummeroplysningsdata berør på en overdreven restriktiv tolkning af Teledirektivets (2018/1972), artikel 112, stk. 1, som stiller krav om adgang til nummeroplysningsdata på fair og objektive vilkår, men som ikke indeholder pligt til at begrænse adgangen til ét formål.

Som anført ovenfor mener ISOBRO altså, at der skal indføres en præcisering i forslaget til ændringen af loven, der sikrer, at organisationer undtaget af forbrugeraftalelovens § 4, stk. 2 – herunder de frivillige, velgørende organisationer – fortsat har adgang til nummeroplysningsdata til klart definerede, etisk forsvarlige formål.

ISOBRO foreslår derfor:

- At telelovens § 31, stk. 1 præciseres, så legitime aktører undtaget af forbrugeraftalelovens § 4, stk. 2 fortsat har adgang til nummeroplysningsdata.
- At der etableres en model, hvor adgang gives på etisk forsvarlige vilkår, fx via akkrediterede dataleverandører.

Samtykke til videregivelse

ISOBRO er også bekymrede for, at den foreslåede nye samtykkemodel (Telelovens §31, stk. 4) vil svække datakvaliteten i nummeroplysningstjenester. Vi anerkender behovet for at implementere EU-Domstolens afgørelse i sag C-129/21 og indføre et krav om samtykke, før offentliggørelse af nummeroplysningsdata. Vi støtter ønsket om at styrke borgernes databeskyttelse og imødegå svindel.

Vi er dog bekymrede for, at en ren opt-in-model kombineret med forslaget om en indsnævret nummeroplysningspligt (jf. ovenfor) vil udhule databaserne og dermed forringe datakvaliteten i både nummeroplysningstjenester og de tjenester, som civilsamfundet er afhængigt af.

[2] https://www.retsinformation.dk/eli/ft/202012L00042

Vi mener derfor, at der bør udarbejdes en særskilt adgangsmodel, hvor aktører med et legitimt formål kan anvende data uden offentliggørelse, når behandlingen sker med et klart defineret formål og i overensstemmelse med GDPR. ISOBRO mener, at det afgørende, at lovgivningen skelner mellem:

- Offentliggørelse i nummeroplysningstjenester og telefonbøger: Hvor et klart samtykke kræves fremadrettet.
- Etisk forsvarlig anvendelse uden offentliggørelse: Fx kvalitetssikring af data (såkaldt datavask) og medlemshvervning i velgørende organisationer, hvor behandlingen sker på baggrund af legitim interesse og med et klart defineret formål.

Derudover mener ISOBRO, at Digitaliseringsstyrelsen bør forpligtes på at følge konsekvenserne af lovgivningen tæt og evaluere implementeringen af samtykkemodellen og dens effekt på databasernes kvalitet.

Med venlig hilsen

Kenneth Kamp Butzbach
Generalsekretær
+45 29 69 91 20
kb@isobro.dk

ISOBRO
Lyngbyvej 100, 2100 København Ø
www.isobro.dk

Tore Kjelstrup Christensen

Emne: VS: Vedr Lovudkast til forslag om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven)

Fra: Berit Virring <berit.virring@teamrobin.com>
Sendt: 8. januar 2026 15:27
Til: Lars Iver Lind Jensen <lvel@digst.dk>
Cc: Mattias Hjelm <mattias.hjelm@teamrobin.com>; Mats Svensson <mats.svensson@teamrobin.com>; FM Digitaliseringsstyrelsen <digst@digst.dk>
Emne: Vedr Lovudkast til forslag om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven)

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Hej Lars
(cc digitaliseringstyrelsens officielle mailbox for det tilfælde at du ikke er tilgængelig for nuværende)

Vi blev kort inden jul bekendte med at lovforslaget omkring aktivt samtykke fra slutbrugerne for deling af deres oplysninger til nummeroplysningsdatabase allerede har været i høring og forventes at gå til behandling allerede i foråret 2026 med vedtagelse og effektivisering i 2026 / 2027.
Vi undrer os meget over at vi, som udbyder af landets største offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester (krak.dk og degulesider.dk) ikke har været inviteret til at deltage i denne høring, på trods af vores deltagelse tidligere i jeres indledende process. Hvad er årsagen til at vi ikke har været inviteret til at give et høringssvar?
Af samme årsag tillader vi os derfor at sende jer dette direkte input, med ønsket om at der tages højde for nedenstående i den kommende lovproces.

Vi ser ud af lovforslaget, at der stilles krav til Teleselskaberne om at indhente samtykke fra nye og eksisterende abonnenter. Er det korrekt opfattet at Teleselskaberne SKAL kontakte abonnenterne i et forsøg på at indhente samtykke i forbindelse med implementeringen af den nye lov hvis lovteksten vedtages som den er fremsat? Uden krav om aktiv kontakt risikerer manglende svar at blive fortolket som nægtet samtykke, hvilket systematisk betyder sletning af data og et øjeblikkeligt, betydeligt tab for vores tjenester da antallet af søgbare telefonnumre og personer på vores sites dermed vil falde pludseligt og med deraf stor risiko for vores forretning.

Vi bemærker endvidere, at der under afsnit 5 - Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. fremgår at "*Digitaliseringsstyrelsens skøn disse efterlevelseskonsekvenser vil udgøre mindre end 10 millioner kroner.*"
Det er et tal vi har svært ved at genkende. Vi har, som tidligere oplyst, en direkte omsætning i vores Display forretning på ca 1 mio kr årligt men derudover har vi en revenue på ca 50 mio dkk årligt på vores sites fra små og mellemstore virksomheder der køber annoncering på vores sites, primært via abonnement. Relevansen af deres annoncering vil blive påvirket når vi mister nummeroplysningsdata, da langt færre brugere vil anvende vores sites som også anført i mailsvar sendt til dig/jer den 21. maj 2025. Vi vil derfor gerne anfægte skønnet om efterlevelse konsekvenserne, vi frygter at beløbet alene for vores virksomhed vil overstige 10 mio kroner årligt og dermed langt mere end den anslåede total risiko på 10 millioner.

Vi har i bund og grund forståelse for at der ønskes at personer skal afgive samtykke, selvom det har betydelige konsekvenser for vores forretning, da dette stemmer overens med persondataforordningen og som vi forstår er det også baggrunden for denne ændring.
Dog er det vores optik utrolig vigtigt at der skelnes mellem abonnenter der er personer og de der er virksomheder. Som tidligere fremført så anser vi at det vil have stor betydning for små og mellemstore virksomheder hvis deres telefonnumre ikke er tilgængelig gennem nummeroplysningstjenester som vores da telefonen er blandt de vigtigste kommunikationsformer når jeg som forbruger skal i kontakt med en virksomhed for at bestille en service, eks frisør, en vvs'er, gartner med videre. Du har endvidere i en mail fra 27. maj 2025, bekræftet "Virksomheder generelt er dermed ikke omfattet af kravet om samtykke.".
Desværre ser vi intet sted i lovforslaget nævnt at teleselskaberne ikke skal indhente samtykke fra virksomheder eller at den nuværende Opt-out løsning kan fortsætte for virksomheds-abonnenter.
Er der nogen mulighed for at der kan tages højde for dette i lovforslaget?

Vi ser frem til at høre fra dig/jer snarest muligt og er endvidere interesseret i at se de høringssvar der er indkommet, er der en forventning til hvornår det vil være tilgængelige på høringsportalen?
med venlig hilsen

Berit Virring

--

Berit Virring, Krak
Product lead Local Search
Eniro Group & Robin

Telefon: +45 61 68 53 64
Kundeservice: 88 38 38 00
Email: berit.virring@teamrobin.com
Web: teamrobin.com

Krak A/S
Besøgsadresse:
Vesterbrogade 149
1620 København V

Confidentiality Notice: This e-mail transmission may contain confidential or legally privileged information that is intended only for the individual or entity named in the e-mail address. If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any disclosure, copying, distribution, or reliance upon the contents of this e-mail is strictly prohibited and may be unlawful. If you have received this e-mail in error, please notify the sender immediately by return e-mail and delete all copies of this message.

KIT Forretningsudvikling 1 (5771)
Økonomiforvaltningen

Digitaliseringsstyrelsen
Att: Peter Madsen
pemad@digmin.dk

Høringssvar over forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

Høring over forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (finansiering af Teleankenævnet, bistand til politiet, tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet, videregivelse af nummeroplysningsdata og midlertidige afgørelser m.v.)

20-10-2025

Sagsnummer i F2
2025 - 21839

Dokumentnummer i F2
9217186

Sagsnummer eDoc
2025-0333327

Sagsbehandler
Marie Højmark Pedersen

Indledning og baggrund

Københavns Kommune har gennemgået ovenstående udkast til lovforslag, som Digitaliseringsministeriet har sendt i høring. Nedenfor er kommunens overordnede høringssvar.

Københavns Kommunes høringssvar skal ses i lyset af, at Københavns Kommune ønsker et 5G-netværk i kommunen, som skal kunne bruges af kommunens medarbejdere. Københavns Kommunes 5G-strategi er i overensstemmelse med regeringens nationale 5G-handlingsplan, der har til formål at sikre bred og samfundsmæssig ansvarlig adgang til 5G-teknologi – også for aktører uden for den etablerede telesektor. Københavns Kommunes brug af 5G-netværk har ikke et kommercielt formål, og netværket skal alene anvendes af kommunens medarbejdere i arbejdsøjemed.

Om begrebet "udbyder af elektroniske kommunikationstjenester"

Københavns Kommune skal anmode om, at det af de almindelige bemærkningers afsnit 2.2 eller i de specielle bemærkninger til § 1, nr. 2, præciseres, at forpligtelserne i den kommende § 10 ikke gælder for kommunalt, internt brug af netværk, der ikke har et kommercielt formål.

Der henvises i den forbindelse til, at det af de specielle bemærkninger til telelovens § 2, nr. 1 (forslag L 59 til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester af 17. november 2010), fremgår, at det afgørende for, om en aktør falder under begrebet "udbyder" er, om aktøren har et kommercielt formål. Det fremgår således, at:

"*Det vil sige, at alle virksomheder, **som på kommercielt grundlag** betjener andre slutbrugere eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester med henblik på at formidle dele af disses teletrafik, er omfattet af dette begreb. […] Boligforeninger, hoteller, cafeer med videre, som udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, vil kunne være omfattet af definitionen, **hvis udbuddet sker med et kommercielt formål***." (vores fremhævninger)

Ønsket om ovenstående præcisering skal ses i lyset af, at formuleringen på side 11 i udkastet til lovforslaget kan give det indtryk, at en kommune altid vil være omfattet af § 10. Af teksten fremgår:

"***Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester*** *omfatter desuden caféer, hoteller,* ***kommuner****, regioner, persontransportselskaber (tog, busser, fly og skibe) og lignende, som stiller lokal internetadgang til rådighed for besøgende eller andre midlertidige brugere via radiobaserede lokalnet, RLAN (hotspot), eller kablede lokalnet, LAN, enten som kommerciel tilrådighedsstillelse mod betaling* ***eller indirekte kommerciel tilrådighedsstillelse for eksempel som led i markedsføring af virksomheden****. For disse udbydere af lokal internetadgang via LAN eller RLAN vil kravet i telelovens § 10 dog som udgangspunkt kunne opfyldes ved, at udbyderen indretter sig med standardudstyr, som ikke forhindrer politiets arbejde."* (vores fremhævning)

Det vil således være hensigtsmæssigt, at det præciseres, at brug til ikke-kommercielle formål i kommuner ikke er omfattet af begrebet "udbyder". Det bemærkes i den forbindelse, at kommuner ikke uden lovhjemmel kan drive erhvervsvirksomhed, og det derfor er vanskeligt at se, hvilke generelle (direkte eller indirekte) kommercielle interesser kommunen kan have i et 5G-netværk.

Københavns Kommune skal i forlængelse af ovenstående bemærke, at det vil være uhensigtsmæssigt, hvis Københavns Kommunes interne 5G-netværk til ikkekommercielt brug bliver omfattet. Det skal navnlig ses i lyset af, at det vil kræve uforholdsmæssigt mange ressourcer for kommunen at skulle leve op til de tekniske krav om blandt andet logning og oplysninger om teletrafik samt bistå politiet i denne henseende. Desuden vil outsourcing af pligten til at overholde den kommende § 10 kræve et uforholdsmæssigt ressourceforbrug. Dette kan have betydning for Københavns Kommunes muligheder for at etablere et kommunalt 5G-netværk i tråd med regeringens nationale handleplan for 5G.

Københavns Kommune bemærker desuden, at hvis kommuner måtte blive anset for at være udbydere, så vil kommunen også blive omfattet af de nye regler om bidrag til finansiering af Teleankenævnet.

Venlig hilsen
Marie Højmark Pedersen
Teamkoordinator

Digitaliseringsministeriet
Stormgade 2-6
1470 København K

tele@digst.dk

cc: pemad@digmin.dk

cc: tkc@digst.dk

Dato: 16.10.2025
Vores sag.: 25-492

Høring over forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (finansiering af Teleankenævnet, bistand til politiet, tildeling af nummerressourcer til ikke offentlige elektroniske kommunikationsnet, videregivelse af nummeroplysningsdata og midlertidige afgørelser m.v.) - journalnummer 2025-14198.

Der henvises til Digitaliseringsministeriets høringsbrev af den 10. september 2025 vedrørende forslag til ændring af lov om kommunikationsnet og tjenester.

Lovforslaget indeholder bl.a. et forslag om en bemyndigelse til ministeren for digitalisering til at pålægge teleudbydere at bidrage til finansiering af Teleankenævnet, herunder vil ministeren kunne fastsætte regler om betaling og opkrævning.

Lovforslaget er derfor naturligvis af væsentlig interesse for Teleankenævnet.

Indledning:

Jeg finder indledningsvis anledning til at bemærke, at det er afgørende for den virksomhed Teleankenævnet udfører, at der kan være fundamental tillid til, at nævnet i sin virksomhed handler uafhængigt af såvel parterne i de enkelte sager som de stiftende organisationer, ligesom der ikke bør være forhold vedrørende nævnets indretning, virksomhed og finansiering, der kan være egnede til at skabe tvivl om nævnets uafhængighed.

Vi bekymrer os om de persondata, vi har ansvaret for. Vi gør derfor opmærksom på, at denne henvendelse kan indeholde fortrolig information beregnet til et bestemt formål. Hvis du har modtaget henvendelsen ved en fejl, beder vi dig venligst informere Teleankenævnet om fejlen. Samtidig beder vi dig slette henvendelsen uden at videresende eller kopiere den.

Adresse
Teleankenævnet
Axeltorv 6, 1.
1609 København V

Kontakt
www.teleanke.dk
Tlf.: 33 18 69 00
Mail: teleanke@teleanke.dk

CVR-nr.
27 28 53 41

Uafhængighed er forudsat i teledirektivets artikel 25, stk. 1, og uafhængighed og upartiskhed som grundlæggende retssikkerhedsprincipper kommer også til udtryk i lovgivningen, f.eks. i bekendtgørelse nr. 1151 af 30. september 2015, § 16, samt i nævnets vedtægter §§ 9 og 15. Heraf fremgår bl.a., at det er en forudsætning for nævnets virksomhed som godkendt alternativt tvistløsningsorgan, at nævnet er uafhængigt af de stiftende organisationer.

Det fremgår endvidere, at aflønningen af nævnets medarbejdere skal tilrettelægges på en sådan måde, at der ikke – hverken direkte eller indirekte – skabes incitamenter, som kan influere på udfaldet af sagsbehandlingen.

Der er ingen tvivl om, at den hidtidige ordning, hvorefter Teleankenævnets virksomhed hovedsageligt har været finansieret af medlemmerne af Teleindustrien i Danmark (TI), har medført forståelige frustrationer fra medlemmernes side navnlig set i lyset af, at der på et beslægtet område længe har eksisteret en generel pligt for alle selskaber i energisektoren til at bidrage til finansieringen Ankenævn for Energiområdet, et tilsvarende godkendt privat tvisteløsningsorgan.

Under den hidtidige ordning har det været op til branchesamarbejdet mellem virksomheder med naturlige modsatrettede økonomiske interesser frivilligt at fordele udgifterne til Teleankenævnets drift imellem sig og i princippet indestå for den nødvendige underskudsdækning i forhold til opgaver i nævnet, der ikke har været direkte betalbare, navnlig sager i nævnet fra teleudbydere, der ikke er tilsluttet nævnets virksomhed, men også forhold som f.eks. drift af hjemmeside, besvarelse af telefoniske henvendelser, udviklingsopgaver inden for digitalisering m.v.

Dette har – måske forståeligt nok – udløst adfærd, hvor fokus i højere grad har været at begrænse de økonomiske forpligtelser over for nævnet. Særligt blandt ikke-tilsluttede udbydere har der kunnet konstateres tilfælde, hvor nævnet – navnlig i relation til spørgsmål om sagsomkostninger – indirekte er blevet inddraget som en slags part i sagen. Dette er sket i situationer, hvor processuelle beslutninger, eksempelvis om sagers optagelse til behandling eller indgåelse af forlig, hvor det stilles som betingelse, at forliget skal være omkostningsfrit for teleudbyderen, har fået karakter af værende det primære omdrejningspunkt i sagen frem for den materielle klagesag.

Denne form for inddragelse af navnlig sekretariatet som en slags modpart i spørgsmålet om omkostninger, herunder spørgsmål om rimelighed, indebærer efter min opfattelse en risiko for, at en sags parter kan få den - ukorrekte – opfattelse, at nævnet og/eller sekretariatet lader sig påvirke på uhensigtsmæssige måder.

På den baggrund finder jeg det meget hensigtsmæssigt, at der nu tages skridt til en generel ordning vedrørende finansiering og økonomisk fremtidssikring af Teleankenævnets virke som uafhængig tvistløsningsinstans på teleområdet.

Men jeg finder anledning til at præcisere, at der bør gælde et armslængde-princip mellem nævnets virksomhed som upartisk tvisteløsningsorgan og spørgsmålet om finansiering af nævnets virksomhed, hvorfor Teleankenævnet som udgangspunkt alene i begrænset omfang har holdninger til og bør være involveret i generelle beslutninger om finansiering af nævnets virksomhed – både blandt de stiftende organisationer og hos myndigheder – da der i modsat fald kan opstå risiko for utilsigtet sammenblanding af interesser, der vil stride mod nævnets grundlæggende status som uafhængigt og upartisk.

Med ovennævnte in mente finder jeg dog ikke, at der er noget til hinder for, at jeg som formand for Teleankenævnet til brug for ministeriets videre overvejelser konkret udtrykker mig om de hidtidige erfaringer, herunder fordele og ulemper vedrørende forskellige modeller for finansiering set i lyset af Teleankenævnets formål og virke, herunder peger på forhold i det stillede lovforslag, der kan komme til at få en betydning for nævnets sagsbehandling og hidtidige praksis.

Generelle bemærkninger:

Objektiv og generel fordeling:
Som følge af mine indledende betragtninger finder jeg generelt, at finansieringsmodeller og modeller til fordeling af sagsomkostninger, i det omfang det er muligt, bør bero på objektivt konstaterbare forhold og bør være generelle ud fra almindelige betragtninger om basale rammevilkår for alle erhvervsdrivende uanset størrelse.

For så vidt angår spørgsmålet om en objektiv fordeling, synes forslaget om fordeling på grundlag af omsætning at være foreneligt med de ovenfor anførte synspunkter.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt pligten til at bidrage til finansieringen bør være et generelt rammevilkår, kunne det overvejes at præcisere dette nærmere i bemærkningerne. Det kunne eksempelvis ske i forbindelse med henvisningen til teledirektivets artikel 25, stk. 1. Ud over det, der allerede er anført om initiativ 5 i den telepolitiske aftale – som understreger vigtigheden af en velfungerende klageadgang for at beskytte forbrugerne – kunne man også fremhæve, at ordnede klageforhold på markedet styrker forbrugernes tillid. Øget tillid kan føre til større omsætning, hvilket gør ordninger som Teleankenævnet gavnlige for alle aktører, uanset størrelse. Sådanne ordninger bidrager også til mere transparens og lige konkurrencevilkår på markedet.

I den forbindelse bemærkes, at det af bemærkningerne fremgår, at det kan overvejes, om f.eks. mindre udbydere helt skal kunne fritages for pligten til at bidrage til finansiering af Teleankenævnets virksomhed. Hertil skal bemærkes, at der ikke altid er overensstemmelse mellem omfanget af sagsbehandlingen i nævnet og størrelsen på den indklagede teleudbyder. Endvidere kunne det frygtes, at mindre teleudbydere, der ikke er forpligtet til at bidrage til finansiering af nævnet, heller ikke vil føle sig forpligtet til at deltage i sagernes oplysning.

Endelig synes de hidtidige erfaringer med finansiering at pege på, at det forhold, at nogle erhvervsdrivende ikke bidrager til finansiering af nævnet, løbende har været en kilde til uro vedrørende Teleankenævnet. Derfor synes ny lovgivning om finansieringsspørgsmålet at være en oplagt mulighed for at gøre op med forskelsbehandling.

Konkrete bemærkninger til det stillede forslag:

Henvisning til Ankenævn på Energiområdet:
Det bemærkes, at der i lovforslaget henvises til Ankenævn på Energiområdet. Det fremgår, af bekendtgørelse nr. 278 af 25/02/2021 om betaling for Ankenævnet på Energiområdet, at de omfattede virksomheder årligt opkræves et beløb til det ministergodkendte private ankenævn, Ankenævnet på Energiområdet, til dækning af omkostninger forbundet med drift af ankenævnet.

Det fremgår endvidere af bekendtgørelse nr. 928 af 26/06/2025 om gebyrer ved godkendte private klage- eller ankenævn § 2, at Ankenævnet på Energiområdet endvidere opkræver gebyrer for vissesager afgjort i nævnet.

Det bør derfor vedrørende en kommende ordning for Teleankenævnet overvejes, om pligten til at bidrage til finansiering i den kommende bekendtgørelse m.v. skal være udtømmende, eller om der herudover f.eks. i henhold til vedtægterne skal betales gebyrer pr. sag, herunder hvorledes størrelsen af sidstnævnte gebyrer beregnes og fastsættes.

Pligtsubjekter i den foreslåede § 6 a:
Det fremgår af forslaget, at den kommende § 6 a indsættes i lovens kapitel 3 vedrørende "Grundlæggende slutbrugerrettigheder". Pligtsubjekterne i det meste af kapitel 3 er "udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester", hvorimod den foreslåede § 6 a og pligten til at bidrage til finansiering af Teleankenævnet er begrænset til "udbydere af elektroniske kommunikationstjenester".

Til dette bemærkes, at Teleankenævnet i sin hidtidige praksis også har behandlet sager og klagepunkter vedrørende etablering af forsyningsvejen/forsyningsinstallationen til modtagelse af en elektronisk kommunikationstjeneste. Noget tilsvarende gør sig gældende for udbydere, der sælger mobiltelefoner sammen med abonnementer på teletjenester, hvor terminalen er en forudsætning for at kunne gøre brug af mobiltjenesten.

For visse udbydere har det i forhold til slutbrugeren hidtil været samme juridiske enhed, der leverede både forsyningsvejen/forsyningsinstallationen og den elektroniske kommunikationstjeneste. Der har dog i de senere år været tendens til at separere netselskaberne fra tjenesteleverandørerne. Dette har som udgangspunkt ikke medført, at Teleankenævnet har ændret praksis og har afvist sager mod netselskaber. Teleankenævnet har endvidere erfaring for, at netselskaber markedsfører sig direkte over for slutbrugere, og evt. også formidler kontakt til tjenesteudbydere.

Der synes således i praksis at være behov for at opretholde den hidtidige praksis i Teleankenævnet.

Det lægges til grund, at der med den foreslåede formulering, der alene regulerer pligten til at medvirke til finansiering af Teleankenævnets drift, ikke er tilsigtet nogen ændring i Teleankenævnets kompetence. Det henstilles dog, at dette præciseres i bemærkningerne.

Det henstilles endvidere, at der, hvis der ikke er bydende nødvendige grunde til i § 6 a alene at medtage "udbydere af elektroniske kommunikationstjenester", i bestemmelsen anvendes den samme definition som i resten af kapitel 3, d.v.s. "udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester", og at der i bemyndigelsen gives mulighed for at fastsætte regler om at differentiere imellem de to.

Afsluttende bemærkninger:

De forudsatte nødvendige vedtægtsændringer:
Det fremgår af, at loven forventes at træde i kraft den 1. juli 2026, hvorefter ministeren kan fastsætte og udstede de påkrævede regler om betaling og opkrævning.

Teleankenævnets vedtægter er som bekendt godkendt af erhvervsministeren og skal bl.a. opfylde lov nr. 524 af 29/04/2015 om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager.

Det forudsættes, at Teleankenævnet løbende holdes orienteret om den forventede ikrafttræden og implementering af en ny finansieringsmodel m.v., således at processen for ansøgning om ændring af nævnets vedtægter kan iværksættes rettidigt forud for erhvervsministerens behandling og godkendelse heraf. Det lægges til grund, at bl.a. vedtægternes §§ 21, stk. 3, 27 og 28 samt tilhørende bilag vil skulle tilpasses som led i den nye ordning.

Orientering om ny pligt vedrørende inddrivelse af fordringer:
Til orientering og af evt. interesse for nærværende lovforslag kan det oplyses, at forbrugerklageloven senest er ændret ved lov nr. 558 af 27/05/2025 om ændring af lov om markedsføring, lov om forbrugeraftaler og forbrugerklageloven. I den forbindelse blev der bl.a. indsat en ny bestemmelse i § 39 a, hvorefter godkendte private tvistløsningsorganers opkrævning og inddrivelse af fordringer for behandling af en klagesag med tillæg af rente, gebyrer og andre omkostninger skal ske efter reglerne i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det nye i bestemmelsen er, at der nu er fastsat en egentlig pligt til at inddrive gæld på den fastsatte måde. Det bemærkes, at Teleankenævnet hidtil har gjort brug af inddrivelse af sagsgebyrer for så vidt angår ikke tilsluttede teleudbydere via det offentlige (skat), jf. vedtægternes § 29.

Sikring af løbende drift:
Det kan oplyses, at Teleankenævnet under den nuværende finansieringsordning er momspligtigt og skattepligtig for så vidt angår omsætning med ikke-tilsluttede teleudbydere. Drift og løbende opkrævning af indskud fra de tilsluttede teleudbydere på baggrund af det godkendte budget foretages derfor løbende og er tilrettelagt på en måde, således at årets resultat i videst muligt omfang går i nul, så der ikke er overskud på driften. En ændret finansieringsordning vil muligvis ændre den skatteretlige status. Det er dog ikke afklaret.

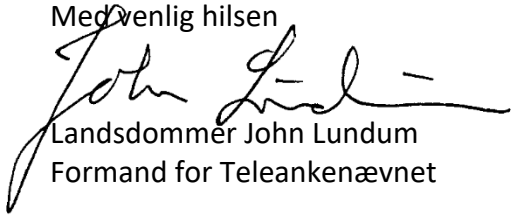
Teleankenævnet har som følge heraf ikke ud over en mindre formue til sikring af likviditet i årets første måneder mulighed for løbende drift med underskud i en længere periode, idet nævnet ikke har en kassekredit eller lignende. Der bør derfor ved indførelse af en ny finansieringsmodel sikres en overgangsordning, f.eks. i form af et etableringsindskud det første år, så almindelig drift sikres.

Det bør endvidere indgå i ministeriets overvejelser, hvorledes der skal forholdes i forhold til en eventuel underskudsdækning, såfremt opkrævning af bidrag til Teleankenævnet ikke betales rettidigt, f.eks. hvis en betalingspligtig udbyder går konkurs.

Tilrettelæggelse af andre konkrete opgaver:
På baggrund af ovennævnte bemærkninger forudsættes det, at Teleankenævnet løbende vil blive inddraget i spørgsmål vedrørende den praktiske håndtering af økonomi, opkrævning m.v., i det omfang nævnet og navnlig sekretariatet forventes at udføre andre og/eller flere konkrete opgaver som følge af loven og ministerens udmøntning af bemyndigelsen.

Afslutningsvis oplyses, at Teleankenævnet naturligvis står til rådighed for eventuelle spørgsmål eller bemærkninger i anledning af nærværende høringssvar, ligesom vi gerne deltager i eventuelle møder vedrørende Teleankenævnets økonomi og den praktiske håndtering af både den nuværende og den kommende finansieringsmodel m.v.

Med venlig hilsen

Landsdommer John Lundum
Formand for Teleankenævnet

Digitaliseringsministeriet
E-mail: tele@digst.dk
Cc: pemad@digmin.dk og tkc@digst.dk .

Sagsnummer: 2025-14198

17. oktober 2025

Høringssvar vedr. forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (finansiering af Teleankenævnet, bistand til politiet, tildeling af nummerressourcer til ikke-offentlige elektroniske kommunikationsnet, videregivelse af nummeroplysningsdata og midlertidige afgørelser m.v.)

Ovennævnte lovforslag er udsendt i høring. Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digital (herefter høringsparterne) skal hermed fremkomme med følgende bemærkninger til lovforslaget fordelt på følgende hovedemner:

1. En bemyndigelse til digitaliseringsministeren til at pålægge teleudbydere at bidrage til finansiering af Teleankenævnet.
2. Alle teleudbydere bliver selvstændigt omfattet af forpligtelsen i telelovens § 10 om udbyderes bistand til politiet.
3. Mulighed for tildeling af nummerressourcer til andre end teleudbydere, fx myndigheder og virksomheder der anvender private kommunikationsnet.
4. Et forbud for teleudbydere mod at videregive og offentliggøre nummeroplysningsdata uden slutbrugerens forudgående, særskilte samtykke.

Ad 1: Finansiering af Teleankenævnet
Med lovforslaget foreslås der etableret en pligt for alle teleselskaber til at bidrage til finansieringen af Teleankenævnet. I dag finansieres Teleankenævnet af de selskaber, der er medlemmer af TI, og som er tilsluttet ankenævnet. Sådan som finansieringen er tilrettelagt, er der i dag et økonomisk incitament for selskaber til at vælge at stille sig udenfor branchesamarbejdet, idet man derved ikke i samme omfang skal bidrage til finansieringen af nævnet som de selskaber, der er med i branchesamarbejdet, og som er tilsluttet nævnet.

Høringsparterne kan støtte, at der etableres en model for finansiering af ankenævnet, der indebærer, at alle teleselskaber på lige vilkår skal bidrage til finansieringen af ankenævnet. Høringsparterne forudsætter, at de selskaber, som i dag bidrager til finansieringen af Teleankenævnet, alt andet lige efter en ny model vil skulle bidrage med mindre, end de gør i dag, idet omkostningerne til Teleankenævnet fordeles ud på flere selskaber.

Det kan af bemærkningerne (side 29) til loven udledes, at der forventes etableret en pligt for alle teleselskaber til at bidrage til ankenævnet med et fast årligt beløb. Det er Digitaliseringsstyrelsens vurdering, at bidraget vil være mindre en 0,1 mio. kr. årligt pr. teleudbyder. De udbydere, der i dag bidrager fast til finansieringen af Teleankenævnet, vil skulle betale tilsvarende mindre fremover.

Med lovforslaget etableres hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om betaling og opkrævning. Ministeren vil bl.a. kunne fastsætte regler om det samlede årlige bidrags størrelse, hvordan det årlige bidrag fordeles mellem teleudbyderne, og om udbydere med en omsætning under en vis størrelse eller lignende skal undtages fra bidragspligten.

Høringsparterne er enig i, at der bør etableres en model for finansiering indeholdende et fast årligt bidrag fra alle teleudbydere. Høringsparterne ser ingen grund til at friholde enkelte mindre selskaber fra at bidrage, idet alle selskabers kunder har ret til at få sager behandlet i nævnet.

Det er samtidig høringsparternes opfattelse, at dette faste årlige bidrag ikke bør udgøre den samlede finansiering af nævnet, idet der også bør være en variabel betaling, som afhænger af antallet af klager over selskabet og antallet af tabte og forligte sager. Dette er vigtigt at have med for at sikre incitamenter hos selskaberne til at minimere antallet af kundeklager og efterleve nævnets afgørelser. Det bør i reglerne eller i udmøntningen af reglerne afklares nærmere, hvor stor en del af finansieringen, der skal komme fra faste årlige bidrag og hvor stor en del, der kommer fra en variabel betaling afhængig af antallet af klager.

Høringsparterne bemærker videre, at det kan have stor betydning for fordeling af omkostninger mellem selskaber, hvordan eksempelvis omsætning eller antal af kunder opgøres. Det vil være relevant at tage stilling til eksempelvis, om omsætning og kunder fra erhvervsmarkedet indgår i modellen, ligesom det vil være nødvendigt at være opmærksom på forskellen på omsætning på hhv. engrosmarkedet og på detailmarkedet.

Høringsparterne indgår meget gerne i yderligere drøftelser vedrørende udarbejdelse af en model for finansiering, herunder hvordan klager, omsætning o.lign. kan inddrages og stiller sig naturligvis til rådighed i det videre arbejde med udarbejdelsen af en ny finansieringsmodel.

Ad 2: Udbyderes bistand til politiet
Lovforslaget indebærer et forslag til ændring af pligtsubjekt i bestemmelsen om teleselskabernes bistand til politiet.

Ændringen betyder, at alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester vil blive selvstændigt omfattet af forpligtelserne i telelovens §10, herunder også udbydere som ikke har det direkte kundeforhold til slutbrugeren, som kan indgå som leverandør eller underleverandør i produktionen af den tjeneste, som slutbrugeren anvender.

Høringsparterne kan støtte forslaget til ændring af loven på dette område, idet det skaber større klarhed om selskabernes roller og ansvar.

Ad 3: Tildeling af nummerressourcer til andre end teleudbydere, fx myndigheder og virksomheder der anvender private kommunikationsnet
Med den foreslåede § 24, stk. 2, vil Digitaliseringsstyrelsen kunne fastsætte nærmere regler om tildeling af nummerressourcer til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester som led i deres opgaveløsning eller forretning.

Det står ikke på baggrund af lovforslaget klart for høringsparterne, hvorfor der er behov for tildeling af nummerressourcer til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og det giver anledning til en række spørgsmål vedrørende både indholdet af forslaget og de konsekvenser, der følger heraf.

a. Tilslutning til OCH
Baseret på beskrivelsen i lovforslagets afsnit 2.4.2, så tyder det på, at disse numre skal kunne fungere med offentlige net - dvs. teleudbydere.

Hvis offentlige eller erhvervsmæssige virksomheder har behov for at interagere med et offentligt elektronisk net, så skal dette ske med nummerressourcer tildelt den offentlige udbyder. Alle 8- og 12 cifrede numre skal være indmeldt til OCH med de påkrævede routning informationer, da dette er eneste måde, hvormed offentlige elektroniske net kan sikre dirigering.

Set i sammenhæng med den kommende spoofing bekendtgørelse, så hænger det heller ikke sammen, at private aktører skal kunne interagere med det offentlige net med privat-tildelte nummerressourcer. Hvis opkaldet kommer fra et privat net, så vil det optræde som netop privat, og dermed vil det indkomne kaldende nummer ikke ses af andre og vil derfor fremstå illegitimt og potentielt spoofed.

b. Ibrugtagning af nummerressourcer

Det fremgår ikke tydeligt af udkastet, om der vil gælde et krav om ibrugtagning af nummerressourcer tildelt til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, svarende til det krav, der i dag gælder for udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Høringsparterne skal derfor anmode om en afklaring af, hvorvidt et sådant krav vil finde anvendelse, og i givet fald hvordan Digitaliseringsministeriet vil føre tilsyn med og sikre overholdelse heraf.

c. Transparens i tildelin

Det fremgår ikke af udkastet, om der vil være samme grad af transparens omkring tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som der i dag gælder for offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Høringsparterne skal derfor anmode om en afklaring af, om og hvordan det vil blive gjort tilgængeligt, f.eks. via Digitaliseringsstyrelsens nummerregister, hvilke nummerressourcer der er tildelt til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller tjenester, og hvem modtager er.

d. Kapacitet og konsekvenser for nummerplanen

Da den danske nummerplan er baseret på en begrænset mængde tilgængelige nummerressourcer, skal høringsparterne anmode om en afklaring af, om Digitaliseringsministeriet har gjort sig overvejelser om, hvorvidt tildeling af numre til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester kan medføre, at nummerplanen udtømmes hurtigere, og hvilke eventuelle konsekvenser dette kan få for det brede samfundsmæssige behov for numre fremadrettet.

e. Porteringspligt

Det fremgår ikke af udkastet, om den gældende pligt til at tilbyde nummerportabilitet – dvs. slutbrugerens ret til at flytte sit nummer mellem udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester – også vil finde anvendelse for nummerressourcer, der tildeles til ikkeoffentlige elektroniske kommunikations net eller -tjenester. Høringsparterne skal derfor anmode om en afklaring af, om Digitaliseringsministeriet har gjort sig overvejelser om, hvorvidt portabilitetspligten vil gælde i disse tilfælde, herunder hvordan denne i givet fald skal håndteres, når numrene anvendes i et ikkeoffentligt elektronisk kommunikationsnet eller -tjeneste.

Overdragelse af numre mellem ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester

Efter gældende praksis kan nummerressourcer tildelt en udbyder af et offentligt tilgængeligt elektronisk kommunikationsnet eller -tjeneste overdrages til en anden tilsvarende udbyder for eksempel ved ændring af registreringen i Operators Clearing House (OCH). Det fremgår ikke af udkastet, om en tilsvarende mulighed for overdragelse vil gælde, når numre er tildelt et ikkeoffentligt elektronisk kommunikationsnet eller -tjeneste. Høringsparterne skal derfor anmode om en afklaring af, om Digitaliseringsministeriet har gjort sig overvejelser om, hvorvidt overdragelse af nummerressourcer mellem ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og udbydere af offentlige elektroniske kommunika-

tionsnet eller -tjenester skal være mulig, og i givet fald hvordan en sådan overdragelse forventes håndteret i praksis.

Eksekvering af porteringsretten mellem ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester
Såfremt der gælder en porteringsret for slutbrugere på ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjeneste, samt en tilsvarende porteringspligt for ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjeneste, skal høringsparterne anmode om en afklaring af, om Digitaliseringsministeriet har gjort sig overvejelser om, hvordan en sådan porteringsret i praksis vil kunne gennemføres.

Sammenfattende har høringsparterne vanskeligt ved at se, hvorfor disse løsninger – hvis de er udbudt i offentligt regi eller af private virksomheder – skal have adgang til nummerressourcer på særlige og privilegerede vilkår. Hvis løsninger i private net skal kunne anvende ressourcer fra den danske nummerplan, finder høringsparterne det helt nødvendigt for at sikre lige markedsvilkår, således at vilkårene ikke er mere lempelige eller anderledes end de vilkår, som er gældende for teleselskaberne.

Telesektoren er liberaliseret i Danmark. Hvis offentlige myndigheder vil etablere egne net og tjenester i konkurrence med teleselskaberne, må det ske på ensartede vilkår. Derudover savner høringsparterne en forklaring på behovet for ændringen, da efterspørgslen og anvendelsen ikke er præciseret nærmere i lovforslaget.

Ad 4 Videregivelse og offentliggørelse af nummeroplysningsdata
Høringsparterne har gennemgået udkastet til ændring af telelovens § 31 og ønsker hermed at fremføre en række bemærkninger og forslag hertil. Overordnet støtter høringsparterne hensigten om at sikre gennemsigtighed og styrkede rettigheder for slutbrugere i forbindelse med nummeroplysningsdata. Men det er afgørende, at kravene, der stilles til teleudbyderne, er praktisk og teknisk gennemførlige, samt at de bygger på et korrekt retligt grundlag.

a. Rimelig anmodning og definition af offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste

Det er positivt, at bestemmelsen om rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata fra bekendtgørelsen foreslås løftet op i teleloven. Den nye ordlyd i § 31, stk. 1, præciserer, at data skal udleveres til brug for offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og telefonbøger, hvilket skaber en ønsket klarhed om, hvilke formål som berettiger modtagelse af nummeroplysningsdata.

I lovbemærkningen på side 49 fremhæves det, at den anmodende virksomhed skal kunne påvise, at data anvendes til en offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste. Dette er en vigtig afgrænsning, som høringsparterne støtter, og vi anbefaler, at Digitaliseringsstyrelsens vejledning opdateres med en konkret beskrivelse af, hvordan datakøbere skal dokumentere dette overfor teleudbyderne. En sådan præcisering vil hjælpe teleselskaberne med at vurdere, om en anmodning er rimelig.

Der er derfor behov for, at Digitaliseringsstyrelsen klart præciserer, hvad der menes med en 'offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste'. Det er vigtigt, så datasælgere og datakøbere er sikre på, hvornår udlevering er berettiget.

I dag oplever teleselskaberne udfordringer med datakøbere, som etablerer en nummeroplysningstjeneste som bierhverv alene for at kunne få adgang til data, som herefter anvendes til andre kommercielle formål såsom markedsføring og videresalg – og dvs. til en anvendelse, som hverken er i overensstemmelse med de formål, som oplysningerne kan udleveres til, eller i overensstemmelse med, hvad abonnenten har fået oplyst, at oplysningerne kan anvendes og udleveres til.

Konkret mener høringsparterne, at formuleringen 'tilgængelig for dem, der måtte ønske at anvende den' er uklar og bør uddybes. Hertil kan stilles uddybende spørgsmål, så som; skal en nummeroplysningstjeneste være gratis? Skal den kunne anvendes uden login eller kundeoprettelse? Høringsparterne finder det vanskeligt at betragte tjenester bag betalingsmur, login eller baseret på API-adgang som offentligt tilgængelige. Vi anbefaler derfor, at Digitaliseringsstyrelsens vejledning opdateres, så det tydeliggøres, hvilke krav der skal være opfyldt for, at en tjeneste kan anses som offentligt tilgængelig. Digitaliseringsstyrelsen bør desuden inddrage erfaringer fra de vejledende udtalelser, som er afsagt i sager om API-adgang, tillægstjenester og domæneejerskab, da disse belyser gråzoner, som bør afklares i vejledningen. Dette vil skabe mere ensartet praksis og gennemsigtighed for alle parter.

b. Samtykke og definitionen af "slutbruger"

I det foreslåede § 31, stk. 4, fremgår det, at 'en slutbruger skal give samtykke til, at slutbrugerens nummeroplysningsdata må videregives...'. Formuleringen bør ændres, så det er "kontraktsansvarlig" (Høringsparterne foreslår benævnelsen abonnent) og ikke "slutbruger", da teleudbydere ikke har kendskab til den faktiske slutbruger, men alene den person eller virksomhed, som har indgået abonnementsaftalen (abonnenten). F.eks. vil en forælder, der ejer tre abonnementer – ét til sig selv og to til sine børn – fremstå som kontraktejer/abonnent for alle tre, men der er tale om tre individuelle brugere. Dette ved teleselskaberne ikke, de kender til at der skulle være én kontraktsejer/abonnent, som bruger abonnementerne.. Hertil kommer, at det bør præciseres, at der skal være tale om "personoplysninger" for på den måde at differentiere mellem fysiske og juridiske personers oplysninger.

c. Implementeringsmæssige konsekvenser

Kravet om samtykke fra både nye og eksisterende abonnenter indebærer væsentlige systemtilpasninger og ressourcekrævende processer med at indhente og forvalte et samtykke. Det stiller krav om:

- IT-mæssig tilpasning af købsflow for at kunne indhente samtykke fra nye kunder – både private og erhverv.
- Aktivt outreach til eksisterende abonnenter for at indhente samtykke – en stor administrativ byrde.
- Etablering af mulighed for at samtykke kan trækkes tilbage centralt hos én aktør, og dette helst alene til teleudbyderen, da det elles vil være komplekst og indebære ekstra risiko, hvis det også kan ske til én af potentielt flere datakøbere.

Der kan desuden sættes spørgsmålstegn ved, med hvilken hjemmel der kan stilles krav om samtykke fra eksisterende abonnenter, når der er tale om praksisændring – og derved lovgivning med tilbagevirkende kraft. Der foreslås en mere pragmatisk tilgang, hvor teleudbydere alene skal kontakte eksisterende kunder, hvis nummeroplysninger allerede videregives i dag.

Direkte kommunikation til den enkelte slutbruger vil særligt i lyset af, at slutbrugeren ikke nødvendigvis er identisk med abonnenten (dvs. den kontraktansvarlige), ikke nødvendigvis være den mest hensigtsmæssige måde at indhente et samtykke til videregivelse. Derfor bør det efter omstændighederne være tilstrækkeligt, at selskaberne informerer kunder via hjemmeside eller pressemeddelelse, og såfremt abonnenten ikke tilkendegiver et aktivt samtykke, bør dette manglende samtykke inden en fastsat frist medføre, at oplysningerne ikke videregives. Supplerende til selskabernes indsats, bør myndighederne også informere borgerne om lovændringen og konsekvenserne heraf.

d. Håndtering af samtykke og dataansvar

Det fremgår, at slutbrugere skal kunne trække samtykket tilbage hos én af de dataansvarlige. Det bør som nævnt ovenfor præciseres, om dette også omfatter datakøbere (f.eks. krak.dk), eller om det alene er teleudbyderen, der skal håndtere samtykkeadministratio-

nen. Af hensyn til ansvar og datasikkerhed bør det være klart, at teleudbyderen er den primære aktør for samtykkehåndtering.

e. Krav til samtykkets udformning og specifikation

Et gyldigt samtykke skal være specifikt, informeret og frivilligt. Det er imidlertid ikke muligt at specificere over for abonnenten, hvilke nummeroplysningstjenester, der vil modtage dataene. Der er derfor behov for en præcisering af, hvordan samtykket konkret kan udformes for at være i overensstemmelse med gældende databeskyttelsesret.

f. Juridiske personer og differentiering

Lovforslaget skelner ikke mellem fysiske og juridiske personer i relation til samtykkekrav. Dette bør ske. Virksomheder ønsker generelt, at deres kontaktoplysninger fremgår i offentlige registre og telefonbøger. Da der ikke er samme beskyttelseshensyn som for fysiske personer, bør samtykkekravet alene gælde personoplysninger, ikke firmadata. Enkeltmandsvirksomheder kan dog udgøre en undtagelse, hvis deres oplysninger reelt er personoplysninger.

g. Retligt grundlag og praksisændring

Der lægges op til en praksisændring baseret på en fortolkning af e-databeskyttelsesdirektivets artikel 12 og EU-Domstolens praksis. Det bør præciseres, hvad hjemlen er, hvis lovændringen pålægger teleselskaber at kontakte alle eksisterende abonnenter, og det bør anerkendes, at forslaget reelt ændrer gældende praksis. Vi anbefaler, at ændringen tydeliggøres som en materiel ændring af gældende ret og ikke alene som en præcisering.

Høringsparterne står naturligvis til rådighed for en uddybning af høringssvaret og besvarelse af eventuelle spørgsmål.

Med venlig hilsen

Jakob Willer	Troels Johansen	Anders Skovbakke
Direktør	Chefkonsulent	Chefkonsulent
Teleindustrien	IT-Branchen	Digitaliseringspolitik

Tore Kjelstrup Christensen

Fra: Morten Stagaard <stag@tv2.dk>
Sendt: 7. oktober 2025 17:16
Til: DIGST - Tele
Cc: Peter Michael Madsen; Tore Kjelstrup Christensen; Morten Brandstrup
Emne: VS: Høring over udkast til ændring af teleloven

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

TV 2 Danmark A/S (herefter TV 2) takker for muligheden for at afgive svar på denne høring.

TV 2 har ikke et behov for at afgive et egentligt høringssvar, men vil gerne benytte lejligheden til at kvittere for, at man i den foreslåede bestemmelse til telelovens § 24, stk. 2, vil give Digitaliseringsstyrelsen hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om tildeling af numre, nummerserier, koder og adresser til offentlige myndigheder og virksomheder, der anvender ikke-offentlige elektroniske kommunikationsnet til eget brug.

Det er et stort ønske fra TV 2, at TV 2 kan få tildelt numre og ikke mindst koder, og i den forbindelse ser TV 2 forslaget om at give Digitaliseringsstyrelsen hjemmel til at fastsætte regler som et vigtigt skridt.

Med venlig hilsen

Morten Stagaard
Advokat (L)
TV 2 Jura

M +45 20 24 37 06
stag@tv2.dk

TV 2 Danmark A/S
Rugaardsvej 25, DK-5100 Odense C
Teglholm Allé 16, DK-2450 København SV
tv2.dk

TV 2 Danmark

Fra: Tore Kjelstrup Christensen <tkc@digst.dk>
Sendt: 16. september 2025 12:02
Emne: Høring over udkast til ændring af teleloven

Kære høringspart

Hermed sender Digitaliseringsstyrelsen forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i høring.

Høringen kan også findes på Høringsportalen.

Fristen for afgive høringssvar er fredag **den 17. oktober 2025**.

Med venlig hilsen

Tore K. Christensen

Tore K. Christensen
Chefkonsulent
Kontoret for Tele

T 5114 9865
E tkc@digst.dk

---

www.digst.dk

Du bedes venligst være opmærksom på, at Digitaliseringsstyrelsen ved modtagelsen af din meddelelse behandler de personoplysninger om dig, der fremgår af beskeden. Dette sker som led i Digitaliseringsstyrelsens myndighedsudøvelse. Du kan læse mere om, hvordan Digitaliseringsstyrelsen behandler dine personoplysninger, og hvilke rettigheder du har som registreret mv., i styrelsens privatlivspolitik https://digst.dk/om-os/privatlivspolitik/

Consultation response:

Draft Act amending the Act on Electronic Communications Networks and Services (financing of the Telecommunications Appeals Board, providers' assistance to the police, allocation of number resources to non-public electronic communications networks, consent to the disclosure of directory enquiry data, interim decisions, etc.)

17 October 2025
Sent by email to: pemad@digmin.dk

1. About Twilio

1.1. Twilio Ireland Limited (hereafter 'Twilio') is an authorised provider of electronic communications services in Denmark.

1.2. As a leading global Communications Platform as a Service (CPaaS) provider, Twilio provides services to more than 300,000 enterprises and organizations globally, including over 100,000 in Europe, and powers more than 1 trillion interactions between them and their customers and constituents every year.

1.3. Twilio's software allows customers to communicate with their customers over voice, SMS, messaging, or email thanks to the communications feature that companies have added into applications across a range of industries, from financial services and retail to healthcare and non-profits.

1.4. Twilio serves global customers as well as government organizations. Many of Twilio's customers are also small and medium-sized enterprises. Twilio's non-profit arm, Twilio.org, supports charitable organizations to deliver their communications needs. Twilio is also a technology partner and supporter of the United Nations Vaccine Alliance GAVI.

2. Financing of the Telecommunications Appeals Board

2.1. We acknowledge the value of an independent Telecommunications Appeals Board as a mechanism for consumer protection and dispute resolution. However, we respectfully note the following considerations:

2.1.1. <u>Proportionality of contributions and relevant revenues</u>

Contributions based on provider turnover should consider the business model differences between Telecom operators whose primary focus is on servicing domestic residential customers and CPaaS providers, who primarily service business customers. When considering relevant revenues for any such contribution, only Danish revenues for services delivered in Denmark should be included.

Recommendation: To ensure proportionality and avoid cross-subsidisation, contributions should recognize the differing customer bases of residential telecom operators and enterprise CPaaS providers. We recommend a pay-as-you-use mechanism so that providers only contribute when cases related to their services are adjudicated. Furthermore, in any resulting financing model, only relevant Danish revenues relating to services delivered in Denmark should be included.

2.1.2. Administrative efficiency

The contribution mechanism should ensure predictable and low administrative burden, ideally through a centralized digital reporting interface managed by the Digitalisation Agency.

2.1.3. Transparency in fund allocation

Annual publication of the Board's budget, total collected contributions, and expenditures would promote accountability and industry trust. Funds not used in any given year should roll over, and fees for the following year should be adjusted to reflect this budget surplus.

3. Assistance to the Police

3.1. We support the principle of lawful cooperation with law enforcement authorities in accordance with due legal process and data protection laws (GDPR and the Danish Data Protection Act) while ensuring obligations are role- and capability-based, technologically neutral, and proportionate.

3.2. With that said, CPaaS providers face specific operational constraints:

3.2.1. Network vs. application-level services

Recommendation: Clarify in guidance or implementing regulation that the technical assistance obligations under Section 10 apply proportionately, based on the provider's role and control over relevant data or systems and that a provider can outsource those obligations to a party such as a hosting provider.Data minimization and proportionality

Obligations should align and remain consistent with EU privacy and security principles, ensuring that data retention or interception capabilities are limited to what is strictly necessary under judicial authorization.

3.2.2. Operational coordination

Recommendation: The government could establish a designated interface or coordination framework between police authorities and categories of providers (e.g., network operators, CPaaS providers, ISPs) to streamline lawful access requests and technical compliance.

4. Implementation and Regulatory Coordination

4.1. Twilio encourages an inclusive policymaking framework based on dialogue and collaboration during the drafting of executive regulations, ensuring a wide understanding of the ecosystem, and fair inclusion of new and innovative communications technologies.

4.2. The Digitalisation Agency should consider consultation workshops or a joint industry working group to discuss practical implementation, particularly regarding:

4.2.1. Classification of CPaaS and API-based service providers;

4.2.2. Contribution methodology for the Appeals Board; and

4.2.3. Data-handling and security requirements under Section 10.

5. Conclusion

5.1. Twilio supports the intent of the amendments but recommends proportionate implementation for CPaaS and similar non-network providers.

5.2. We remain committed to constructive collaboration with the Ministry for Digitalisation and relevant authorities to ensure that regulatory updates both protect consumers and enable innovation in Denmark's growing digital communications ecosystem.